

TILANNE TANSKASSA

Tanska on viime aikoina ollut melkein täydellisesti eristetty muusta maailmasta. Saksalaisten kontrolloima Tanskan radio vaikennee. Posti-, puhelin- ja sähkölennätinyhteyttä ei Tanskan ja Ruotsin välillä asiallisesti ole olemassa. Matkustajaliikenne on keskeytetty.

Tanskassa on noussut uusi suuri saksalaisvastaisen toiminnan aalto. Sunnuntain vastaisena yönä tapahtui eri puolilla Kööpenhaminaa lähes 60 räjähdystä. Kaupungin keskustassa on tehty 20 tuhotekoa. Paikalle on tuotu saksalaista sotaväkeä. Saksalaiset joukko-osastot saartoivat erään 5-kerroksisen talon ja sitten räjäyttivät sen.

Saksan radio on tiedoittanut Tanskassa olevan hitleriläisen käskynhaltijan Bestin lausunnon, että „maanalaiset ainekset Tanskassa ovat jälleen alkaneet uhata Saksan etuja“. Best sanoo, että saksalaisia sotilaita vastaan tehdään päällekkarkauksia, ja „tuhotyöntekijät polkevat Saksan sotilasjohdon etuja“. Best uhkaa ammuttaa panttivankeja kostoksi tanskalaisten isänmaanystävien toiminnasta.

Mitä talonpoikaiskodeista kirjoitetaan

„Pitäisi tehdä peltotöitä, mutta ei ole niiden tekijää“

Alikersantti Matti Kiiskilälle, 1 Kpk 4174, kirjoittaa Oili Kiiskinen, Tiensuu, Kiiskilä:

„Kuka nyt työt tekee, kun kaikki miehet kuolee ja osa jää invalidiksi“.

Sotamies Onni Järvelle, 3 Kpk 9648, kirjoittaa E. Mato-niemi, Suniainen, Hietapuro:

„Kyllä täällä on huonoa tuo työväki, ei ole yhtään miestä talossa. Et usko miten puute täällä on miehistä“.

Sotamies Sulo Näpänkankaalle, 9 Kpk 5023, kirjoittaa Signe Alakylmänen, Muhos, Kylmäla:

„Veljeni on uhrannut henkensä. Hän oli ainoa mies kotona, joka teki kaikki työt, sillä isäkin on jo melko vanha ja nuoremasta veljestä ei ole vielä isosti töihin“.

Sotamies Kusti Siiralle, 9 Kpk 5260, kirjoittaa Reeta Siira, Puolanka kk. Matila:

„Kyllähän se tulee yhteinen pälkäkuolema, kun miehet pitää olla siellä paraina työaikoi-

na, eivätkä saa hommata viljaa peltolhin“.

Alikersantti Arvi Parviaiselle, 9 Kpk 5261, kirjoittaa Matti Parviainen, Sortavala, Kristinankatu 6:

„Nyt uhkaa sellainen vaara tätä kotirintaman väkeä, että se rasittuu liikaa työn paljouden takia ja sitten sairastuu taikka kuolee“.

Sotamies Heikki Takulle, 9 Kpk 5022, kirjoittaa Hilka Rantki, Kauttua, asema:

„Kyllä se on suoraan sanoen kenkkumaista kun herrat saa olla koko ajan täällä ja toiset saavat tapella heidän puolestaan, eivätkä pääse tekemään kotitöitään. Kylvöpinta-ala pienenee, kun pellot jäävät kyntämättä“.

Eräs Eila kirjoittaa tuttavalleen rintamalle:

„Näin kevään tullen pitäisi tehdä peltotöitä, mutta ei ole niiden tekijää“.

Miehen kuorma, lapsen arvo

Punaisen armeijan sotavankina oleva 15. jalkaväkiprikaatin 2. pataljoonan 6. komppanian entinen sotamies Eino Mikkonen kertoo:

„Vuonna 1923 syntynyttä on pataljoonassamme ainakin puolet miehistöstä. Me olemme palvelleet armeijassa jo yli kaksi vuotta, mutta meille ei anneta edes niitäkään vaivaisia oikeuksia, mitä vanhemmilla miehillä on. Niinpä esim. viinansaantiloilla me aina vaan pysymme lasten kirjoilla. Ainoastaan 21 vuotta täyttäneet miehet saavat kerran kuussa ostaa väepelin kautta pöytäviinaa, aivan kuin meidän suumme olisi tuohesta. En tiedä, onko sellainen järjestys koko armeijassa, vai menetellevätkö meidän prikaatin upseerit omavaltaisesti, juoden nuorten sotamiesten viinat omiin suihin. Kyllä niille ainakin viina näyttää riittävän.“

Ei ainoastaan upseerit, vaan vanhemmat sotamiehetkin tekevät meistä pilkkaa, nimittävät meitä „kuspäiksi“, „mokkeleiksi“, „lapsukaisiksi“, „rihvelipöjiksi“, j.n.e.

Mutta silloin kun on kysymys palvelustehtävästä tai työnteosta, niin nuorten miesten on oltava etupäässä ja kannettava raskaita taakka.

Tällainen suhtautuminen, jolloin vaaditaan kuin aikamieheltä, mutta pidetään lasten arvossa, synnyttää pahaa verta ikäisissämme sotapojissa, mutta kun sisua ei riitä tehdä toppia tai panna vastaan, niin kaiken saa kärsiä omissa nahoissaan“.

Tähän tapaan valittavat kohtaan kaikki nuoret sotamiehet. Käsittelemättömyys on, miksi he sitten alistuvat tuollaiseen kohteluun, mikseivät he nouse joutokolla tappelemaan etujensa puolesta.

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Maanantaina
toukokuun 1 pnä

PUNAISEN ARMEIJAN VOITTOJEN TAIVAL MINKÄ PUOLESTA TAISTELET?

Vielä kesällä 1943 saksalaiset joukot olivat keski-Venäjällä. Nyt Punainen armeija on Karpaateilla. Se on tullut Tshekkoslovakian rajalle ja taistelee Romanian alueella.

Kesästä 1943 lähtien Punainen armeija on kulkenut taistellen 800—1.150 kilometriä. Tänä aikana on vapautettu 800.000 neliökilometriä käsittävä alue, joka on miltei kaksi kertaa niin suuri kuin Saksan pinta-ala. Viholliselta on vallattu takaisin 370 kaupunkia ja yli 65.000 muuta paikkakuntaa.

Punainen armeija on palauttanut neuvostomaalle Donin kivi-tien, Krivoi Rogin rautamalmin, Nikopolin mangaanin ja Ukrainan takaisin Novorossiiskin ja Odessan tärkeät satamat Mustanmeren rannalla, vapautettu Suomenlahden rannikko Narva-joelle saakka koko Leningradin ja Peipsen-järven välinen alue, yli 3/4 saksalaisten miehittämästä neuvostomaasta on näin ollen puhdistettu vihollisesta.

Punainen armeija on jättäiläishyökkäyksensä aikana ahdistanut saksalaiset kymmeniin motteihin, järjestänyt heille „toisen Stalinradin“ Dnieprillä sekä tuhonnut kymmeniä vihollisdivisiooneja. Viisistään maaliskuussa ja huhtikuun alkupuoliskolla saksalaiset menettivät Ukrainassa puoli miljoonaa sotamiestä ja upseeria kaikkina ja vankeina. Saksalaiset joukot Krimillä murskattiin kahden viikon aikana. Pelastuivat vain ne 40.000 sotamiestä ja upseeria, jotka ajoissa antautuivat Punaisen armeijan vangeiksi.

Siten Punainen armeija täyttää tehtävänsä — neuvostomaan puhdistamista miehittäjistä ja Hitlerin armeijan tuhoamista.

Ukrainassa käydyissä taisteluissa saksalaiset sotilaat antautuivat kokonaisin pataljoonein ja rykmentein Punaisen armeijan vangeiksi.

Kuvassa: Kolonna saksalaisia sotilaita matkalla sotavankileirille.

Vapunpäivänä, jota vuosikymmenien kuluessa on vietetty kaikissa maissa työtätekevien suurena kansainvälisenä juhlapäivänä, on suomalaisella työläis- ja talonpoikaissotilaalla erikoinen syy asettaa itselleen kysymys, mikä on se asia, jonka puolesta hän on tappelemassa ja vertaan vuodattamassa.

Sodan alussa Suomen vallanpitäjät eivät katsoneet tarpeelliseksi salata sitä, että heidän sotansa on anastus- ja ryöstösotaa. Julkealla avomielisyydellä he puhuivat valloituspäämäärästään, „Suur-Suomesta“ Vienanmerelle, vieläpä Uralillekin saakka, Leningradin hävittämisestä maan pinnalta j.n.e. Niin sokeasti he uskoivat silloin Saksan voittoon.

Hitlerin armeijain perinpohjaiset tappiot idässä toivat valko-suomalaisille surullisen hahmon „valloittajille“ karvaan petty-myksen, mutta he eivät ole oppineet siitä mitään muuta kuin sen, että ovat tulleet entistä ulkokultaisemmiksi, ryhtyneet keksimään jos jonkinlaisia verukkeita puolustellakseen hävittyä asiaansa. Kaikkein yleisin ja kaikkein valheellisin noista verukkeista on se väite, että he muka taistelevat Suomen „vapauden“ ja „itsenäisyyden“ puolesta.

Asia on aivan päinvastoin. Niin kauan kuin suomalainen sotamies jatkaa sotaa Hitler-Saksan puolella, taistelee hän sekä Suomen että kaikkien muiden Euroopan kansojen vapautta ja riippumattomuutta vastaan. Millään virallisen valhepropagandan pimityskeinoilla ei

(Jatkuu 2. siv.)

MINKÄ PUOLESTA TAISTELET?

(Jatkoa 1. slv.)

voida salata sitä tosiasiaa, että Norjan, Tanskan, Viron y.m. kansat ovat saksalaisten sortamia kansoja, joita saksalaiset voivat pitää valtansa alla ainoastaan pöyristyttävän terrorin, joukkovangitsemisten ja joukkoteloitusten avulla. Tiettyä on myöskin se, että nämä kansat todellakin taistelevat vapautensa ja riippumattomuutensa puolesta saksalaisia pyöveleitä vastaan ja että ne suuntaavat katseensa Punaiseen armeijaan ja sen liittolaisiin vapauttajinaan saksalaisten ikeestä.

Tämän vuoksi ei ole kerrassaan mitään oudoksuttavaa siinä, että se viha ja halveksuminen, jota koko maailman vapauttarakastavat kansat tuntevat hitleriläisiä pyöveleitä kohtaan, kohdistuu myöskin Mannerheimin armeijaan, suomalaisiin sotilaisiin, jotka ovat Saksan fascistien „aseveljiä“. Tunnettua on, että Upsalan yliopistossa opiskelevat norjalaiset ja tanskalaiset ylioppilaat ovat katkaisseet kaikki suhteensa suomalaisiin ylioppilaisiin sen jälkeen, kun nämä olivat saapuneet ylioppilaiden yhteiseen juhlatilaisuuteen suomalaisissa sotilaspuissa. Tunnettua on myöskin se, että puolueettomassa Ruotsissa hoidettavina olevat haavoittuneet suomalaiset upseerit ja sotamiehet valittavat, että heihin katsotaan siellä karsaasti.

Muuten ei voi ollakaan. Suomalaisen sotamiehen on aika ymmärtää, että taistelevien hitleriläisten kansanpyöveleitten puolella on mitä suurin häpeä, jonka hän voi pestä pois itsestään ainoastaan nousemalla taistelemaan saksalaisten karkoittamiseksi Suomesta, täydellisen pesäeron tekemiseksi niistä. Saksalaiset ja heidän mannerheimiläiset lakeijansa ovat Suomen kansan vapauden ja riippumattomuuden tosivihollisia. He ovat jo tehneet Suomesta puolittain miehitetyn maan, sen sotamiehistä tykinruokaa Hitlerin hävityssä sodassa. He ovat valmiit menemään vieläkin pit-

Mitä ulkomailta sanotaan Suomesta

Englannin ja Amerikan lehdet Neuvostoliiton ja Suomen välisistä suhteista

ENGLANTI.

„Times“ kirjoittaa: „Surullisinta on se, että sodan nykyisessä vaiheessa löytyy hallitus, joka voi toimia niin kevytmielisesti. On täysin päteviä syitä epäillä Suomen johtomiehiä vilpillisyydestä neuvotteluissa.

Koko aikana ei ole kertaakaan ollut kysymystä siitä, että venäläiset sotajoukot miehittäisivät Suomen. Suomen vastaus osoittaa selvästi, että Suomen hallitus on itsepintaisesti päättänyt pysyä vaarallisessa mielettömyydessään. Suomen nykyinen hallitus on vanhaan tapansa valmis pelaamaan saksalaisten peliä sen sijaan, että pyrkisi puolustamaan oman kansansa etuja. Suomen kansan väsymys sotaan on ilmeinen ja pyrkimys rauhaan vakaa ja laajalle levinnyt. Juuri tietoisuus siitä pakotti Suomen hallituksen tekemään helmikuussa rauhan eleen. On kuitenkin käynyt ilmi, että Suomen hallitus on pikemminkin pyrkinyt löytämään tekosyitä, joilla voisi tehdä tyhjäksi oman alotteensa, kuin etsimään keinoja sen saattamiseen tuloksia tuottavaksi“.

mälle, riistämään Suomelta sen riippumattomuuden viimeisetkin rippeet, tappamaan viimeisenkin suomalaisen sotamiehen, jollei hän osaa panna kovaa kovaa vastaan.

Kieltäytyminen joukolla tottelemasta Mannerheimin upseerien käskyjä, poislähtö rintamalta kotiseudulle joukolla tahi vapaaehtoinen antautuminen suurin joukoin Punaisen armeijan sotavangeiksi — sellaisia ovat ne keinot, joilla saksalaisten ja heidän mannerheimiläisten renkiensä kurjat aikeet saadaan este-tyiksi.

„Daily Telegraph and Morning Post“ kirjoittaa: „Nyt, jolloin Suomi on tehnyt päätöksensä hyljättäen Amerikan ystävällisen neuvon, seuraukset lankeavat sen itsensä kannettaviksi“.

„Evening Standard“ kirjoittaa: „Venäjän ehtojen hylkääminen on Suomen oikeistokoplan kätten työtä. Itse asiassa Suomen johtomiehet toimivat Saksan asiamiehinä. Samoin kuin Horthy ja hänen ystävänsä Unkarissa avasivat portit saksalaisille sotajoukoille, samoin ovat Tanner ja hänen ystävänsä itse asiassa tehneet saksalaisille samanlaisen palveluksen. He kieltäytyvät panemasta rikkaita ristiin peläten rikkovansa saksalaisten suunnitelmat tahi jättävänsä täyttämättä saksalaisten käskyt“.

„Star“ kirjoittaa: „On selvää, että Mannerheimin puolue torjui ehdot sen vuoksi, että niiden hyväksyminen olisi merkinnyt sen vallan loppua Suomessa, alvan samoin kuin natsien vallankin. Ne tukevat toinen toistaan. Mannerheimiläiset ovat velvollisia käymään sotaa niin kauan kuin natsit kykenevät tekemään vastarintaa. Ilman natsia he ovat voimattomia ja heidän täytyy kaatua sen saman kansan edessä, jota he terrorisoivat ja sortavat — oman kansansa edessä“.

YHDYSVALLAT.

„New York Herald Tribune“ kirjoittaa: „Suomen hallitukselle täytyy nyt olla selvä, että Amerikan kehoitus Suomelle katkaista välit Saksaan oli annettu heikellä, jolloin oltiin täysin tietoisia Venäjän aselevon ehdoista. Sikäli kuin asia on niin, täytyy yhtyä siihen mielipiteeseen, että Helsinki on Saksan herruuden alla tahi leikittelee sillä mahdollisuudella, että Saksa voi jatkaa vastarintaa“.

Sotavankien Vapputervehdyksiä

SOTAVANKILEIRILTÄ N:o 158

Rouva Tyyne Mönkäre
Vaajakoski, Sommanlahti.

Rakas vaimoni!
Parhaimmat Vapputervehdykset Sinulle sinne Suomeen. Muista Sinun ei tarvitse olla yksin, sillä täällä on hyvä olla. Työssä olen kalastusporukassa, joten aika kuluu hyvin. Koetahan Sinä vain jotenkin tulla toimeen, sillä heti, kun sota loppuu, palaan luoksesi. Sinun miehesi

Väinö.

Korpr. Väinö Mönkäre,
JR 14 18. tukikohta.

Heikki Mikkonen
Ylikiminki, Nuorittan kylä.

Kotiväelle!
Lähetän parhaat Vapputervehdykset täältä sinne kotia. Voin hyötyä siitä samaa toivon teille kaikille.

Eino.

Kotimies Eino Mikkonen,
JR 14 18. tukikohta.

Lempi Laitinen
Imatra.

Altti hyvä!
Vapputerveiseni saapukoot teille ja Kyllikille täältä vieraalta. Voin mitä parhaiten, jos samaa toivon teillekin.
Poikanne Leo.
Leo Armas Laitinen,
JR 60 9. komppania
4. joukkue.

Herra Erkki Kuivolainen
Ilomantsi.

Hyvä isä!
Kevätterveiseni teille kotiväki täältä Neuvostoliiton sotavankileiriltä. Täällä peltotöitä tehdessä on usein muistunut mieleen, että kukahan ne tekee kevättyöt omilla pelloilla. Paavo ei varmasti nytäkään ole päässyt kotiin. Olkaa huoletta mielillä, sillä minä palaan luoksenne Vapputerveisin.

Poikanne Oiva.
Oiva Kuivolainen,
JR 30 1. patl. 1. komppania.

Kevät on saapunut. Leirin kalastusporukka lähdössä verkkoja laskemaan.

Rouva Hanna Airola
Hollolan pitäjän, Eriin kylä.

Rakaskotiväki!
Lähetän Vapputerveiseni teille isä ja äiti sekä siskot Anja ja Pirkko. Minä voin täällä oikein hyvin. Olen lukenut paljon, sillä leirillä on suuri ja monipuolinen kirjasto. Voikaa hyvin.

Poikanne Timo.

Stm. Timo Airola,
JR 22 2. pataljoona.

Herra Antti Kosonen
Viipuri, Pellervonkatu 9. Kort. 27.

Isä hyvä!
Lähetän Vapputervehdykseni täältä uusilta asumisajoltani. Aika täällä on kulunut hyvin ja ruokaa on riittämiin. Vappuna meillä on täällä juhlat, jolloin esiintyy leirin kuoro ja jouhi-orkesteri. Silloin on myöskin

kämppien väliset urheilukilpailut, joihin minäkin aion osallistua. Ei tällä kertaa enempää. Hauskaa Vappua!

Poikanne Eino.

Stm. Eino Kosonen,
JR 22 2. pataljoona.

Korpraali Kalle Leinonen
RJP 6 2. komppania
4. joukkue.

Hei Kalle!
Samalla kun lähetän Vapputervehdykseni pyydän sinua, että rupeaisit ja touhuaisit minun rikkinaisen villapaitani sieltä kämpän seinältä kotiin, että äiti-muori saa sen pestä ja korjata. Eipä sitten muuta kuin parhainta Vappua toivottelee entinen „her-rasi“.

Toivo.

RJP 6 2. komppanian
kersantti Toivo Kontio.

TOUON AIKA LÄHESTYY

TOUKOKUU, maatalouden kevättöiden ratkaisevin aika on tullut. Talonpoikaissotilaiden veri vetää pois rintamalta, kotipelloille. Siksi sotapropaganda on ottanut urakakseen rauhoittaa heitä uskottelemalla, ettei hätää mitään, kyllä „kotirintama“ pellot muokkaa.

Niin, kenen pellot muokkaa ja kenen ei. Viljelyspäälliköt ja työvoimalautakunnat panevat varmasti parastaan tälläkin kertaa ajaakseen suurtilallisten pelloille pakkotyövoimaa, siinä joukossa myöskin rintamalla olevien köyhempien talonpoikien perheet. Mutta näitä, jotka ovat eniten avun tarpeessa, ei auta kukaan.

Viljelyslomista puhutaan — mutta niitä ei anneta muille kuin suurtilallisten pojille. Mikäli köyhille talonpoikaissotilaille on joissakin tapauksissa loma myönnetty, on heidät useimmiten lähetetty raatamaan suurtilallisten pelloille, eikä auttamaan omia perheitään.

Saksasta ei tarvitse apua odottaa. Sillä ei kohta ole leipää itselläänkään. Se on menettänyt Ukrainan, se menettää kohta kaiken.

Ainoastaan viipymätön sodan lopettaminen voi pelastaa Suomen kansan nälänhädältä. Pankaa siis, talonpoikaissotilaat, viipymättä reppu pykälään ja lähtekää joukolla koteihinne!

Mannerheimiläiset lahtarit häpäisevät punakaartilaisten hautoja

26 vuotta sitten, huhti—toukokuun vaihteessa 1918, riehui Suomessa parhailleen valkoinen terrori. Saksalainen sotaväki ja sen apureina häärineet suojeluskuntalaiset murhasivat silloin kymmeniä tuhansia Suomen työläisiä ja torppareita.

Yksi silloin „kunnostautuneista“ pyöveleistä oli Talvela, Saksassa koulutettu ammattilahtari, nykyinen kenraaliluutnantti ja n. s. „Aseveliliiton“ pääjehu.

Lahtari Talvelan johtaman „Aseveliliiton“ äskettäin pidetyn vuosikokouksen puolesta järjestettiin m. m. käynti ja seppelleen laakeminen Malmin punakaartilaishaudoille.

Toisin sanoen, lahtari murhaa ensin mitä eläimellisimmällä raakaudella kymmeniä tuhansia Suomen kansalaisia, miehiä ja naisia, ja sitten vuosien vierittyä käy „kunnioittamassa“ uhriensa muistoa!

Mistä on kysymys? Onko herra Talvelan ja muiden lahtareitten omaatuntoa alkanut kolkuttaa?

Ovatko he tehneet katumuksen ja parannuksen?

Ei sinne päinkään. Lahtari käy punakaartilaisten haudoilla ketunhantaa kainalossa. Se kalastelee murhaamiensa työläisten ja torpparien poikia saksalaisten tykinruoaksi. Se laskelee näin: kun minä lasken seppelleen, hänen joitakin korusanoja ja pusserran jonkun krokodilinkyneleä „punikin“ handalle, niin tottapa nuo „punikkien“ pennut ihastuvat ikihyväksi ja höynähtävät tappamaan itsensä viimeiseen mieheen Hitlerin puolesta.

Eikö ole selvä, että „Aseveliliiton“ suojeluskuntalahtarit häpäisevät punakaartilaisten hautoja seppelillä ja niillä ulkokultaisilla jutuillaan, että valkoisten murhamiesten ja heidän murhamiensa työmiesten ja torpparien poikien välillä muka vallitsee sula „yksi mielisyyttä“. Punakaartilaisen poika, joka kunnioittaa isänsä muistoa, ei anna lahtareitten itseään pettää eikä suostu tappelamaan ja tappamaan itseään Euroopan kansojen pyöveleitten, Saksan fascistien puolesta.

Sissisodan palo miehitetyissä Euroopan maissa

JUGOSLAVIA

● Jo kolmatta vuotta käyvä Jugoslavian isänmaanystävä sankarillista taistelua saksalaisfascistisia miehittäjiä vastaan. Koko maa on sissiliikkeen vallassa. Miehittäjistä vapautetulla Jugoslavian alueella toimii säännöllinen kansanvapautusarmeija, jota johtaa marsalkka Tito. Tuon armeijan riveissä taistelee 300.000 miestä. „Taistelu sissejä vastaan Jugoslaviassa maksaa saksalaisille sotamiehille ja upseereille paljon hikeä ja verta“, kirjoitti äskettäin saksalainen fascistilehti „Deutsche Zeitung“ Kroatian.

RANSKA

● „Ranska muistuttaa ruutukellaria, joka on valmis räjähtämään millä hetkellä tahansa“, kirjoittaa muuan ulkomaalainen lehti. Ranskan maanalaiseen armeijaan kuuluu 320.000 miestä. Tätä armeijaa tukee koko Ranskan kansa, joka odottaa liittoutuneiden maihinnousua iskeäkseen yhdessä heidän kanssaan saksalaisia.

TANSKA

● Fascisminvastaisen joukko-toiminnan aalto kasvaa. Saksalaiset sotilasviranomaiset ovat olleet pakotettuja julistamaan koko Tanskan piiritystilaan. Kööpenhaminan kaduilla liikkuvat sotilaspatrullit ja hyökkäysvaunut. Useissa kaupunginosissa on tapahtunut laukaustenvaihtoa.

VIRO

● Punaisen armeijan saapuminen Neuvosto-Viron rajalle oli merkki Viron isänmaanystäville, jotka taistelevat saksalaisia miehittäjiä vastaan. Sissit hyökkäilevät saksalaisten varuskuntien kimppuun, rikkovat rautateitä, räjäyttävät siltoja ja tekevät muita tuhotöitä. Äskettäin hitleriläiset vangitsivat 120 tunnetun virolaista toimihenkilön syyttäen heitä yhteistoiminnasta sissien kanssa. Vangittujen joukossa on useita huomattavia tiedemiehiä.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 42
1944

RINTAMALEHTI

Torstaina
toukokuun 4 pnä

Stalinin päiväkäsky

Toukokuun 1 pnä antamassaan päiväkäskyssä Stalin sanoi:

„Talvikamppailun kuluessa 1943—44 Punainen armeija on voittanut historiallisen taistelun Dniepristä ja Dnieprin oikealla rannalla olevasta Ukrainasta, murskannut saksalaisten vankat puolustuslaitteet Leningradin luona ja Krimillä, taistavilla ja ripeillä sotatoimilla ylittänyt saksalaisten puolustuslinjat sellaisilla vesiesteillä kuin Bug, Dniestr, Prut ja Seret. Melkein koko Ukraina, Moldavia, Krim, Leningradin ja Kalinin alueet sekä huomattava osa Valko-Venäjää on puhdistettu saksalaisista anastajista. Kotimaalle on palautettu Etelän metallituotanto, Kriin voi Rogin, Kertshin ja Nikopolin malmi sekä Dnieprin ja Prut-joen väliset hedelmälliset maat. Fascistisesta orjuudesta on vapautettu kymmeniä miljoonia neuvostokansalaisia.

Täyttäessään suurta tehtäväänsä, kotimaamme vapauttamista fascistisista anastajista, Punainen armeija on tullut meidän valtakuntamme rajoille Romanian ja Tšekko-Slovakian kohdalla ja jatkaa nyt vihollisjoukkojen murskaamista Romanian alueella.

Punaisen armeijan menestykset on tehnyt mahdolliseksi Neuvostoliiton sotilasjohton oikea strategia ja taktiikka, meidän sotamiestemme ja komentajiemme korkea moraalit ja hyökkäysinto, meidän sotajoukkojemme hyvä aseistus ensiluokkaisella neuvostoliittolaisella sotakalustolla sekä meidän tykki-, kranaatinheitin- ja hyökkäysvaunumiestemme, lentäjiemme, viestimiestemme, pioneeriemme, jalkaväkemme, ratsumiestemme ja tiedustelijaimme lisääntynyt taito ja kokemus. Näihin menestyksiin ovat suuressa määrin myötävaikuttaneet meidän suuret liittolaisemme, Amerikan Yhdysvallat ja Suur-Britannia, jotka pitävät rintamaa Italiassa saksalaisia vastaan ja vetävät meidän kohdaltamme pois huomattavan osan saksalaisista sotajoukkoja, huoltavat meitä erittäin arvokkailla strategisilla raaka-aineilla ja aseilla sekä pommittavat järjestelmällisesti Saksan sotilaskohteita ja horjuttavat siten sen sotilasmahtia.

„Punaisen armeijan iskuista rakoilee ja hajoaa fascististen valtioiden yhteenliittymä. Pelko ja hämminki vallitsee nyt Hitlerin romanialaisten,

unkarilaisten, suomalaisten ja bulgariaalaisten „liittolaisten“ keskuudessa. Nyt nuo Hitlerin apurit, joiden maat hitleriläiset ovat miehittäneet tahi joita he miehittävät, eivät voi olla näkemättä, että Saksa on hävinnyt sodan. Romanialla, Unkarilla, Suomella ja Bulgarialla on vain yksi mahdollisuus välttää katastroofi: pesäero saksalaisista ja irtaantuminen sodasta. On kuitenkin vaikea luottaa siihen, että näiden maiden nykyiset hallitukset kykenisivät tekemään pesäeron saksalaisista. On luultavaa, että näiden maiden kansojen pitää ottaa omiin käsiinsä saksalaisten ikeestä vapauttamisensa asia. Ja mitä pikemmin näiden maiden kansat käsittävät, mil-laiseen umpikujaan hitleriläiset ovat ne johtaneet, sitä nopeammin ne lopettavat kaiken kannatuksen saksalaisilta orjuuttajiltaan ja heidän apulaisiltaan, quislingeilta omassa maassaan, sitä vähemmän uhreja ja hävitystä kärsivät nämä maat sodasta, sitä enemmän ne voivat luottaa demokraattisten maiden ymmärtämykseen.

Menestyksellisen hyökkäyksensä tuloksena Punainen armeija on tullut valtakuntamme rajoille yli 400 kilometrin pituudelta, vapauttaen saksalais-fascistisesta ikeestä yli 3/4 miehitystä neuvostomaasta. Nyt on kysymys koko meidän maamme puhdistamisesta fascistisista anastajista ja Neuvostoliiton valtakunnanrajan palauttamisesta koko pituudeltaan Mustamerestä Barentsin mereen asti.

Mutta meidän tehtävämme eivät voi rajoittua vihollisjoukkojen karkoittamiseen meidän Kotimaamme rajojen ulkopuolelle. Saksalaiset joukot muistuttavat nyt haavoitettua petoa, jonka on pakko ryömiä luolansa, Saksan rajoille parantelemaan haavojaan. Mutta haavoitettu peto, joka on mennyt luolaansa, ei lakkaa olemasta vaarallinen peto. Jotta voitaisiin pelastaa meidän maamme ja liittolaistemme maat orjuutuksen vaaralta, pitää ajaa haavoitettua saksalaista petoa takaa sen kintereillä ja lopettaa se sen omassa luolassa. Ajaessamme takaa vihollista meidän on vapautettava saksalaisesta orjuudesta puolalaiset ja tšekkoslovakialaiset veljemme ja muut meidän kanssamme liitossa olevat Länsi-Euroopan kansat, jotka ovat Hitler-Saksan koron alla.

ENGLANNIN LEHDET

Stalinin päiväkäskystä toukokuun 1 päivältä

„Daily Express“ tervehtii sitä korkeata arviota, jonka Stalin antoi päiväkäskyssään toukokuun 1 p:nä englantilais-amerikkalaisen avun suuruudesta. „Niin ollen“, kirjoittaa lehti, „samanaikaisesti, kun ratkaiseva

hetki lähestyy, keskinäinen luottamus ja arvonnanto kasvaa ja kehittyi liittoutuneiden kansojen välillä, jotka ovat tehneet tyhjiksi natsien kaikki yritykset kylvää erimielisyyttä liittoutuneitten välille“.

SOTAVANGIT KIRJOITTAVAT

Miten puna-armeijalaiset elävät

Käydessämme puhumassa Punaisen armeijan linjoilla oli meillä tilaisuus lähemmin tutustua puna-armeijalaisten elämään. Alempana kerromme saamistamme vaikutelmista.

Me emme ikinä olisi usko-neet, jos emme olisi omilla silmillämme nähneet, että puna-armeijalaisia niin hyvin syötetään. Eivät he suotta ole niin iloisia ja reippaita. Täysi yllätys oli meille se, että he syövät kolme kertaa päivässä keittoruokaa ja päivälliseksi saavat kaksi ruokalajia, kun taas Suomen armeijassa me saimme aamulla veteen keitetyn mauttoman puuron ja iltapäivällä yhden sopan. Kaikki keitot ovat erittäin rasvaisia. Lihaa puna-armeijalaiset syövät päivällisellään sellaisen kimpaleen, millaisen me olemme siellä syöneet vain jouluna.

Leipä täällä on erittäin hyvää puhtaasta ja pehmeää ruis- tai vehnäleipää. Jos Suomen armeijassa annettaisiin tällaista leipää, niin eihän se annos riittäisi mi-hinkään, mutta paljonkos viitsit jyräillä sellaista vanikkaa kuin siellä tarjotaan.

Tupakasta ei täällä ole puutetta. Jokainen puna-armeijalainen polttää hajuksensa mukaan ja on joka kerta valmis tarjoamaan naapurilleenkin.

Punaisen armeijan vaatetusta ei voi edes verrata Suomen armeijan vaatetukseen. Talviseen aikaan täällä on joka miehellä turkki, huopasaappaat, toppahousut, karvalakit ja lammas-nahkakäsineet.

Siellä Suomen armeijassa ollessamme ihmettelimme monasti, että miten ne puna-armeijalaiset pystyvät joka paikassa hakkaamaan saksalaisia. Nyt emme ihmettele, kun olemme omin silmin saaneet oikean kuvan asioista. Sellaisissa oloissa elävät sotilaat jaksavat tapella loppumatomiin. Emme toivoisi entisille ruotukavereillemme sitä kohta-loa, että joutuvat Punaisen armeijan hyökkäyksen kohteeksi. Kyllä se on pojat viisainta kun painutte kotipuoleen tai tulette vapaaehtoisesti sotavankeuteen, ennenkuin ukkonen jyrähtää.

15. jalkaväkiprikaatin 6. komppanian entiset sotamiehet

Eino MIKKONEN,
Ahti TIKKANEN.

Syvärin loholla.

LEIPÄ KAPENEE

Saksa on lopullisesti menettänyt Ukrainan viljarikkaat hedelmälliset maat, joihin Suomessakin aikoinaan pantiin niin suuria toiveita. Sotatoimien siirryttyä jo Romanian alueelle alkaa Saksan viljansaanti täältäkin olla mennyttä. Elintarviketilanteen jyrkkä huononeminen sekä Saksassa että sen vasallimaissa onkin viime aikoina hyvin merkille-pantava seikka.

Mutta Suomen sotapropaganda väittää vaan silmät ummessa, että kyllä Saksasta viljaa saadaan, jos vain uskollisesti jatketaan sotaa Hitlerin puolella. Se on paatuneitten saksalaiskätörien puhetta. Saksasta ei ole enää toivoa saada elintarvikkeita edes Suomen miesten veren hinnalla, sillä siellä tulee nälkä it-sellä.

Irti saksalaisista! Irti sodasta! Miehet pois rintamalta kotiin! Muuten ei nälän kynsistä pelastuta.

„Salainen ase“

Saksalaiset pitävät suurta ääntä „salaisesta aseesta“, joka heillä on muka varattuna Englannin kanaalin rannalla englantilaisten ja amerikkalaisten maihinnousun varalta.

Tuollainen suunsoitto on varminkin todistus siitä, että saksalaisilla ei mitään „salasta asetta“ ole. Se, jolla on salainen ase, ei hiisku siitä mitään, vaan pitää suunsa kiinni, kunnes äkkiarvaamatta antaa vastustajalleen odottamattoman iskun. Mutta saksammi antaa odottamattomia iskuja-suullaan. Sillä kukapa sitä olisi odottanut, että noin lapsellisilla propagandakonseilla koetetaan pelotella aikaihmisia.

Louskutelemalla leukojaan olemattomasta „salaisesta aseestaan“, saksammi paljastaa hermostuneisuutensa. Se tuntee, että paljon-puhutusta toisesta rintamasta on nyt tulossa tosi, mikä merkitsee, että natsipeto tapetaan sen omassa luolassa.

Eikä se silloin kunnian kukko laula mannerheimiläisille pikku-natsseillekaan.

Punainen armeija ja Tshekko-Slovakia

Neuvostoliiton ja Tshekko-Slovakian hallitukset ovat sol-neet sopimuksen Punaisen armeijan siirtymisen varalta Tshekko-Slovakian alueelle. Tämä sopimus määrittelee neuvostojoukkojen Ylipäällisen ja Tshekko-Slovakian viikomaisten väliset suhteet tästä ajasta alkaen, kun neuvostojoukkoja tulevat olemaan Tshekko-Slovakian alueella.

Sodan pitkittäjiä kasvaa

Eräs sotavanki JR 56:sta, joka ei toistaiseksi halua nimetään julkisuuteen, kertoo:

Saksalaisten selkäsäunasta Bergradin luona ja etelä-Venäjällä on ollut suurta hyötyä saksalaisille sotamiehille. Se on nimittäin pannut heidät ajattelemaan. Porukassa, josta minä kuuluin, puhuttiin, että se oli suuri virhe, kun me saksalaiset lähdimme tappelemaan Venäjälle maalle, mutta vielä parempi virhe on se, kun viemä jatketaan sotaa, vaikka kaikki tietävät, että mitä enemmän sitä pitkitetään, sitä enemmän käy Suomen kaa.

Alkaisemmin ei hallitusherrat uskallettu arvostella juuri mitään. Sanottiin vain, että saksalaiset se meikäläiselle on, ku-siellä hallituksessa istuu. Nyt on toisin. Nyt alemmäärää, että Suomen hallitusherrat ovat jo kirottaa. Korsukeskustelussa sanoi eräs sotamies: „Tul-ka ne perkeleet itse värjötte-mään näihin kirottuihin mont-tiin“. Eräs alikersantti sanoi: „Täällä joku noista roistoista tu-lanne, niin kyllä niille näy-täisi mitä sodan pitkittäminen tarkoittaa“.

Tämäkaltaisia uhkailuja lau-

Suomalaisia sotavankeja Neuvostoliitossa

Lepohetki leirin järven rannalla.

SOTAPOLIISIT rintamamiesten eväitä „evakuoimassa“

RJP 4 3. komppanian 3. joukkueen sotamies Terho Hänninen kertoo:

„Sotapoliisit ovat alinomaa lomailevien rintamamiesten kimpussa rohmutukseen heiltä eväitä ja muuta tavaraa. Tam-mikuussa ne veivät korpraali Väinö Ahoselta repun, jossa hä-nellä oli syötävää ja ryypättä-vää. Niikään „evakuoivat“ ne

sotamies Väinö Korvelta eväs-repun.

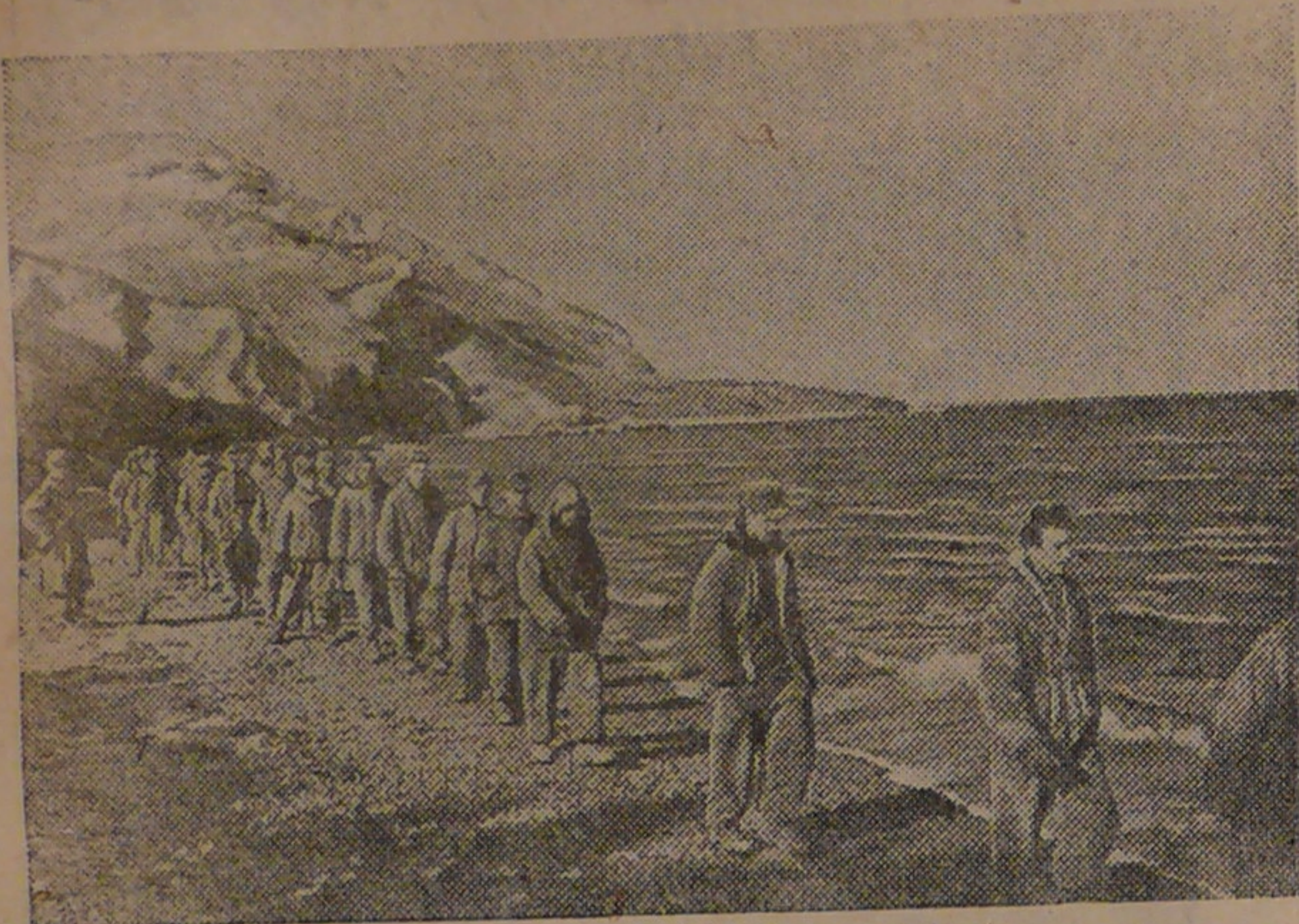
Takavarikoimansa tavarannuotakoirat käyttävät itse. Ja sik-si he ovatkin niin hanakoita sotamiesten reppujen nuuskimiseen. Tämän vuoksi usein on syntynytkin kovia tappeluita sotapoliisien ja sotamiesten välillä. Monta kertaa ovatkin pojat pe-lastaneet evänsä panemalla sotapoliisia päihin“.

SOTAVANKIEN NIMIÄ

EI JULKAISTA
ILMAN HEIDÄN
SUOSTUMUSTAAN

suttiin meidän porukassa enem-mänkin. Jääkööt nimet mainitsematta. Toivon vain, että pojat osaavat muuttaa vihansa hallitusherroja vastaan joukkotoinnaksi“.

Heiltä on sota lopussa

Hitleriläisten joukkojen murskaamisen aikana Krimillä tämän vuoden huhtikuussa vihollisen sotamiehet ja upseerit antautuivat Punaisen armeijan vangeiksi joukolla. Sotavankien yleinen lukumäärä nousi täällä 40.000 mieheen.

Kuvassa: Saksalaisia sotavankeja Krimin rannikolla.

SAKSALAISET MURHAAVAT OMIA „LIITTOLAISIAAN”

Unkarilaiset sotilaat antautuvat joukolla Punaisen armeijan vangeiksi

Äskettäin siirtyi Stanislavin luona Punaisen armeijan puolelle suuri ryhmä unkarilaisia sotilaita. Vangit kertovat:

„Me saimme määräyksen hyökätä venäläisten asemia vastaan. Saksalaiset sijoittautuivat meidän takanamme olevalle kukkulalle. Venäläiset tulittivat meitä kaikilla aselajeilla. Hyökkäys meni myttyyn ja me painauduimme maahan. Saksalaiset, joilla oli kukkula hallussaan, alkoivat silloin ampuu meitä. Näin ollen me jouduimme kahden tulen väliin. Etsimme suojaa tankkiesteestä ja päätimme siirtyä venäläisten puolelle. Me lähetimme kahdeksan aseeton miestä neuvottelemaan. Pian meidän edustajamme palasivat venäläisen upseerin saattamina. Me luovutimme hänelle aseemme ja lähdimme pienissä ryhmissä venäläisten asemille.”

Toisella loholla tuli Punaisen armeijan puolelle 19. unkarilaisen jalkaväkirykmentin 2. konekiväärikomppanian sotamies. Hän ajoi hevosella ja toi tullessaan kaksi käyttökunnossa olevaa konekivääriä ja 5.000 patruunaa. Yliloikkari kertoi:

„Minut mobilisoitiin armeijaan maaliskuun 13 päivänä 1944. Saksalaiset ryöstävät ja rosvoavat hillittömästi Unkaria. Minä en halunnut vuodattaa vertani Hitlerin puolesta. Jos kerran täytyy tapella, niin tappelen mielellimmäni saksalaisia vastaan kuin heidän puolestaan. Vihaan täydellä sydämelläni saksalaisia, jotka ovat muuttaneet Unkarin alusmaakseen.”

Liittoutuneiden maihin-
hinnousun edellä

Kuten tunnettua, Britannian hallitus on valmistellessaan hestyvää maihinnotusta Eurooppaan ottanut äskettäin käyttöön sensuurin kaikelle diplomaattiselle ja kieltänyt toisenlaiseksi ulkomaalaisten diplomaattien matkustamisen Britannian maasta. Uusi määräys ei koske kuitenkaan Neuvostoliiton Amerikan Yhdysvaltain diplomaattisia edustajia.

Selostaessaan tätä määrystä „Daily Telegraph” vetoaa siihen, että on välttämätöntä säilyttää sotatoimien yllätyksellisyys. Uuden toimenpiteen tarkoituksena on puolustaa se tosiasia, että historian suurimpien sotatoimien alkamisen hetki lähestyy.

Uusi vaihe liittoutuneiden suuressa ilmahyökkäyksessä Hitleriläistä „Euroopan linnoitusta” vastaan alkoi huhtikuun 13 päivänä, jolloin Saksan sotakonevastaan hyökkäsi kolme tuhatta lentokonetta toimien kahden suunnalta. Suur-Britanniasta Italiasta. Hyökkäys jatkuu. Liittoutuneiden ilmavoimat tuhoavat Saksan lentokonekannan ja kikkoohtia, hajoittavat vihollisen liikenneverkostoa luoteis-Euroopassa ja pommittavat sen huoltotukikohtia ja teitä Balkanilla.

„Times” kirjoittaa tästä johdosta:

„Kaikki ponnistukset on suunnattu sellaisia vihollisen kohteita vastaan, joiden hävittäminen vaurioittaminen häiritsee vihollisen puolustustoimenpiteitä meidän edessäolevan maihinnotuksen varalta.”

Suomalaiset sotilaat Myrsky lännestä lähenee. Lähestyy hetki, jolloin Punaisen armeijan ja sen liittolaisten yhteinen ponnistuksin annetaan meidän edessäolevan maihinnotuksen, kuolettava isku fascismin pedolle. Huonosti käy sille, jos ette osaa tehdä eroa saksalaisista ennen raivoavien seivien taisteluiden alkua.

No 43
1944PAINAKAA MIE-
LEENNE STALININ
SANAT!

„Punaisen armeijan iskuista rakotee ja hajoaa fascististen valtioiden yhteenliittymä. Pelko ja hämminki vallitsee nyt Hitlerin romanialaisten, unkarilaisten, suomalaisten, ja bulgarialaisten „liittolaisten” keskuudessa. Nyt nuo Hitlerin apurit, joiden maat Hitleriläiset ovat miehittäneet tai joita he miehittävät, eivät voi olla näkemättä, että Saksa on hävinnyt sodan. Romanialla, Unkarilla, Suomella ja Bulgarialla on vain yksi mahdollisuus välttää katastroofi: pesäero saksalaisista ja irtaantuminen sodasta. On kuitenkin vaikea luottaa siihen, että näiden maiden nykyiset hallitukset kykenisivät tekemään pesäeron saksalaisista. On huultavaa, että näiden maiden kansojen pitää ottaa omiin käsiinsä saksalaisista ikeestä vapauttamisensa asia. Ja mitä pikemmin näiden maiden kansat käsittävät, millaiseen umpikujaan hitleriläiset ovat ne johtaneet, sitä nopeammin ne lopettavat kaiken kannatuksen saksalaisille orjuuttajiltaan ja heidän apureiltaan, quislingeilta maassaan, sitä vähemmän uhreja ja hävitystä kärsivät nämä maat sodasta, sitä enemmän ne voivat luottaa demokraattisten maiden ymmärtämykseen.”

(Stalinin päiväkäskystä toukokuun 1 päivästä 1944).

MYRSKY LÄNNESTÄ LÄHENEE

Ulkomaalaisten lehtien tietojen mukaan liittoutuneiden sotilasjohto on jo valmistanut yksityiskohtaisen suunnitelman maihinnotusta varten Euroopan mantereelle, Brittein saarille ja Välimeren alueelle keskitetyt liittoutuneiden miljoona-armeijat valmistautuvat voimaperäisesti maihinnotukseen.

Liittoutuneilla on jo käytettävissään noin 30.000 maihinnotus-alusta. Maihinnotuksen onnistumisen tärkeä ehto on herruus ilmassa, minkä liittoutuneet ovat saavuttaneet jo aikojen sitten. Niiden ilmavoimat tuhoavat Saksan sotateollisuutta ja liikennettä ja ne voivat, kuten Englannin ilmavoimien ministeri Sinclair sanoo, „raivata tien liittoutuneiden armeijoille Berliiniin asti”.

Kaikki merkit viittaavat siihen, että ei ole kaukana se päivä, jolloin Punaisen armeijan ja sen englantilais-amerikkalaisten liittolaisten yhteisin voimin annetaan musertava isku Hitler-Saksalle. Vieläpä Suomenkin lehdistö on lakannut väittämästä, että puheet liittoutuneiden maihinnotuksesta Eurooppaan ovat muka pelkkää „propagandaa” ja „hermosotaa”. Se sanoo nykyisen tilanteen muistuttavan työntä myrskyn edellä.

Niin, myrsky lähenee. Mutta älkää unohtako, suomalaiset sotilaat, sitä seikkaa, että tuo myrsky nousee myöskin teidän päitteenne päälle! Teidän hallitusherrojenne kaikki toiveet erimielisyyksistä Neuvostoliiton ja sen liittolaisten välillä ovat täydellisesti rauenneet. Teitä odottaa sama kohtalo kuin saksalaisia „aseveljiännekin”, jos ette ajoissa luovu heistä. Pelastautukaa, ennenkuin se on myöhäistä! Ainoa pelastuksen tie on lähteminen pois rintamalta tai antautuminen Punaisen armeijan vangiksi.

Tanskan kansan taistelu hitleriläisiä
sortajia vastaan

Ruotsiin saapuneitten tanskalaisten pakolaisten kertoman mukaan Kööpenhaminassa ja muissa Tanskan kaupungeissa aseistetut saksalaiset patrullit sulkevat kokonaisia katuja ja tarkastavat jokaisen henkilön. Kaupunkien kaduilla liikkuu hyökkäysvaunuja. Viime päivinä on vangittu noin 2.000 tanskalaista.

Saksalaisten uuteen terroriin Kööpenhaminan väestö vastasi mielenosoituksella, joka pidettiin samanaikaisesti kaupungin kaikissa elokuvateattereissa. Tanskalaiset isänmaanystävät menivät sovitun aikaan elokuvateattereihin, veivät mukanaan filminauhoja, joissa oli pillakuvia Hitleristä, ja vaativat esittämään näitä filmejä. Elokuvien loputtua kankaalle ilmestyi tunnuslauseita, joissa kehoitettiin Tanskan kansaa taisteluun Saksaa vastaan. Yleisö otti kehoituksen vastaan myrskyisin suosionosoituksin ja laulamalla Tanskan kansallishymniä.

Seuraavana päivänä saksalaiset viranomaiset julistivat kaikki elokuvateatterit suljetuiksi. Katupatrulleja on vahvistettu, sillä hitleriläiset pelkäävät kansan levottomuuksia. Kahtena päivänä tehtiin vähintään 70 suurta saksalaisvastaista tuhotekoa. Kaduilla tapahtui tämän tästä verisiä yhteenottoja saksalaisten ja tanskalaisten välillä.

Romanialaiset ja Unkarilaiset eivät halua tapattaa itseään saksalaisten puolesta

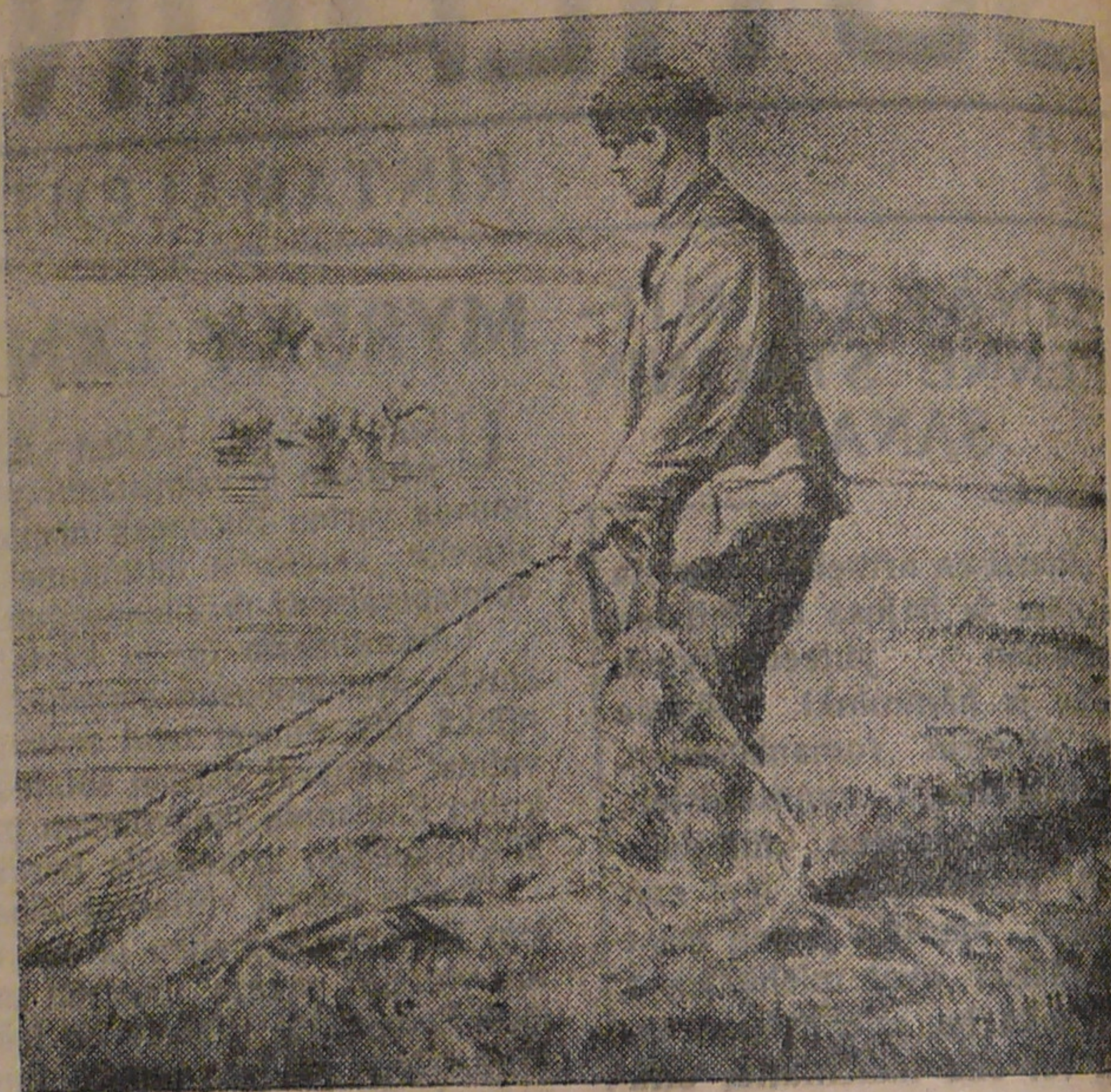
Niiden 40.000 sotavangin joukossa, jotka Punainen armeija on ottanut Krimillä, on huomattava osa romanialaisia, jotka saksalaiset „liittolaiset“ olivat jättäneet oman onnensa nojaan tai suojelemaan saksalaisten joukkojen pakoa.

2. romanialaisen vuoristojaäkärivälikomppanian 4. tykkipatteristo antautui kokonaisuudessaan vangiksi Krimin sisille. Vangiksi antautunut kapteeni Teodor Velšanu kertoi:

„Meidän patteristomme suojeli Mustanmeren rannikkoa Uskutin alueella. Me saimme myöhemmin kuin toiset tietää, että venäläiset olivat murtaneet saksalaisten puolustuslinjat. Tieto venäläisten jatkuvasta ja salamannopeasta etenemisestä sai aikaan lamaannusta saksalaisissa ja romanialaisissa joukoissa.

Kaikki joutuivat hämmingin valtaan. Meidät unohdettiin kokonaan, emmekä me tietäneet mitä tehdä. Suurella vaivalla minä löysin saksalaisten esikunnan. Vanhin upseeri kiirehti kovin ja oli hermostunut. Hän sanoi, että meidän tykkipatteristomme on tehtävä vastarintaa viimeiseen mieheen saakka. Kaikille oli selvää, että saksalaiset jättivät meidät varmaan tuhoon. Majuri Angelescun johdolla patteristo lähti alueelle, missä meidän tietojemme mukaan toimi sissejä. Tultuamme vuoren juurelle me kätkeydyimme laaksoon ja lähetimme sissien luokse edustajia valkoisen lipun suojassa. Pian tulikin ryhmä sissejä, joille majuri Angelescu luovutti koko

Neuvostoliiton sotavankileirillä N:o 158

Kalastuskausi leirillä on alkanut. Suomalainen sotavanki Kalle Kolehmainen nuottaa vetämässä.

patteriston miehistön, aseet ja ampumavarat“.

Ukrainan I:ellä rintamalla on viimeisten 10 päivän aikana antautunut vapaaehtoisesti vangiksi 600 unkarilaista sotamiestä ja upseeria 16., 18., 21., 24 ja 201. kevyestä jalkaväkivälikomppaniasta, 1. vuoristojaäkärivälikomppaniasta sekä 2. hyökkäysvaunuvälikomppaniasta. Vangit kertovat, että monet unkarilaiset sotamiehet ja upseerit suhtautuvat vihamielisesti saksalaisiin. Kaikkien ylliloikkarien mielestä Horthy on Unkarin kansan petturi.

Vangit kertoivat, että saksalaiset ovat muodostaneet erikoisia joukko-osastoja, joiden tehtäviin kuuluu pitää silmällä unkarilaisia taistelussa ja ampua heitä, jos he perääntyvät. Monet vangiksi antautuneista unkarilaisista sotamiehistä kertovat, että he vihaavat saksalaisia ja tulevat taistelemaan niitä vastaan syntymämaansa vapauttamisen puolesta.

Jugoslaviaalaiset saavuttavat uusia voittoja

Jugoslavian Kansanvapautusarmeija on Makedoniassa vallannut ankarien taistelujen jälkeen Kratovin. Vangiksi on otettu 160 bulgarialaista, sotasaalis on suuri. Sanshakissa on vallattu Bielopoljen kaupunki. Montenegrissa on vapautettu Kutsheh alue. Sveti Nikolin satamassa Dalmatiassa on kaapattu aseistettu saksalainen laiva miehistöineen, aseineen ja ammusvaroineen.

Jugoslavian Kansanvapautusarmeija on kaikkiaan puhdistanut 130.000 neliökilometriä maata vierasmaalaisista anastajista vapauttanut 5 miljoonaa asukasta.

Kahden ylliloikkarin kertomus EPÄTOIVO KOTIRINTAMALLA

vangiksi antautumisestaan

Kaksi Karhumäen suunnalla palvelutta suomalaista ylliloikkaria, jotka toistaiseksi eivät halua nimeään julkiseen, kertovat:

Ajattelimme usein asemaam-
Sotiminen kyllästytti niin
Kun Suomen hallitusher-
ollivat hyljänneet Neuvosto-
aselevon ehdot, päättelimme
että sota jatkuu vielä
Joskus meidät kuitenkin
puolaksi Karjalasta ja silloin
olla myöhemmin pelastaa hen-
Tiesimme, että venäläisil-
on parempi aseistus, muona ja
tutus kuin meillä ja lukemis-
omme lentolehdistä olimme tul-
si siihen johtopäätökseen, että
venäläiset kohtelevat hyvin sota-
meijaa.

Huhtikuun alkupäivinä lähdim-
vartiopaikalle. Siellä oli eräs
Sotamies, joka oli määrätty var-
mieheksi kaverini kanssa. An-
omme hänelle pitkän viinaryy-
ja sitten me käskimme hä-
mennä korsiin ja lupasimme
vartioida hänen puolestaan.
Hän ehdotin kaverilleni, että
lähettään venäläisten puolelle
vastasi, että hänestä ei asia
olemaan kiinni. Sitten lähde-
mme heti, sanoin.

Lähdimme vielä takaisin kor-
sime hakemaan lisää aseita, pi-
mme meillä olla jotain tuomista.
vartelut jätimme korsiin, ettei
si liian kuuma. Kello 22 läh-
imme lumipuvuissa vartio-
alle. Kukaan ei voinut huo-
da meitä, oli jo pimeä.

Kuljimme järven rantaa si-

vuuttaen miinakentät. Liikuimme
niin, ettei meitä huomattu vie-
reisestä vartiopaikasta. Tulimme
onnellisesti venäläisten esteille,
jolloin aloimme kuulla ammun-
taa. Me painauduimme matalak-
si. Huutelin venäläisille, että
olemme tulleet hyvissä aikeissa
ja nousin varovaisesti ylös. Sil-
loin huomasin venäläiset, jotka
viittailivat alaspäin. Ymmärsin
väärin, laskin aseeni ja lähdin
heitä kohti. Silloin suomalaisten
puolelta avattiin tuli, mutta olin
jo ehtinyt suojaan.

Myöhemmin minulle seliteti-
tiin, että loppumatka olisi pitä-
nyt tulla ryömimällä, etteivät
omat voisi ampua. Tolkutin
puna-armeijalaisille, että siellä
on vielä kaveri, ja että aseeni
jäivät esteiden luo. Puna-armei-
jalaiset olivat hyvin ymmärtä-
väisiä ja niinpä olivat pian sekä
kaverini että kaikki tuomamme
aseet: kaksi konepistoolia ja
kaksi kiikarivääräiä hyvässä tal-
lessa. Meidät vietiin heti kor-
suun, jossa saimme syödäksem-
me. Nukuttuamme muutamia
tunteja herätettiin meidät aamul-
la. Ennenkuin jatkoimme matkaa
annettiin meille kummallekin
ylliloikkarin todistus, jonka pe-
rusteella saamme erinäisiä etui-
suuksia ruokaan, majoitukseen,
työhön j.n.e. nähden“.

● Sotamies Aukusti Hiltuselle, 1 Kpk 5605, kirjoittaa Lyydi Mustonen Rovaniemi, Kittilän tie, Tuuliharju:

„Sinä ihmettelet varmasti miksi kirjoitan Tuuliharjasta Sydän väylien uskallan kertoa vain hiukan olostani. Olen siis Kittilän tietä 107 km naistytöillä. Täällä tehdään metsätyötä. Mieleni on katkera ajatellessani kohtaloani ja vanhempiani, jotka saavat nyt kärsiä minun tähden“.

● Alikersantti Erkki Kylläiselle, 1 Kpk 5618, kirjoittaa Eila Heikkilä Tampereelta, Osmonkatu 29:

„Minä olen viime aikoina ollut niin haluton ja väsynyt elämään, elämä on tullut niin raskaaksi. Kamattaako enää elää. Tällainen kysymys tulee mieleen aivan tahtomatta“.

● Sotamies Unto Kalleiselle, 1 Kpk 8183, kirjoittaa M. Kalleinen Askaisista:

„Tulisi kotiin töitä puske-
maan, kun tiedät niitäkin olevan aivan riittämiin. Me saamme täällä hosua kuin puolihullut, emmekä sittenkään saa kevättöitä tehtyä“.

● Korpraali Heikki Lankille, 1 Kpk 8183, kirjoittaa muuan Elli:

„Kyllä minä olen sitä mieltä, että irti sellaisesta firmasta, ei kannata! Lähde helkkarissa pois sieltä“.

● Sotamies Urho Hellstenille, 1 Kpk 8183, kirjoittaa eräs Venä Taivassalosta:

„Reinokaan vaan ei ole pääsyt kotiin edes pieneksi aikaa, vaikka anomus lähetettiin jo lähes kaksi kuukautta sitten. On kai tullut hylätyksi koko anomus. Sellaista se on, muutamat taas pääsevät vaikka ei olisi minkäänlaista tarvetta kotona. Olemme nyt sitten olleet äidin kanssa kahden. Apua ei näytä saavan mistään“.

SOTAVANKIEN NIMIÄ EI JULKAISTA

ILMAN HEIDÄN SUOSTUMUSTAA

„Selvää puhetta, painavia sanoja” Ulkomaalaiset lehdet Stalinin päivä- käskystä

Kaikki Lontoon sanomalehdet ovat julkaisseet Stalinin toukokuun 1 p:n antaman päiväkäskyn etusivuilla suurin otsikoin. Iltalehdet selostavat sitä laajasti. „Star” pitää Stalinin päiväkäskyä „suurena panoksena liittoutuneiden yhtenäisyyden asiaan”. „Evening News” kirjoittaa: „Päiväkäskyssä ei ole yhtään sanaa, joihin Venäjän taistelukumppanit eivät yhtyisi. Se varmuus, jolla Stalin puhuu, lisää hyökkäystä jännittyneenä odottavalle viholliselle niitä synkkiä aavistuksia, joiden vallassa fascistijohtajat ovat. Me Englannissa toteamme tyydytyksellä, että Stalin mainitsi erikokoisesti meidän osanottomme merkityksestä taisteluun sekä myöskin meidän sotatarvikelähetystistämme. Toukokuun 1 päivän päiväkäsky sisältää viimeisen varoituksen Hitlerin vasalleille. Vain kansat itse voivat vapauttaa itsensä hitleriläisestä ikeestä. Jos ne nyt ponnistavat kaik-

ki voimansa, sanoo Stalin, niin ne voivat luottaa demokraattisten maiden ymmärtämykseen”.

Kosketellessaan Stalinin päiväkäskyä toukokuun 1 päivän Barin radioselostaja lausui:

„Marsalkka Stalin on toiminnan mies. Hänelle merkitsevät tosiasiat enemmän kuin sanat. Jos hän puhuu jostain, niin se myöskin toteutuu. Hän ei lupaa mitään, mitä ei voida toteuttaa. Hänen puheensa on selvä ja sanat painavia. Kun hän sanoi, että Punainen armeija tulee ajamaan saksalaisia takaa Saksaan asti ja lyömään ne, niin Hitler saa olla varma siitä, että niin tulee käymäänkin. Saksan armeijan tulee tuhoamaan se vihollinen, jonka se itse halusi tuhota pitäen sitä heikkona.

Päiväkäskyssä Marsalkka Stalin antaa täyden tunnustuksen sille avulle, jota Amerikan Yhdysvallat ja Suur-Britannia ovat Punaiselle armeijalle antaneet”.

Englannin lehdet Neuvostoliiton ja Suomen välisistä suhteista

„Times” kirjoittaa: „Helsingin hallitukseen kuuluu miehiä, jotka (kuten esim. Tanner) kantavat täyden edesvastuun kesäkuun 1941 tehdystä kohtalokkaasta päätöksestä liittyä sotaan Saksan puolella. Se tosiasia, että venäläiset suostuivat käymään heidän kanssaan neuvotteluja rauhansen sijaan, että olisivat oikeudenmukaisesti vaatineet heidän poistamistaan vallasta, on heidän vainto-osoitus siitä, että Moskova on halunnut tasoittaa tietä, mikäli se on ollut mahdollista”.

„Daily Telegraph and Morning Post” kirjoittaa: „Nyt, jolloin Suomi on tehnyt päätöksensä hyljättä American ystävällisen neuvon, seuraukset lankeavat sen itsensä kannettavaksi”.

— Belgian kansan saksalaivastainen taistelu ilmenee miehitysviranomaisten toimenpiteiden vastustamisena. Esim. Brabantin maakunnassa piti 18.000 belgialaisen nuorukaisen ilmoittautua lähetettäväksi pakotyöhön Saksaan. 16.000 heistä ei ilmoittautunut, ja hitleriläisten toimenpide meni myttyyn.

Hukkuva tarttuu vaikka lehmän häntään

Suomessa on ryhdytty väellä ja voimalla mainostamaan lehmien käyttämistä vetojuhtina maan- ja metsätöissä. Tämä merkitsee, että suomalainen lehmä saa nyt koettaa kiskoa Rytin, Linkomiestä ja Tanneria ylös siitä rapakosta, johon mainitut hävinneet herrasmiehet ovat istuneet. Mutta huomahan tuon hullukin, että lehmän häntä on joutunut liian kovalle koetukselle. Lehmä parka!

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Keskiviikkona
toukokuun 10 p:nä

PUNAINEN ARMEIJA VALLANNUT SEVASTOPOLIN

Neuvostoliiton Tiedotustoimisto ilmoittaa:

Yöllä t.k. 10 päivää vasten Punaisen armeijan joukot valtasivat rynnäköllä SEVASTOPOLIN linnoitettua, tärkeän meritukikohdan Mustanmeren rannikolla. Täten on hävitetty saksalaisten vastustuksen viiläinen asema Krimillä ja Krim on täydellisesti puhdistettu saksalais-fascistisista anastajista.

Sevastopolin rynnäköstä ilmoitettiin lisäksi seuraavia yksityiskohtaisia tietoja:

Aamulla neuvostotykistö avasi voimakkaan tulen vihollisen ase- ja vastustuksen. Saksalais-fascististen joukkojen ampumahautojen ilmaantuivat meidän pommilaitteita ja hyökkäyskoneidemme yhdistelmät syytäen vihollisen keskuuteen tuhansia ihmisiä. Tykistö- ja lentokonevoimien jälkeen joukkojen alkoivat rynnäköön saksalaisten puolustuksen voimakkaita puolustuskohdista vastaan. Erään saksalaisten sotilaiden joukko-osaston sotilaat valtasivat Mekenzievy iskulla. Mekenzievy on rautatieaseman. Toiset saksalaisten joukko-osastomme valtasivat saksalaisten puolustuksen tärkein solmukohdan Sapun-vuorella.

Ankarien taisteluiden jälkeen otettiin Sevastopolin linnoitukseen tärkein vyöhyke kaikkien puolustuskohdista. Vihollisella oli lukuisia rautabetoonikorkeuksia, jotka oli rakennettu vuorokauden kuluksi ja kukkuloille. Kaikki ensimmäiset puolustuslaitteet oli

suojattu tiheällä ampumahautalla, piikkilankaeste- ja miinakenttäverkostolla.

Vihollinen ryhtyi kaikkiin mahdollisiin toimenpiteisiin pelastaakseen asemansa. Saksalaiset heittivät vastahyökkäykseen jalkaväkeä, hyökkäysvaunuja ja moottoritykkeitä. He käyttivät kaikkia tuliasia meidän hyökkääviä joukkojamme vastaan. Mutta neuvostojoukkojen isku oli niin raju, että vihollinen suuria tappioita kärsittyään jätti aseman toisensa jälkeen. Yksistään Sapun-vuorella surmattiin yli 4.000 hitleriläistä ja räjäytettiin 63 korsua. On otettu paljon vankeja ja sotasaalista.

Kehittäen menestystään edelleen neuvostojoukot karkoittivat saksalaiset useilta kukkuloilta ja puolustustukikohdista sekä ryhtyivät taisteluun aivan Sevastopolin kaupungin liepeillä.

Mustanmeren laivasto on antanut useita iskuja peräkkäin vihollisen laivasaattueille. Täysosumilla on upotettu 4 kuljetuslaivaa yhteiseltä kantavuudeltaan

10.000 tonnia, vartiolaiva ja 7 nopeakulkuista proomua. Monille muille vihollisen laivoille aiheutettiin vakavia vaurioita.

Tämän lisäksi ilmavoimamme toukokuun 9 päivän vastaisena yönä antoivat tuntuja iskuja vihollislaivoille Sevastopolin alueella. Pommitettiin vihollisen kuljetuslaivoja ja muita vihollisen aluksia. Pommituksen johdosta syttyi yli 30 tulipalaa, jolloin paloi kuljetuslaivoja, laitureita ja sotilasvarastoja. Useilla liekkien vallassa olevilla laivoilla tapahtui räjähdysjä. Voimakkaita räjähdysjä havaittiin myöskin laitureilla ja varastoalueilla.

Avomerellä meidän torpedoveneemme upottivat kaksi vihollisen kuljetuslaivaa, joiden yhteinen kantavuus oli 7.000 tonnia.

Neuvostoliiton ilmavoimien hyökkäys Kotkan satamaan

Toukokuun 8 p:nä Itämeren laivaston ilmavoimat tekivät hyökkäyksen Kotkan satamaa vastaan ja pommittivat siellä olevia vihollislaivoja. Upotettiin 2 tuhannen tonnin kantoinen kuljetuslaiva ja kolme merivenettä. Satamassa ollut toista kuljetuslaivaa vaurioitettiin. Suomenlahdella on sitä paitsi upotettu täysosumilla vihollisen raivaaja ja vartiolaiva.

Amerikkalaisen senaattorin varoitus Suomelle

„Saksan apurit eivät voi toivoa, että heitä tullaan kohtelemaan ystävinä”

Yhdysvaltain demokraattien johtohenkilö Berkeley on Suomea varten pitämässään radiopuheessa kehoittanut suomalaisia „antamaan hallituksensa selvästi ymmärtää, että Suomelle koittaa ratkaiseva hetki”, jolloin sen on irtaannuttava sodasta. Senaattori Berkeley lausui:

„Neuvostoliiton välirauhanehtojen hylkääminen oli täysin Suomen kansan etujen vastaista. Kolme kuukautta sitten valtiosihtööri Hull lähetti Suomen hallitukselle kehoituksen katkaista välit natsi-Saksaan ja solmia sopimus meidän liittolaisemme Neuvostoliiton kanssa. Suomen hallitus hylkäsi neuvostohallituksen esittämät aselevon ehdot. Mikäli Suomen kansa on kannattanut tuota päätöstä, on se toiminut vastoin tärkeimpiä etujaan. Lähestyvien tapahtumien johdosta haluan vakavasti varoittaa Suomen kansaa. Yhteyden säilyttäminen natsi-Saksaan on samaa kuin avun antaminen Saksan sotakoneelle. Tuon sotakoneen toiminta maksaa amerikkalaisille samoin kuin englantilaisille ja venäläisillekin ihmishenkiä. Se tuo kärsimyksiä meidän liittolaisillemme ja miehitettyjen maiden kansoille. Saksan sotakoneen vapaaehtoiset apurit eivät voi toivoa, että heitä tullaan kohtelemaan ystävinä siinä huomiossa maailmassa, missä tulee vallitsemaan järjestys, joka tulee mahdolliseksi liittoutuneiden voiton ansiosta ja joka on lunastettu meidän sotilaittemme verellä”.

„Siitä ajasta lähtien, kun saksalaiset divisioonat murskattiin Stalingradin luona, Punainen armeija on miltei keskeytymättä hyökännyt. Tänä aikana Punainen armeija on taistellen kulkenut Volgalta Seret-joelle, Kaukasusvuorten juurelta Karpaateille tuhoton vihollissaastaa ja lakaisten sitä pois Neuvostomaalta.

Talvikamppailun kuluessa 1943—44 Punainen armeija on voittanut historiallisen taistelun Dniepristä ja Dnieprin oikealla rannalla olevasta Ukrainasta, murskannut saksalaisten vankat puolustuslaitteet Leningradin luona ja Krimillä, taitavilla ja ripeillä sotatoimilla ylittänyt saksalaisten puolustuslinjat sellaisilla vesiesteillä kuin Bug, Dniestr, Prut ja Seret. Melkein koko Ukraina, Moldavia, Krim, Leningradin ja Kalininin alueet sekä huomattava osa Valko-Venäjää on puhdistettu saksalaisista anastajista. Kotimaalle on palautettu Etelän metallituotanto, Krivoi Rogin, Kertshin ja Nikopolin malmi sekä Dnieprin ja Prut-joen väliset hedelmälliset maat. Fascistisesta orjuudesta on vapautettu kymmeniä miljoonia neuvostokansalaisia”.

(Stalinin päiväkäskystä
toukokuun 1 päivältä 1944).

ASIASTA

JOS TOISESTAKIN

OIKEIN LASKUOPIN VOIMALLA

on Suomessa viime aikoina koettu saada vedetyksi kansaa huolestusta. Saksasta saatujen ohjeiden mukaisesti ovat propagandaherrat laskeneet ja todistelleet, että Neuvostoliiton Suomelta vaatiman sotakorvauksen maksamiseksi pitäisi suomalaisten työmiesten maksaa tehdä niin ja niin monta vuotta „ilmaiseksi” työtä.

Tuollaisella matematiikallaan propagandahuijarit paljastavat itse itsensä. Sillä kuka muu, kuin he itse, on sanonut, että sotakorvaus on maksettava työmiehen kustannuksella? He eivät ole tietävinään mitään siitä mahdollisuudesta, että sotakorvot ja sotakeinottelijat, kaikki ne, jotka ovat rikastuneet sodasta, saavat maksaa viulut. Ja toiseksi, he eivät ole huomaavinaan sitä pitäväänselvää asiaa, että sotaa pitävällä ei asia parane, vaan pahenee.

On siis selvää, että herrat kieräilevät. He eivät uskalla sanoa, mistä on kysymys. Kysymys ei ole sotakorvauksesta, vaan siitä, että herroilla ei ole kykyä eikä halua hypätä pois Hitlerin kelkasta.

PUHUKAA SAKSAA!

Saksamanni hihkuu, että: „Heil Hitler!”

Siihen on vastattava näin: „Heil Hitler!” (kirjoitetaan Heil Hitler!)

„Heil Hitler!” merkitsee meksi „Ulise, Hitler!”

Tällainen tervehdys sattuu saksamanniin ihan jullilleen nykyisessä ajankohdassa, sillä k. o. luopumiskappaleella on nyt kaksi taitainen syy ulisemiseen: 1) ei kyörätä parhailaan pois ihmisten asuinsijoja ryvettämästä sen k. raiskaamasta ja 2) sillä on varmassa tiedossa viimeinen tärkeä venäläis-englantilais-amerikkalaisesta piilukirvestä, joka lopettaa sen päivät sen omaa pesässä—Saksanmaalla.

Kyllä se karvajalka on aikoo naan pöyhistelty ja kiekunutta. Niin että joutaapa tuo nyt ulisemaan. Eikä lisä pahaa tekemä. Aina, kun saksamanni ilmaisee

HEIL JA MEIL

Syväriin lohkolla ja ehkä koko Suomen armeijassa ovat rintamamiehet sitä mieltä, että Mannerheim on kaatamattoman karhun voimilla N:o 2, siis ensimmäinen mies Hitleristä sillä alalla.

Vertaillenessaan Mannerheimin Suur-Suomi-munausta Hitlerin maailmanvalloitus-munaukseen, RKP:n pojat päättelivätkin, että Heil Hitler

Meil Mannerheim”.

„Romaniassa, Unkarilla, Suomella ja Bulgariassa on vain yksi mahdollisuus välttää katastroofi: pesäero saksalaisista ja irtaantuminen sodasta. On kuitenkin valkea luottaa siihen, että näiden maiden nykyiset hallitukset kykeneisivät tekemään pesäeron saksalaisista. On luultavaa, että näiden maiden kansojen pitää ottaa omiin käsiinsä saksalaisten ikeestä vapauttamisensa asia”.

(Stalinin päiväkäskystä
toukokuun 1 päivältä 1944).

Opiskelumuoti

Herrasvesat opintolomille, „moukat”
tapettaviksi

● Luutnantti Pekka Turuselle, 1 Kpk 8183, kirjoittaa Doris Railio, Helsinki, Ehrensärdintie 20, as. 9:

„Onko lomasi ja tulosi syynä yliopisto eli pyhä tarkoituksesi opiskella? Se on ainakin nykyään „muodissa”, jokainen yrittää saada „virkistysloman” opiskelun varjolla”.

● Erkki Laurilalle, 2 Kpk 3198, kirjoittaa Erkki Talvia, 1 Kpk 8022:

„Minä saan opintojen nojalla vapautuksen toistaiseksi. Kai sinä myös anot silloin, että voimme nauttia Hesän elämästä”.

Parempiosaisille järjestetään tilaisuuksia keplotella itsensä selustaan jos ei yhdellä, niin toisella konstilla. Kuten edellä lainatuista kirjeistä näkyy, on nykyisin tullut oikein „muotiin” opintolomien myöntäminen herrassaikkareille, että he pääsisivät opiskelun varjolla „nauttimaan Hesän elämästä”.

Rotat pakenevat hukkuvasta laivasta. Suomen herrasväki pelastaa vesojensa nahkan kärkevyydestä aavistaen, että rintamalla tulee kohta liian kuumat olot.

Mutta „moukat”, jollaisina herrat pitävät työläis- ja talonpoikaissotilaita, saavat jäädä rintamalle tykinruoaksi. Jos he haluavat opiskella, niin heille sanotaan: opiskelkaa vaan, mutta älkää luulko, että pääsette pois linjoilta! Sotapropaganda pitää

nykyään suurta ääntä kansakouluopetuksen y.m. opiskelun järjestämisestä tavallisille rivi-miehillekin aivan tullinjoilla. Tuolla teeskennellyllä „huolenpidolla” sotamiesten opiskelusta koetetaan heittää sumua lahtinaudaksi määrätyn sotamiehen silmille, jotta hän ei huomaisi nykyisen opiskelumuodin päätarkeitä — herrasvesojen nahkan pelastamista.

Mutta elämä se on rakas sotamiehellekin. Varmin keino sen pelastamiseen on sotavankuus. Neuvostoliitossa olevat suomalaiset sotavangit toteavat yhtäpitävästi, että täällä on sotavangilla monin kerroin vapaammat olot ja m.m. paljon paremmat opiskelumahdollisuudet kuin Suomen armeijassa. Sitäpaitsi henki säilyy varmasti. Ja sehän se on pääasia niin työmiehelle kuin herrallekin.

Neuvostoliiton sotavankileirillä N:o 158

Vankileiri sijaitsee kalarikkaan järven rannalla. Sotavankien talvella kutomat verkot joutuvat koetukselle.

KENTTÄURKKIJAT JA KENTTÄOIKEUDET KUNNOSTAUTUVAT

Alikersantti Erkki Kylliäiselle, 1 Kpk 5618, kirjoittaa sotamies V. Kylliäinen, 5 Kpk 1662:

„Kyllä ne nyt p:leet käyvät tarkastelemassa ja kyttäävät miten vaan saisivat poltettua. Meillä juuri viime viikolla kärrähti päivystäjä ja kenttä-oikeusjuttu siitä tietenkin tulee. Kyllä nykyisin ei huoli paljon asiaa olla, kun tulee kenttäoikeusjuttu“.

Kylliäisen veljekset ovat kirjevaihdostaan päätellen hyvin saksmanni- ja lahtarimielisiä. Mutta hekin uskaltavat arvostella noin räikein sanoin Mannerheimin armeijassa rehoittavaa urkinta- ja terrorijärjestelmää. Vielä enemmän tuollainen ko-

mento suututtaa tavallisia rintamamiehiä. Nyt, kun hallitusherrat aavistavat sotaseikkailunsa romahduksen olevan ovela, panevat he upseerinsa ja kenttäohranansa entistä julkeammin nuuskimaan sotamiesten kintereillä ja kenttäoikeutensa mätkimään tuomioita.

Sotilaiden on itsensä ryhdyttävä omalla joukkovoimallaan pelastamaan tovereitaan kenttäoikeuden kynsistä. Kun kenttäoikeus istuu, on sinne mentävä suurella joukolla lukemaan selkeää lakia, mitä sakki tahtoo. Ilmiantajina ja syyttäjinä esiintyneiltä upseereilta ja kenttäohranoilta on taas otettava sisu pois hienoisella sakinhiutuksella.

SOTAVANKIEN NIMIÄ EI JULKAISTA

ILMAN HEIDÄN SUOSTUMUSTAAN

STALININ PÄIVÄKÄSKY

antaa kuolettavan iskun vihollisen toiveille liittoutuneiden kansojen erimielisyyksistä

Englantilaisten lehtien lausuntoja

Reuterin tietotoimisto ilmoittaa, että marsalkka Stalinin toukokuun 1 p:n antama päiväkäsky innostaa miljoonia ihmisiä Neuvostoliiton rajojen ulkopuolella.

„Times“ sanoo pääkirjoituksessaan, että päiväkäsky „on tervehdys kaikille Yhdistyneiden kansakuntain jäsenille ja varoitusta niiden vihollisille. Se on hyvin harkittu ja innostava asiakirja“. Lehti lausuu, että Saksan vasallimaiden kansoille päiväkäskyllä on aivan erikoinen merkitys.

„Yorkshire Post“ kirjoittaa, että Stalinin päiväkäskystä voivat lukea nälkäiset ja sorretut koko miehitetyssä Euroopassa merkin siitä, että vapautus ja apu jo lähenevät. Se on kuolettava isku vihollisen toiveille liittoutuneiden kansojen erimielisyyksistä“.

Suomalaiset sotilaat!

Punaisen armeijan ylipäällystön 11.6.1943 antaman päiväkäskyn N:o 1470 perusteella vapaaehtoisesti sotavangeiksi antautuneille myönnetään seuraavat etuisuudet:

1. Lisätyt ruoka-annokset.
2. Majitus erikoisleireillä, jotka sijaitsevat erittäin suotuisissa ilmastosuhteissa.
3. Etuoikeus ammattityönsuorituksessa.
4. Etuoikeus kirjeiden lähettämiseen omaisilleen Suomessa.
5. Kotiinpaluu ensi vuorossa Suomeen tahi muuhun maahan, johon sotavanki haluaa, heti sodan päätyttyä.

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Lauantaina
toukokuun 13 p:nä

Suomen hallitusherrat ovat osoittaneet olevansa Saksan kätyreitä”, sanoo „Times“

Englantilainen „Times“ luonnehtii pääkirjoituksessaan Suomessa muodostunutta tilannetta seuraavalla tavalla:

Suomen hallituksen toiminta on esimerkki vasallihallitusten riisesta toiminnasta. Helsingin hallitusherrat salaavat maan väestölle kaikkein ilmeisimmätkin tosiasiat. Viime aikana Suomen hallitusherrat ovat käytännössä osoittaneet täydellisen alistuvaisuutensa liittolain tahtoon ja ovat osoittaneet olevansa Saksan kätyreitä. Liittolain totuuden Suomen kansalta ja antaen perään Saksan painostukselle he ovat menneet pitkälle sillä tiellä, joka riistää Suomelta riippumattomuuden, jonka sille olisi voinut turvata Neuvostoliiton esittämällä kohtuullisilla ehdoilla solmittu rauha“.

KUKA SUOMESSA VOI HYVIN? Ruotsalaisen lehden lausunto

„Ny Dag“-lehden Helsingin korvaimiija tiedottaa: „Eräät huomattavassa asemassa olevat henkilöt ovat käyttäneet hyväksyäkseen ne suuret rahasummat, joi-
n 1940 lähetettiin Skandinaviaan ja Amerikasta Suomen kansain. Mutta työläiset ja heidän perheensä kulkevat risoissa. Ny-
vapaaehtoisesti sotavangeiksi antautuneille myönnetään seuraavat etuisuudet:

Huono ruoka, epäterveelliset olot ja raskas työ ovat painaneet leimansa Suomen työläisnäisiin. Se on vaikuttanut keuhkotautia sairastavien lukumäärän suureen kasvuun. Laajasti ovat myös levinneet sukupuolitautit. Hermotautisten lukumäärä nousee jatkuvasti. Itsemurhista on tullut tavallinen ilmiö“.

Näin kertoo ruotsalainen lehtimies. Samanlaisen synkän kuvan Suomen oloista antavat kaikki muutkin puolueettomat havainnoitsijat. Ja kaikki tietävät, että he puhuvat totta. Sitä käsittämättömämpää on, ketä Suomen propaganda yrittää pettää tarinoillaan Suomessa muka vallitsevasta yleisestä hyvinvoinnista ja tyytyväisyydestä. Se näkee turhaa vaivaa. Suuressa maailmassa ei siihen kuitenkaan uskota ja Suomessa nähdään, että se valehtelee.

SEVASTOPOL

Toukokuun 7 päivänä Punaisen armeija aloitti rynnäkön Sevastopolia, maailman lujinta linnoitusta puolustavien saksalaisten joukkojen asemia vastaan. Toukokuun 9 päivänä Sevastopol kukistui.

On tunnettua, että 1942 onnistui 300-tuhantisen saksalaisen armeijan valloittaa Sevastopol vasta 8 kuukautta kestäneen saarron jälkeen. Yksistään viimeisten 25 päivän taisteluiden aikana saksalaiset menettivät silloin noin 150.000 sotamiestä ja upseeria. Mutta Punaisen armeijan joukot valtasivat Sevastopolin kolmessa päivässä.

Saksalaiset eivät aikoneet luopua Sevastopolista. Ei, vieläpä Krimillä kärsimänsä katastroofin jälkeenkin he julistivat suuria äänisellä, että he eivät mistään hinnasta luovuta Sevastopolia. He ymmärsivät mainiosti, että Punaisen armeijan ja Punaisen laivaston käsissä Sevastopol on tärkeä avainasema sotatoimien edelleen kehittämiseksi saksalaisten ja romanialaisten joukkojen murskaamiseksi. Vastoin tapojaan Saksan päämaja ei tällä kertaa väittänyt, että sen joukot jättivät Sevastopolin ennakolta laaditun „viisaan“ ja „ovelan“ suunnitelman mukaisesti, vaan tunnusti melko avomielisesti tappionsa. Vieläpä niinkin innokas Saksan äänitorvi kuin Suomen sotapropaganda, vaikka se pyrkiikin pienentelemään saksalaisten kärsimän Sevastopolin ka-

(Jatkuu 2. siv.)

SEVASTOPOL

(Jatkoa 1. siv.)

tastroofin vaikutusta, toteaa synkästi saksalaisten jättäneen Sevastopolin sentähden, että nämä käsittivät vastarintansa toivotonmuuden.

Kaikki tämä on todistuksena tuntuva iskusta, joka saksalaisille on annettu Sevastopolin luona.

Sevastopolin taisteluiden opeus Suomen armeijalle on ennen kaikkea seuraava: Alkaa luottako puolustuslaitteisiin! Ne eivät pelasta teitä! Sevastopoliin verrattuna ne eivät ole mitään. Punainen armeija on osoittanut, että se pystyy murtamaan minikälaiset tahansa vihollisen puolustuslinjat, valloittamaan minikälaisen linnoituksen tahansa. Hullu tai saksalaisten kätyri on jokainen, joka kehottaa teitä tekemään vastarintaa Punaiselle armeijalle! Alkaa totelko Manerheimin käskyjä!

PAKINAA

Sevastopolin tärskäys eli kaksi profeettaa

Sevastopolin menetys oli saksalaisille paha kolaus ja saksalaisten propaganda-Mikoille iso nolaus.

Huhtikuun 14 päivänä, jolloin Punainen armeija oli jo tunkeutunut saksalaisten puolustuslinjain läpi Krimin niemimaalle ja parhaillaan ajoi takaa pakokauhun vallassa perääntyviä saksalaisia ja romanialaisia — jotka kymmenin tuhansin antautuivat vangeiksi — „Suur-Suomen“ suuri sotaprofeetta Mikko Mäkinen julisti, että saksalaisten liivohka oli „vapaaehtoista“. Mikko selitti, että saksalaiset eivät „halunneet“ pitää hallussaan koko Krimiä, vaan vetäytyivät Sevastopoliin ennakkolta laadittujen kaukaa viisaitten suunnitel-

mien mukaan. Mutta Sevastopolista, Mikko vakuutti, ei luovuta sinä illoisena ikänä. Sevastopol on jo sinänsä maailman vahvimpia linnoituksia, ja kun itse saksalaiset ovat sitä vielä kaksi vuotta lujittaneet, kaivaneet hirmumonttuja ja rakentaneet hirmutokeita, niin kyllä sen saa uskoa, että se on pistämätön. Ja jos venäläiset kykenivät puolustamaan Sevastopolia 8 kuukautta saksalaisten raivoisia hyökkäyksiä vastaan, niin miksei saksalaiset pysty puolustamaan sitä ikuisesti. Saattepas nähdä, kyllä saksalaiset vielä siirtyvät hyökkäykseenkin Sevastopolin sillanpääasemasta...

Näin ennusteli Mikko-profeetta. Olisipa siis ollut ylösrakentamista kuulla, mitä Mikko nyt sanoo, kun Punainen armeija valloitti Sevastopolin yhdellä iskulla ja heti ensimmäisessä rynnistyksessä, ja Mikko oli niin ollen taas saanut pitkän nenän. Mutta yleisölle, joka höröt kor-

„Punaisen armeijan iskusta rakoilee ja hajoaa fascistien valtioiden yhteenliittymä. Pelko ja hämminki vallitsee nyt Hitlerin romanialaisten, unkarilaisten, suomalaisten ja bulgariaalaisten „liittolaisten“ keskuudessa. Nyt nuo Hitlerin apurit, joiden maat hitleriläiset ovat miehittäneet tahi joita he miehittävät, eivät voi olla näkemättä, että Saksa on hävinnyt sodan. Romanialla, Unkarilla, Suomella ja Bulgarialla on vain yksi mahdollisuus välttää katastroofi: pesäero saksalaisista ja irtaantuminen sodasta. On kuitenkin vaikea luottaa siihen, että näiden maiden nykyiset hallitukset kykenisivät tekemään pesäeron saksalaisista. On luultavaa, että näiden maiden kansojen pitää ottaa omiin käsiinsä saksalaisten ikeestä vapauttamisensa asia. Ja mitä pikemmin näiden maiden kansat käsittävät, millaiseen umpikujaan hitleriläiset ovat ne johtaneet, sitä nopeammin ne lopettavat kaiken kannatuksen saksalaisilta orjuuttajiltaan ja heidän apureiltaan, quislingeilta omassa maassaan, sitä vähemmän uhreja ja hävitystä kärsivät nämä maat sodasta, sitä enemmän ne voivat luottaa demokraattisten maiden ymmärtämykseen“.

(Stalinin päiväkäskystä toukokuun 1 päivästä 1944).

Amerikkalainen lehti Sevastopolin valtauksesta

„New York Times“ kirjoittaa:

„Sevastopolin puolustus 1942 oli suurenmoisin tapahtuma sotahistoriassa. Se oli esimakua siitä, miten sotatapahtumat tulevat kehittymään

itärintamalla. Nyt me käsitämme, että Sevastopolin puolustuksen jälkeen Moskova ja Stalingrad eivät voineet kukistua ja että Venäjän kansan järkkymätön voima on loppujen lopuksi voittava“.

vissa odotti Mikon esiintymistä, ei suotukaan sitä nautintoa, että se olisi saanut Mikko-profeetan omasta suusta kuulla asianomaisen „meriselityksen“. Ei, tämä surullinen tehtävä uskottimien toiselle propaganda-Mikolle, Vataselle.

Moni on ihmetellyt, miksi niin pieni maa kuin Suomi tarvitsee kaksi sotaprofeettaa, Mäkinen ja Vatasen. Eikö yksi riittäisi? Ei, Elhän hyvät ihmiset, ei se riitä. Elhän se passaa, että yksi profeetta joutuu munaamaan itsensä valon monta kertaa samassa asiasa. Kahden on aina kauniimpi...

Vatanen ei ollut tietävinään kukaan profeettaveljensä Mäkinen ennustuksista, vaan alkoi alustaa. Myönsi hänkin, että venäläiset pitivät piirrettyä Sevastopolia hallussaan 8 kuukautta, mutta sanoi tämän johtuneen siitä, että saksalaiset eivät „viitsineet“ ryhtyä sitä valloittamaan. Ja jos venäläiset nyt vuorostaan valloittivatkin takaisin mokomankin

Sotamiesten mielipiteitä rauhan- keskustelujen raukeamisesta Sotavankien lausuntoja

Eräs JR 56 3. pataljoonan komppanian alikersantti ker-

ti: „Kun Englannin radiolähetyk-

sa salimme tietää, että Paasi-

Eräs RJP 4 2. komppanian

„Näillä ehdoilla sopi ja pitää-

JR 53 2. pataljoonan kra-

Sevastopolinsa, niin konstikos

„Jos tämä Vatasen antama „se-

Taavetti Tietäväinen.

naatinheitinjoukkueen sotamies A. R. sanoi kuultuaan Suomen hallituksen hyljänneen aselevon ehdot:

„Nyt ne perkeleen herrat tappaa koko kansan. Kyllä ne olivat hulluja, kun eivät hyväksyneet noita ehtoja“.

Eräs JR 56 3. pataljoonan 1. komppanian sotamies sanoi:

„Tulkoot ne perkeleen herrat itse värjötteleämään näihin kirotuihin monttuihin. Jospa joku noista roistoista tulisi tänne, niin me näyttäisimme sille mitä sodan pitkittäminen merkitsee“.

Eräs 15 jalkaväkiprikaatin 2. pataljoonan 6. komppanian sotamies lausui:

„Kunhan vaan sota loppuisi, niin olisi aivan sama missä ne rajat kulkisi. Työmiehelle se on yhtä lystiä. Työllään hänen on eletävä“.

Eräs JR 8 1. pataljoonan esikuntakomppanian lähettiryh-

„Pommittaisivat enemmän Suomen kaupunkia, siitähän se sotakin loppuisi, kun herratkin saisivat kokea sen makua“.

Ulkomaalaisten lehtien lausuntoja

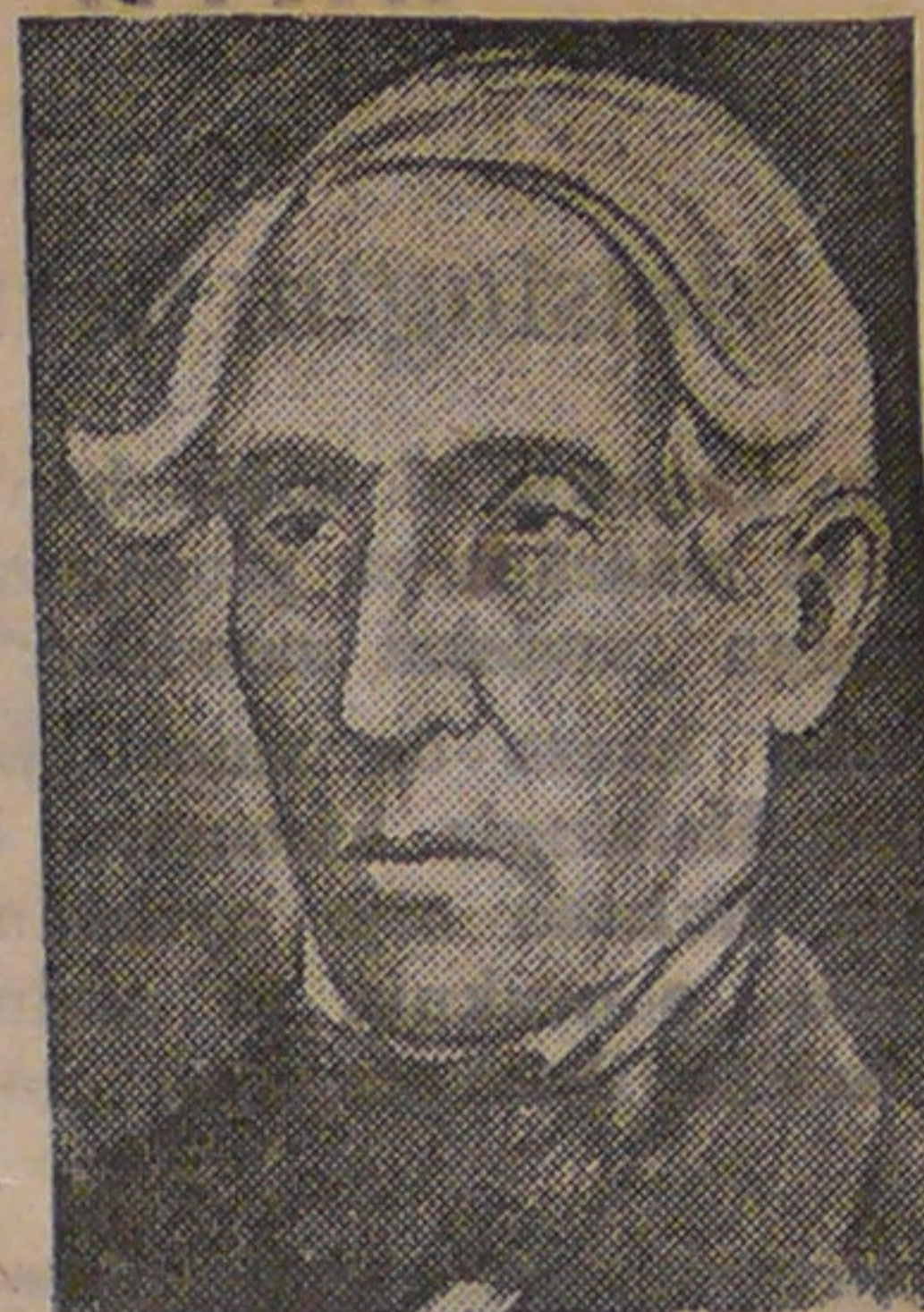
Stalinin päiväkäskystä

Englantilainen „Daily Express“:

„Stalinin päiväkäsky osoittaa, että samanaikaisesti kuin ratkaiseva hetki lähestyy, keskinäinen luottamus ja arvonto kasvaa ja kehittyä liittoutuneiden kansojen välillä“.

Amerikkalainen „Baltimor Sun“:

„Stalinin päiväkäsky on suurimerkityksellinen vakuutus siitä, että yhteistyöskentelyn henki liittoutuneiden välillä yhä lujittuu“.

Suomessa eli viime vuosisadalla vilkas mies, nimeltään Juhana Vilhelm Snellman. Hän sanoi:

„Suomi ei voi koskaan saavuttaa mitään väkivalloin“.

Nyt on sekä nähty että koettu, kuinka oikeassa tuo vilkas mies oli noin sanoessaan. Kokenut kaikki tietää, mutta valvainen on se, joka kaikki kokee. Suomen kansan ovat vieneet veriseen umpikujaan suuruudenhullut valloitushaaveilijat, jotka ovat istuneet ratsain kansan har-teilla ja huutaneet:

„Minä en pistä miekkaani tuppeen...“

Englantilainen „Times“:

„Stalinin päiväkäskyllä on Saksan vasallimaiden kansoille aivan erikoinen merkitys. Kansojen itsensä eikä hallitusten on otettava ratkaisu omiin käsiinsä“.

Englantilainen „Evening News“:

„Stalinin päiväkäsky sisältää viimeisen varoituksen Hitlerin vasalleille“.

HATA HYVEEKSI

eli

Helsingin herrasväen uusi muoti

Kun kansalle ei voida hankkia jalkineita, ovat Helsingin hallitusherrat määränneet propagandakoneistonsa julistamaan paljasjalkaisuuden „uudeksi muodiksi“.

Koska kansa on muoti- ja etikettiasioissa aina tottunut seuraamaan Helsingin hienoston esimerkkiä, ei se meidän saamiemme tietojen mukaan aijo nytkään noudattaa propagandajahvettien kehoituksia, ennenkuin se omin silmin näkee hallitusherrat daameineen heidän ihannoimansa „uuden muodin“ mukaisessa asussa.

„Uutta muotia“ esitellään Helsingin esiksellä. Ensimmäinen pari: herra Risto Ryti korkeine puolisoineen. Toinen pari: herrat Väinö Tanner ja Edvin Linkomies. Kolmas pari: herrat Rudolf Walden ja Carl Gustav Mannerheim.

Suomalaiset sotilaat!

PUNAISEN ARMEIJAN YLIPÄÄLLYSTÖN 11.6.1943 ANTAMAN PÄIVÄKÄSKYN N:o 1470 PERUSTEELLA VAPAAEHTOISESTI SOTAVANGEIKSI ANTAUTUNEILLE MYÖNNETÄÄN SEURAAVAT ETUISUUDET:

1. Lisätyt ruoka-annokset.
2. Majoitus erikoisleireillä, jotka sijaitsevat erittäin suotuisissa ilmastosuhteissa.
3. Etuoikeus ammattityön valinnassa.
4. Etuoikeus kirjeiden lähettämisessä omaisilleen Suomeen.
5. Kotiinpaluu ensi vuorossa Suomeen tahi muuhun maahan, johon sotavanki haluaa, heti sodan päätyttyä.

„Ei kannata totella tuollaista hallitusta“,

sanovat talonpoikaissotilaat

Eräs äskettäin Punaisen armeijan sotavangiksi joutunut savolainen talonpoika kertoo:

„Suomen ja Neuvostoliiton välisen rauhanneuvottelujen katkeaminen herätti varsinkin talonpoikaissotilaiden keskuudessa suurta levottomuutta sekä tyytymättömyyttä Suomen hallitusherroja kohtaan, jolta useimmat sotilaat pitivät syyllisinä neuvottelujen katkaisemiseen. Talonpoikaissotilalta huolestuttaa se, kun kotona kevätyöt painavat päälle eikä päästä niitä tekemään. Pojat näkevät mihin nyt ollaan menossa. Saksalaisten sotajoukkojen joutuminen pois Neuvostoliiton viljarikkaimmista seudulta, Mustanmullan alueelta, pani monen pojan ajattelemaan, että mitä ensi talvena syödään, kun Saksa ei enää kykene antamaan Suomelle viljaa, eikä edes oman maan peltojakaan päästä viljelemään.

Artyneitä ovat varsinkin rintamalla olevat plenviljelijät, jotka herrojen härkäpäisyydestä joutuvat eniten kärsimään. Suurtalollisia kyllä auttavat viljelyspäälliköt ja työvoimalautakunnat, jotka mobilisoivat kaiken saatavissa olevan työvoiman heidän pelloilleen. Myös sellaisten suurtalollisten pojat, joilla on 30 ha ja siitä yli viljelyspinta-alaa, saavat kahdenkin kuukauden työlomaa rintamalta, mutta suurtalollisten pojat eivät saa kuin poikkeustapauksissa.

Pojat rintamalla alkavat ilmaista yhä rohkeammin tyytymättömyyttään. Monet sanovat aivan suoraan:

„Ei kannata totella tuollaista hallitusta, joka noin typerästi menettelee. On parasta kun tehdään sakin päätös ja käännetään lapikkaan kärki Suomea kohti ja painutaan omalla luvalla kotiin auran kurkeen“.

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Tiistaina
toukokuun 16 pñä

JULKILAUSUMA,

NEUVOSTOLIITON, SUUR-BRITANNIAN JA AMERIKAN YHDYSVALTAIN HALLITUKSET OVAT ANTANEET SAKSAN VASALLEILLE UNKARILLE, ROMANIALLE, BULGARIALLE JA SUOMELLE

Johtajensa tuhoisan politiikan vuoksi Unkarin kansa kärsii saksalaisten nöyryyttävästä miehityksestä. Romania on yhä vielä saksalaisten sotaa, joka tällä hetkellä tuo hävitystä sen omalle maalle. Bulgarian ja Suomen hallitukset ovat asettaneet maansa palvelukseen ja pysyttelevät sodassa Saksan puolella.

Neuvostoliiton, Suur-Britannian ja Yhdysvaltain hallitukset pitävät tarpeellisena, että nämä kansat käsittäisivät seuraavat seikat: 1. Akselin vasallit Unkari, Romania, Bulgaria ja Suomi, vaikka käsittävätkin natsien täydellisen tappion väistämättömyyden ja vaikka ne pyrkivätkin irti sodasta, nykyisellä politiikallaan ja asenteellaan oleellisesti lujittavat Saksan sotakoneen voimaa.

2. Nämä valtiot voivat vieläkin irtaantumalla sodasta ja lopettamalla tuhoisan yhteistyönsä Saksan kanssa sekä tekemällä kaikin mahdollisin keinoin vastarintaa natsien voimille, lyhentää Euroopan sotatilan aikaa, vähentää omia uhrejaan, joita niiden on annettava siviiliväestönsä, ja edistää liittoutuneiden voittoa.

3. Vaikkakaan nämä valtiot eivät voi välttää edesvastuutaan siitä, että ovat osallistuneet sotaan natsi-Saksan puolella, niin mitä enemmän ne jatkavat osallistumistaan sotaan yhteistyössä Saksan kanssa, sitä tuhoisammat niille tulevat olemaan seuraukset ja sitä karammat ne ehdot, jotka niille tullaan määräämään.

4. Näiden valtioiden täytyy senvuoksi päättää nyt, aikovatko ne jättää itsepitäisestään kiinni nykyisestä toivottomasta ja turmiollisesta politiikastaan ja jarruttaa liittoutuneiden kiertämätöntä voittoa, joka niillä on vielä aikaa antaa panoksensa tämän voiton hyväksi.

Herroja passatessa jäävät talonpoikien pellot rempalleen”

Eräs yliloikkari JR 56 3. pataljoonasta kertoo:

Pataljoonamme poikia suutut-
kovasti se turha työnteko,
joka viskaalitt heittä pakottavat.
Herrojen korsuja ja kanttiineja
jouduttu rakentamaan uudelle
kymmeniä kertoja. Kun
on jonkun aikaa asuttu ja
ei paikka enää miellyttä-
vää viskaaleita, vaan pitää kor-
ja kanttiinit purkaa ja pys-
tää toiseen paikkaan. Tämä
vain siksi, että sotamie-
hi ei jalsi aikaa ajatella omaa
terheensä asemaa.

Talonpoikaissotilaita tämä suututtaa eniten, sillä kotonaan heillä olisi työtä tosissakin. Herroja passatessa jäävät talonpoikien pellot rempalleen. Jos kaikki se työ määrä, mitä on tehty linnoitustöihin vieraalla maalla, josta kuitenkin joudutaan lähtemään ennemmin tai myöhemmin, olisi uhrattu omille pelloille Suomessa, niin eipä tulevaisuus näyttäisi niin synkältä kuin se nyt näyttää, tuumivat pojat“.

YHTEENVEDOT

Krimin taisteluista

Toukokuun 12 päivänä päättyivät joukkojemme sotatoimet Krimillä Hersonesin niemekkeen pudistamiseksi Sevastopolin valtauksen yhteydessä hajallelyötyjen saksalais-fascististen joukkojen rippeistä.

Taisteluissa vihollisen hallussa olleen Sevastopolin sillanpääseman hävittämiseksi ja Hersonesin niemekkeen puhdistamiseksi meidän joukkomme ovat toukokuun 7 ja 12 päivien välisenä aikana tuhonneet: 49 hyökkäysvaunua ja moottoroitua tykkiä, 87 lentokonetta, 308 tykkiä, 331 kranaatinheitintä, 620 konekivääriä, 564 autoa ja 24 erilaista varastoa.

Vihollinen menetti yksistään kaatuneina yli 20.000 sotamiestä ja upseeria.

Meidän joukkomme ovat ottaneet sotasaaliiksi: 48 hyökkäysvaunua ja moottoroitua tykkiä, 49 lentokonetta, 1.228 tykkiä, 721 kranaatinheitintä, 4.859 konekivääriä, 46.041 kivääriä ja konepistoolia, 4.173 autoa, 710 hevosta, 123 erilaista varastoa, 25 veturia, 14 sotakalustolla lastattua junaa sekä sitä paitsi 540 erilaisilla sotatarvikkeilla lastattua rautatievaunua.

Vangiksi on otettu 24.361 sotamiestä ja upseeria, joukossa 5. armeijakunnan komentaja kenraaliluutnantti Böhme, 111. jalkaväkidiivisioonan komentaja kenraaliluutnantti Gruner ja useita everstejä.

Krimillä käytyjen sotatoimien aikana huhtikuun 8 päivästä toukokuun 12 päivään meidän joukkomme ovat kaikkiaan tuhonneet: 188 hyökkäysvaunua ja moottoroitua tykkiä, 529 lentokonetta, 775 tykkiä, 946 kra-

(Jatkuu 2. siv.)

YHTEENVEDOT Krimin taisteluista

(Jatkoa 1. siv.)

naatinheitintä, 1.882 konekivääriä, 2.227 autoa ja 39 erilaista varastoa.

Vihollinen on menettänyt kaatuneina yli 50.000 sotamiestä ja upseeria.

Sotasaaliiksi on otettu: 111 hyökkäysvaunua ja moottoroitua tykkiä, 49 lentokonetta, 2.304 tykkiä, 1.449 kranaatinheitintä, 7.008 konekivääriä, 84.524 kivääriä ja konepistoolia, 4.809 autoa, 11.684 hevosta, 188 erilaista varastoa, 44 veturia, 14 sotakalustolla lastattua junaa sekä sitä paitsi 2.865 erilaisilla sotatarvikkeilla lastattua rautatievaunua.

Vangiksi on otettu 61.587 sotamiestä ja upseeria, joista osa haavoittuneina.

Näin ollen vihollinen on koko sotatoimien aikana Krimillä huhtikuun 8 päivästä toukokuun 12

päivään menettänyt tärkeintä sotakalustoa ja miehiä seuraavasti: 111.587 miestä vankeina ja kaatuneina, 299 hyökkäysvaunua ja moottoroitua tykkiä, 578 lentokonetta, 3.079 tykkiä, 7.086 autoa ja paljon muuta sotakalustoa.

Sitä paitsi meidän ilmavoimamme ja Mustanmeren laivaston alukset ovat huhtikuun 8 ja toukokuun 12 päivän välisenä aikana upottaneet miehiä ja sotakalustoa kuljettaneita vihollisen aluksia seuraavasti: 69 kuljetusalusta, 56 nopeakulkuista maihinnousuproomua, 2 vartiolaivaa, 2 tykkivenettä, 3 raivaajaa, 27 vartiomoottorivenettä ja 32 muuta laivaa. Kaikkiaan on tänä aikana upotettu 191 erikokoista alusta.

Neuvostoliiton
Tiedotustoimisto.

Niin paljon surevia, tuskaisia katseita

Korpraali Matti Nivalalle, 1 Kpk 5605, kirjoittaa Aino Raappana Muhokselta:

„Kun vaan kerran olis koittava se päivä, että tämä kurja sota loppuisi, mutta luoja yksin tietää, konsa se päivä koittaa“.

Sotamies Aukusti Hiltuselle, 1 Kpk 5605, kirjoittaa V. Sepälä Orismalasta:

„Lausun sydämellisen osanottoni suureen suruusi. Vainoin on käynyt veljellesi. Voi niin monen monelle sotilaalle on näin käynyt. Kuinka paljon olen nähnyt surevia, tuskaisia katseita näinä viime vuosina ja kenties vielä monelle koittaa tämä sama raskas isku, jos kerta sotaa jatkuu“.

Se raskas isku koittaa vielä tuhansille ja kymmenille tuhansille, jos sodan lopun odottelusta ja vaikeuorinnasta ei osata siirtyä tekoihin niitä vastaan, jotka ovat syyllisiä kurjan sodan pit-

kittämiseen. Sodan loppu lähes-tyy, mutta Suomen kansa ja suomalaiset sotilaat saavat maksaa sen hyvin kalliisti, elleivät lakkaa tottelemasta Rydin, Lin-komiehen ja Tannerin saksalai-sen nukkehallituksen määräyk-siä ja sotahullun Mannerheimin käskyjä.

Hitleriläiskomento Virossa

„Svenska Morgonbladet“ tiedoittaa, että hitleriläiset ovat vanginneet Virossa joukon Tarton yliopiston professoreita. Vangitut oli-vat avoimesti ilmaisseet suuttumuksensa saksalais-ten miehittäjien valtakom-mentoa vastaan. He olivat vastustaneet myöskin sak-salaisten yrityksiä kuljettaa kulttuuriarvoja Virosta Saksaan.

Asiasta jos toisestakin

EI SE NIIN OLE

Moni luulee, että niillä propa-ganda-Jahveteilla on helppo vii-ka: sen kun louskuttelevat len-kojaan, kiittävät saksannia ja haukkuvat venäläisiä, englantilaisia ja amerikkalaisia.

Mutta todellisuudessa nuo jah-vetit ansaitsevat leipänsä otsan-sa hiestä, sillä siinä virassa pi-tää miehen rimpuilla, kuten kää-meihmisen. Se on nähty nykyin-kevätkylvöjen alkaessa. Rinta-malla olevien pienviljelijäin rau-hoittamiseksi pitää paasata näin:

„Ette te mitään työlomia tar-vitse. Kyllä Saksasta viljaa saa-daan“.

Mutta kun kotirintaman nai-sia, lapsia ja vanhuksia ajetaan raastamaan suurtilallisten pelloil-le, niin silloin sanotaankin, niin-kuin asia on:

„Saksasta ei ole tänä vuonna odotettavissa kiloakaan viljaa“.

Sanokaapas vie'ä, että propa-gandauroilla Hitler-Suomessa on helpot päivät...

SE POMMITTAA, JONKA KANNATTAA

„Uusi Suomi“ koetti taannoin todistella, että Saksan kaupun-kien pommittaminen tulee muka-„liian kalliiksi“ Englannille ja Amerikalle. Se sanoi epäilevänsä ilmapommitusten „kannattavai-suutta“.

Oi, kuinka liikuttavaa! Ajatel-kaahan vain: natsien rengit huo-lehtimassa Saksan vihollisten so-dankäynnin kannattavuudesta!

Menneinä vuosina, jolloin sak-salaiset vielä kykenivät pommit-tamaan Englannia ja Neuvosto-liiton kaupunkeja, oli „Uusi Suo-mi“ haltioissaan ja piti noita ilmapommituksia hyvinkin „kan-nattavina“.

Mutta nyt se alantaa, sillä

liikka sattuu. Se on varma-merkki siitä, että kyllä ne ilma-pommitukset sittenkin näyttävät kannattavan.

MIENOJA MIEHIÄ

Karjala“ sanoo saksalaisten käyttäytymistä Suomessa korrek-tiksi.

Kaikki tietävät, miten saks-ka käyttäytyy. Mutta lähes-kin kaikki eivät ole tähän saak-taneet, mitä merkitsee tuo ulkomaalainen sana „kor-rekti“, jolla „Karjala“ keikailee.

Mutta nyt sekin tiedetään. „Korrek-ti“ esiintyminen, suomalais-ten „aseveljien“ pettäminen vii-ko- ja tupakkakaupoissa, heidän rimojensa ja morsiantensa kyt-täminen, varastaminen, suoma-isten naisten saastuttaminen kirkkopuolitaudeilla, naisten rais-kaminen ja raiskattujen naisten rangaaminen — kaikki tämä on yleisesti tunnettua saksalais-ten käyttäytymistä, jota „Kar-ja“ sanoo „korrektiksi“.

Seuraavasta „Karjalan“ johta-jan kirjoituksesta saamme nähdä, että jokaisen sian ja son-nin käyttäytyminen on „korrek-ti“.

KORKEASTI KUNNIOITET- TAVA LEHMÄ

Suomessa on arvovaltaiselta ta-alla aloitettu vinha propaganda miehen käyttämisen puolesta. Se on murheen merkki. Kun me enää menoa jatkuu, niin ennen pitkää suomalainen lehmä saa sotaratsun virkaan. Silloin me nähdä sen jumalaisen miehen, kun paroni Manner-heim istuu korkealla valkoisen istuimen selässä ja huutaa: „Seuratkaa minua vielä viimeisen kerran“.

„Romaniolla, Unkarilla, Suomella ja Bulga-rialla on vain yksi mahdollisuus välttää katastroofi: pesäero saksalaisista ja irtaantuminen sodasta. On kuitenkin vaikea luottaa siihen, että näiden maiden nykyiset hallitukset kyke-nisivät tekemään pesäeron saksalaisista. On luul-tavaa, että näiden maiden kansojen pitää ottaa omiin käsiinsä saksalaisten ikeestä vapauttami-sensa asia“.

(Stalnin päiväkäskystä
toukokuun 1 päivästä 1944).

He olivat oikeassa

„Pärmin osaston“ poikien unohtumaton esimerkki

V. 1941 elokuun lopulla lähetettiin Köyliön keskitysleiriltä 290 poliittista vankia rintamalle, „venäläisten miinoja polkemaan“, ku-ten heille sanottiin. Syyskuun 18 päivän vastaisena yönä murtui Punaisen armeijan hyökkäyksen johdosta rintama „Pärmin osaston“ kohdalta ja syntynyt pakokauhua hyväkseen käyttäen 80 entistä poliittista vankia siirtyi vapaaehtoisesti Punaisen armeijan puolelle.

Kirjelmässään Suomen armeijan sotilaille „Pärmin osaston“ pojat m.m. sanoivat:

„Maan nykyinen hallitus oli alun pitäen tehnyt rikoksen Suomen kansaa kohtaan pakottaessaan armeijan ylittämään valtion rajat.

Jokainen järkvy ihminen ymmärtää, että fascistinen Saksa on tässä sodassa lopultakin sortuva suuren ylivoiman edessä, sillä Neuvostoliiton kanssa käsi kädessä sotii Englanti ja niitä molempia kannattaa Amerika, jota paitsi kaikki Hitlerin mie-hittämät maat taistelevat vapautensa puolesta. Ja silloin kun Hitlerin sotilaallinen mahti sortuu, miten käy silloin Suo-men, jos Suomen kohtalo on sidottu Hitlerin kohtaloon Rydin, Mannerheimin ja Tannerin tahdon mukaan? Tuo turmio on viipymättä estettävä!

Kansamme on otettava kohtalonsa omiin käsiinsä!

Ajettakoon Hitlerin joukot Suomesta pois!

Ainoastaan siten voidaan pelastaa kansamme elämä ja tulevaisuus“.

Punaisen armeijan puolelle tulleet „Pärmin osaston“ pojat näki-vät jo silloin, vuoden 1941 syksyllä, selvästi sen, mikä niin monelle muulle Suomen armeijan sotilaalle on alkanut selvetä vasta katke-rien pettymysten, ankarien kolahdusten ja suurten kärsimysten jäl-keen: Suomen hallitusherrojen rikollisuuden ja Saksan väistämättö-män tappion.

Antautumalla joukolla Punaisen armeijan vangeiksi „Pärmin osaston“ pojat eivät ainoastaan pelastaneet omaa henkeään, vaan näyttivät kaikille Suomen armeijan sotilaille malliesimerkin yhdestä niistä joukkotoiminnan muodoista, joilla sotilaat voivat tehokkaasti edistää Hitlerin rintaman luhistumista Suomen kohdalta ja sodan lopettamista.

Järvi on vapautunut jäistä. Suomalaiset sotavangit lähdessä koettamaan keväistä kalaonneaan.

GÖTEBORGIN SATAMATYÖLÄISET VASTUSTAVAT KUULALAAKERIEN LÄHETTÄMISTÄ SAKSAAN

„Ny Dag“ kertoo, että Göteborgin satamatyöläisten suuren ammattiosaston kokouksessa toukokuun 1 pnä hyväksyttiin yksimielisesti päätöslauselma, jossa sanotaan:

„Liittoutuneet valtiot taistelevat vapauden puolesta fascistista hirmuvaltaa vastaan. Puolueettoman Ruotsin ei ole autettava Saksaa, demokratian verivihollista, lähettämällä sille kuulalaa kerleita. Ruotsin täytyy auttaa liittoutuneita niiden taistelussa ihmiskunnan vapauden puolesta“.

Suomalaiset sotilaat!

PUNAISEN ARMEIJAN YLIPÄÄLLYSTÖN 11.6.1943 ANTAMAN PÄIVÄKÄSKYN N:o 1470 PERUSTEELLA VAPAAEHTOISESTI SOTAVANGEIKSI ANTAUTUNEILLE MYÖNNETÄÄN SEURAAVAT ETUISUUDET:

1. Lisätyt ruoka-annokset.
2. Majoitus erikoisleireillä, jotka sijaitsevat erittäin suotuisissa ilmastosuhteissa.
3. Etuoikeus ammattityön valinnassa.
4. Etuoikeus kirjeiden lähettämisessä omaisilleen Suomeen.
5. Kotiinpaluu ensi vuorossa Suomeen tahi muuhun maahan, johon sotavanki haluaa, heti sodan päätyttyä.

ASEELLISIA YHTEENOTTOJA ROMANIAILAISTEN JA SAKSALAISTEN SOTILAIN VÄLILLÄ

Vangiksi joutunut 98. saksalaisen jalkaväkidiivisionan luutnantti Rudolf Zeidler kertoo: „Saksalaisten ja romanialaisten joukkojen rippeiden välillä Krimillä tapahtui kiivaita yhteenottoja. Saksalaiset syyttivät romanialaisia pelkuruudesta ja petturuudesta. Romanialaiset syyttivät saksalaisia valapattoisuudesta. Riita kehittyi useissa tapauksissa aseelliseen yhteenottoon asti“.

UPOTUSSOTA BARENTSIN MERELLÄ

Toukokuun 11 päivänä Neuvostoliiton ilmavoimat antoivat useita iskuja vihollisen laivoille Barentsin merellä. Laivat kulkivat voimakkaasti suojeltuna eräaseen pohjois-Norjan satamaan. Upotettiin kaksi kuljetuslaivaa, joiden kantavuus oli 12.000 tonnia, neljä vartioalusta, yksi raivaaja ja yksi vartiomootoriveno. Sen lisäksi vaurioitettiin kahta kuljetuslaivaa ja kahta miinalaivaa.

Ilmataisteluissa ammuttiin alas 6 saksalaista lentokonetta.

Tilanne Saksassa

„Aftontidningen“ ilmoittaa, että toukokuun 4 pnä tapahtui Stettinissä suuria levottomuuksia. 20 kauppaan murtauduttiin. Otaksutaan, että väestön levottomuuksia ovat järjestäneet maanalaiset järjestöt.

Elintarviketilanne Saksassa on tällä hetkellä huonompi kuin koskaan ennen koko sodan aikana. Kärkevä elintarvikepuutteen on johtanut Ukrainan menettämistä ja siitä, että Unkarin ja Romaniaan on keskittynyt suuria armeijoita, jotka ovat tyhjentäneet koko Balkanin elintarvikevarastot.

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Perjantaina
toukokuun 19 pnä

SEVASTOPOL

Kuinka suuren merkityksen saksalaiset antoivat Sevastopolille ja kuinka varmoja he olivat siitä, että heidän onnistuu pitää hallussaan tuo linnoitus, käy ilmi 17. saksalaisen armeijan komentajan kenraali Alendingerin joukoilleen antamasta vetoomuksesta. Silloin sanottiin:

„Olen saanut käskyn puolustaa jokaista tuumaa Sevastopolin sillanpääasemassa. Sen merkityksen Te ymmärrätte. Ei yhtään nimeä lausuta Venäjällä suuremmalla kunnioituksella kuin Sevastopolin.“

Koska Sevastopolilla on sellainen historiallinen merkitys, niin Stalin haluaa ottaa takaisin tämän kaupungin ja sataman. Siksi meillä on mahdollisuus näännyttää tällä rintamalla Punaisen armeijan ylivoimaiset joukot.

Vaadin, että kaikki puolustautuisivat sanan täydessä merkityksessä, ettei kukaan perääntyisi, vaan pitäisi kiinni jokaisesta juoksuhaudasta, jokaisesta kuopasta ja jokaisesta kaivannosta.

Sillanpääasema on koko syvyydeltään vahvasti linnoitettu ja ilmestyykönpä vihollinen mistä tahansa, se sotkeutuu meidän puolustuslaitteittemme verkostoon. Mutta ei kenellekään meistä saa pälkähtää päähänsä ajatus perääntymisestä näille taempana oleville asemille.

17. armeijaa Sevastopolissa tukevat mahtavat ilma- ja merivoimat. Führer antaa meille riittävästi ampumatarvikkeita, lentokoneita, aseistusta ja apujoukkoja.

Armeijan kunnia riippuu jokaisesta metrillä meidän uskottu alueella.

Saksa odottaa, että me täytämme velvollisuutemme“.

Vetoomus oli kirjoitettu toukokuun 3 päivänä, mutta jo toukokuun 9 päivänä Punainen armeija valtasi kolme päivää kestäneen taistelun jälkeen Sevastopolin, jota saksalaiset olivat linnoittaneet kaksi vuotta ja jota pidettiin murtumattomana.

Työlomia annetaan vain suosikeille

Eräs JR 56 1. pataljoonan 1. komppanian sotamies kertoo:

„Meidän komppaniasta useat maaseudulta kotoisin olevat sotilaat anoivat tämän vuoden keuhkojen ajaksi työlomaa, mutta vainastaan talolliset Marttila ja Lehto saivat sen. Kuten edellisinkin vuosina annettiin nykyin työloma näille suojeluskuntalaisille siksi, kun ovat olleet upseerien erikoisessa luokassa. Suurtalollinen Martti-

la sai tietenkin loman senkin johdosta, kun lahjoa upseereita. Komppanian komentaja kapteeni Launonen eli „Veivikaula“ on saanut tuhkatieheään paketteja Marttilan kotoa.

Tällainen suosikkien jokavuotinen työlomalle pääsy sapettaa tietenkin köyhempiä talonpoikaissotilaita, joiden kotona on todellinen hätä ja avun tarve“.

VIIMEINEN VAROITUS

Lehtemme viime numerossa oli painettuna julkilausuma, jonka Neuvostoliiton, Suur-Britannian ja Amerikan Yhdysvaltojen hallitukset ovat antaneet Hitler-Saksan vasalleille Unkarille, Romanialle, Bulgarialle ja Suomelle.

Tässä julkilausumassa annettiin näille Saksan vasallivaltioille seuraava ankara varoitus:

„Vaikkakaan nämä valtiot eivät voi välttää edesvastuutaan siitä, että ovat osallistuneet sotaan natsi-Saksan puolella, niin mitä kauemmin ne jatkavat osallistumistaan sotaan yhteistyössä Saksan kanssa, sitä tuhoisammat niille tulevat olemaan seuraukset ja sitä ankarammat ne ehdot, jotka niille tullaan saanelemaan“.

Ymmärtääkseen täysin tämän varoituksen merkityksen, on suomalaisen sotilaan muistettava kaksi oleellista seikkaa. Ensimmäkin, tämän varoituksen takana on myöskin Amerikka, vaikkakaan se ei ole sodassa Suomea vastaan. Tämä merkitsee lopullista kuoliniskua niille Suomen propagandan kylväville harha-ajatuksille, että Neuvostoliiton ja sen liittolaisten välillä olisi muka joitakin „erimielisyyksiä“ Hitlerin vasallina kulkevan Suomen suhteen.

Toiseksi on otettava huomioon se ajankohta, jona tuo varoitus annetaan. Koko maailma on ratkaisevien tapahtumien odotuksen vallassa. Punainen armeija on tuottanut Hitler-Saksalle muser-

(Jatkuu 2. siv.)

VIIMEINEN VAROITUS

(Jatkoo 1. alv.)

tavia tappioita, eikä kukaan enää aseta kyseenalaiseksi toisen rintaman avaamista lännestä sitä vastaan. Liittoutuneiden aseelliset voimat valmistautuvat yhteisiin ratkaiseviin sota toimiin Hitler-Saksaa vastaan. On tullut aika, jolloin Eurooppa puhdistetaan hitleriläisrosvoista ja fascistinen peto lyödään kuoliaaksi sen omassa luolassa.

Käsitellessään kolmen suurvalhan julistusta Moskovassa, "Izvestija" lausuu kirjoituksessaan "Viimeinen varoitus Saksan vasalleille" seuraavaa:

"Ottakootpa Hitlerin vasallit minkäläisen asenteen tahansa sodan jatkuessa, sen kulku on ennakoitua ratkaistu. Ne voivat nykyistä rikkollista politiikkaansa jatkamalla pitkittää sotaa ja siten raskauttaa syyllisyyttään ja edesvastuutaan ja siis tehdä ankarammiksi ne ehdot, jotka niille tullessa sanelemaan. Ne voivat, jos ne rikkovat välinsä Hitlerin kanssa, helpottaa taistelua natsi-Saksaa vastaan ja siten osaksi sovitaa syyllisyyttään, lieventää edesvastuutaan.

Niiden edessä on kaksi tietä:

toinen tie — yhdessä Hitler-Saksan kanssa romahdukseen, hävityksen kuiluun. Toinen tie — yhdessä kansanvaltaisten maiden kanssa, rinnan liittoutuneiden kanssa taistelussa Hitler-Saksaa vastaan, hitleriläistä orjuutta vastaan, maittensa vapauttamisen puolesta saksalaisfascistisesta orjuudesta, niiden valtiollisen riippumattomuuden puolesta ja näiden maiden vapaan kansallisen kehityksen puolesta.

Näiden maiden on tehtävä valintansa. Viimeinen varoitus! Viivyttely on nyt todellakin kuolemaksi".

Se johtopäätös, jonka suomalaisen sotilaan on tehtävä itselleen Neuvostoliiton, Amerikan ja Englannin viimeisestä varoituksesta, on seuraava:

On hypättävä pois Hitlerin sotavankkureilta! On lakattava kannattamasta Saksan asiolla kulkevaa Rydin, Linkomiehen ja Tannerin hallitusta! On lakattava tottelemasta Mannerheimin ja muiden Saksan renkien käskyjä!

Sotapropaganda tympäsee

Eräs JR 56 1. pataljoonan 1. komppanian sotamies kertoo:

"Rauhanneuvottelujen myönteinen synnytti sotamiehissä hyvin masentuneen mielialan. Kukaan ei enää halua tehdä mitään. Vartiointi on väkinäistä. Tavallisesti herätettiin vartiointiin lähtevää miestä ivalisella huudolla: "Nouse, isänmaaksu". Siihen herätetty vastasi melkein aina kiukkuisena: "Mene helvettiin isänmaaksi kansa".

Masentuneen mielialan nostamiseksi on linjoilla alettu järjestää kaikenlaista viihdytystä, kevytohjelmaisia iltamia, elokuvia j.n.e. Pataljoonan pastori Hytönen käy nyt kerran viikossa jokaisessa kerssussa.

Pastorin sotapropaganda on alkanut tympäistä polkia. Pojat vinoilevatkin, että herran palvelija on alkanut puhua politiikkaa enemmän kuin jumalan sanaa.

Goltzin verilurttien kera koontuivat Helsinkiin Senaatin torille juhlimaan yhteistä voittoa Suomen työläisistä ja torppareista.

Se oli irvokas lahtijuhla. Kuvaavaa on, että suomalaiset ja saksalaiset lahtarit katsoivat n.s. "vapausotansa" päätyneen vasta toukokuun 16 p:nä, vaikka viimeisetkin punakaartilaisosastot olivat laskeneet aseensa jo kahta viikkoa aikaisemmin. Tämä johtuu siltä, että lahtarit pääsivät käsiksi varsinaiseen mieltätyöhönsä, aseettomien työläisten ja torppareitten joukkoteurastukseen, vasta varsinaisten sota toimien päätyttyä.

Vuoden 1918 taisteluissa kaatuneiden punakaartilaisien lukumäärä ei ollut suurempi kuin 3.500, mutta ensimmäisinä viikkoina taisteluiden päättymisen jälkeen suomalaiset ja saksalaiset lahtarit tappoivat telottamalla noin 15.000 Suomen miestä ja

naista. Tähän lukuun elivät sisälly ne 12.000 henkeä, jotka kaiken mainitun lisäksi tapettiin nälkään ja tauteihin keskitysleireillä vuoden 1918 kesän ja syksyn kuluessa.

Aseensa laskeneiden punakaartilaisien ja muiden aseettomien Suomen miesten ja naisten joukkolahtaus oli alkanut jo huhtikuun alussa, jolloin Hangossa ja Loviisassa maahan nousseet saksalaiset joukot karkasivat taistelevien työmiesten ja torpparien selkään tehden siten mahdolliseksi suomalaisten ammatin ja aseveljiensä, Mannerheimin lahtareitten, etenemisen ensin Tampereelle ja sitten mullin la suunnilla. Suomen Punainen Kaarti taisteli urhoollisesti suurta saksalaisten ylivoimaa vastaan Karjalla, Helsingissä, Uudessa kylässä, Kausalassa ja Lahdessa. Mutta useissa tapauksissa saksalaisten ja suomalaisten lahtareitten laatima historia kertoo, että

Hitler-Saksan vasallit ahtaalle

Ulkomaisten lehdet Neuvostoliiton, Suur-Britannian ja Yhdysvaltain julkilausumasta

Stockholms Tidningen ilmoittaa, että Karjalan alppijääkäripataljoonassa Kenraali Dietlin käsikunta on askettäin Puolasta Jääkärirykmentille saapunut saksalaisten joukko-osasto tukahduttamaan kapinan kaksi päivää kestäneen taistelun jälkeen. Lähes 100 itävaltalaisista on saanut surmansa tahi haavoittunut. Saksalaiset sotilaat on lähetetty karkottelemaan Banackaan ja karkotettiin. Heidät tullaan lähettämään Saksaan sota oikeudenkäynniksi.

SUOMALAISIA PAKENEE RUOTSIIN

Ruotsalainen lehti "Morgonningen" kertoo, että Suomesta Ruotsiin saapuneiden pakolaisten lukumäärä kasvaa jatkuvasti. Uumajaan on saapunut saksalaista. Paenneet suomalaiset talonpojat kertovat, että heidän kotimaansa sen vuoksi, että heidän kyllinsä majoitettiin saksalaisia.

sellaisissakin tapauksissa, jolloin kysymyksessä on aivan viimeinen punakaartilaisvanha tahi rauhallisten kansalaisten joukkoteloitus.

Niinpä saksalaiset upseerit ja miehet ja Lieske kirjassaan "Suomen vapauden puolesta" kirjoittavat m.m. Orimattilan "taisteluista", jossa punaiset menettivät 150 miestä kaatuneina (ei laskettu haavoittuneina) ja saksalaiset menettivät yhden miehen, senkin tapaturman kautta. Yhtä hyvällä syyllä voisi puhua saksalaisista lahtareista, jotka saksalaiset lahtarit laskevat "sen yhteisen pöyrisen verityönsä, kun heidän taisteluiden jälkeen tehtiin tuhansien punakaartilaisvankien mukana murhasivat työläisnäistä yhteen kaatuneita 20.000 murhattua noin 90.000 keskitysleireille ja kuoli Suomen miestä ja nais-

Hitler-Saksan vasallit ahtaalle

Ulkomaisten lehdet Neuvostoliiton, Suur-Britannian ja Yhdysvaltain julkilausumasta

"News Chronicle" kirjoittaa: "Julkilausuma seurasi Stalinin päiväkäskyssään toukokuun 1 päivänä antamaa varoitusta, että "Romanialla, Unkarilla, Suomella ja Bulgarialla on vain yksi mahdollisuus välttää katastroofi: pesäero saksalaisista ja irtaantuminen sodasta". Niin Stalinin sanat kuin liittoutuneiden yhteinen julkilausumakin on pikemminkin osoitettu vasallimaiden kansoille kuin niiden hallituksille.

Lainaten Stalinin sanoja: "On kuitenkin vaikea luottaa siihen, että näiden maiden nykyiset hallitukset kykenisivät tekemään pesäeron saksalaisista" ja "näiden maiden kansojen pitää ottaa omiin käsiinsä saksalaisten ikeestä vapauttamisensa asia", lehti kirjoittaa: "Yhteinen julkilausuma osoittaa selvästi, että Englannin ja Amerikan hallitukset ovat yhtä mieltä Neuvostoliiton kanssa".

AFI:n tietotoimiston havain-

noitsija lausuu, että liittoutuneiden yhteistä julkilausumaa vasallimaille pidetään Lontoossa "sellaisten sota toimien edellä otettuna askeleena, joiden tulee suorittaa loppuun saksalaisten armeijain karkoittaminen koko Euroopan alueelta". "Yhdysvallat, joka ei ole sodassa Suomea vastaan, asettuu tällä teolla päätävästi Venäjän puolelle", kirjoittaa havainnoitsija. "Yhdysvaltain hallitus ei salli sellaisten toiveiden säilyvän, että jos tilanne muodostuu epäedulliseksi Mannerheimin armeijalle, niin Suomi voi odottaa Washingtonin hallituksen puoltavah sitä".

Reuterin tietotoimiston diplomaattinen havainnoitsija kirjoittaa: "Liittoutuneiden kolmen päävallan varoitus Saksan vasalleille on huomattava tapaus. Se langettaa väijäämättömän tuomion kaikille, mutta tekee mahdolliseksi tuomion lieventämisen sellaiselle vasallille, joka nyt irtaantuu sodasta.

Suomi, jota vastaan Yhdysvallat ei ole sodassa, ja Bulgaria, jota vastaan Neuvosto-Venäjä ei käy sotaa, on pantu samaan veneeseen tahi oikeammin sanoen samaan hukkuvaan laivaan kuin Unkari ja Romaniaakin. Vasalleille on sanottu täysin selvästi, että he joutuvat tekemään tällä Saksalle antamastaan avusta ja että jos he edelleenkin pysyttelevät sodassa, käy se heille vieläkin kalliimmaksi".

New Yorkin radio sanoo, että julkilausuma "on varoitus valmisteilla olevasta ankarasta iskusta Saksaa ja sen vasalleja vastaan. On koittanut hetki, jolloin niiden valtioiden, joille Yhdysvallat, Suur-Britannia ja Neuvostoliitto ovat julkilausumansa osoittaneet, on ratkaistava, tulevatko ne kannattamaan Saksan toivotonta ja tuhoisaa politiikkaa, vai tekevätkö ne pesäeron Saksasta".

LAHTAREITTEN JUHLA

Toukokuun 16 päivä, jota Suomessa aivan viime vuosin saakka vietettiin Suomen armeijan lippujuhla, ei tällä kertaa saanut osakseen minkäänlaista huomiota Hitler-Suomen virallisessa sotapropagandassa. Suomen armeijan lippujuhla on siirretty toiseen päivään. Se syy, joka on saattanut Suomen vallassaolijat tekemään tämän hyvin omituisen päätöksen, ruokaamaan kalenteriaan näin tärkeän juhlapäivän kohdalla, on seuraava: Yhä useammat Suomen armeijan sotilaat alkavat tajuta, että toukokuun 16 päivä on suuren häpeän päivä Suomen historiassa.

Toukokuun 16 p:nä 1918 entisen mustasotialaiskenraali Mannerheimin valkoiset lahtarikaartit yhdessä "vapauttajien", saksalaisen pyövelikenraali von der

ta — se oli saksalaisten ja suomalaisten lahtarien riemun ja juhlimisen aihe toukokuun 16 p:nä 1918.

Kun tämä lahtarien juhla julistettiin Suomen armeijan lippujuhaksi, niin se merkitsi, että Suomen armeijan lipuksi julistettiin Saksan ja Suomen lahtareitten lippu, joka on kostutettu kymmenien tuhansien Suomen työmiesten ja torpparien verellä.

Tässä sodassa tuo lippu on ollut Saksan renkien lippu, jonka alla on tapattu tai silvottu raajariikoiksi ainakin lähemmäs 300.000 Suomen työmiestä ja talonpoikaa Saksan fascistien tykinruokana.

Toukokuun 16 päivä on lahtareitten ja Saksan kätyreitten juhlapäivä. Noiden konnien lippu alla taistelevien ei ole al-

„Kaikkien aikojen loistavin uroteko”

Ulkomaiden lehdet Sevastopolin valtauksesta

ENGLANTI

„Daily Express” kirjoittaa: „Sevastopolin maine jää historian aikakirjoihin. 8 kuukautta kestänyt sankarillinen Sevastopolin puolustus 1941—1942 on siitä alkaen innoittanut jokaista venäläistä ja liittoutuneiden armeijan sotilasta. Vaikka saksalaisilla oli enemmän aikaa puolustuslaitteiden rakentamiseen kuin venäläisillä, eivät he voineet pittää Sevastopolia kolme päivää kestäneen rynnäkön jälkeen.”

„News Chronicle” lausuu: „Tällä voitolla tulee olemaan valtavat seuraukset. Se merkitsee saksalaisten ponnistusten lopullista romahdusta Itärintamalla. Tämä voitto palauttaa Mustanmeren laivastolle sen tukikohdat ja suuresti lisää välittöntä vaaraa Romanian. Sevastopolin kukistuminen on hyvä voiton enne sille yhteiselle hyökkäykselle Saksaa vastaan, joka nyt voi alkaa millä hetkellä tahansa.”

„Evening Standard” sanoo: „Jos Sevastopol, maailman lujin linnoitus, ei voinut kestää rynnistystä, niin miten voivat kestää saksalaisten vähemmän peloittavat puolustuslaitteet Länsi-Euroopassa?”

AMERIKA

„New York Herald Tribune” kirjoittaa, että Sevastopolin valtaus oli arvokas kruunaus neuvostojoukkojen nopealle hyökkäykselle Krimin vapauttamiseksi. Punainen armeija raivasi itselleen tien läpi teräs- ja betonivarustusten, joita pidettiin murtumattomina.

Kanadan radio sanoo: „Punaisen armeijan suorittama Krimin ja Sevastopolin salamannopea valtaus on kaikkien aikojen loistavin sotilaallinen uroteko”.

Jumalanilma Krimillä

Antonescu Hitlerille: Nyt se „salamasota” tuli, rakas fyrreri!

NORJAN VAPAUTTAMINEN LÄHENEÄ

Neuvostoliiton, Amerikan Yhdysvaltain ja Suur-Britannian hallitusten sopimukset Norjan hallituksen kanssa

Yhdistyneen Kuningaskunnan, Amerikan Yhdysvaltain ja Sosialististen Neuvostotasavaltain Hallitukset ovat solmineet Norjan Hallituksen kanssa sopimukset yhtäläisillä ehdoilla niistä toimenpiteistä, joihin on ryhdyttävä siviilihallintoon ja oikeudenkäyttöön nähdessä Norjan alueella silloin, kun liittoutuneiden sotavoimat tulevat vapauttamaan sen.

Edellytetään, että nämä sopimukset tulevat olemaan luonteeltaan väliaikaisia ja käytännöllisiä. Ne tähtäävät siihen, että mahdollisimman suuressa määrin helpotettaisiin liittoutuneiden sotavainien komentajien tehtäviä ja edistettäisiin asianomaisten hallitusten yhteistä päämäärää, nimittäin saksalaisten pikaista

karkoittamista Norjan alueelta ja liittoutuneiden lopullista voittoa Saksasta.

Sopimusten mukaan liittoutuneiden sotavainien komentajille täytyy tosiasiallisesti kuulua yllävalta Norjan vapauttamisen ensimmäisen eli sotilaallisen vaiheen aikana ja heidän on vastattava siviilihallinnosta täydellisesti, mikä johtuu sotatilanteesta välttämättömyydestä. Heti, kun sotatilanne sallii, Norjan hallituksen tulee ottaa uudelleen tehtänsä perustuslain mukaisesti vastuu siviilihallinnosta, ottaen huomioon, että liittoutuneiden joukkojen käytettävissä olevat alueella luovutetaan ne välineet, joita ne voivat tarvita sodan viemiseksi lopulliseen päätökseen.

RINTAMALEHTI

Maanantaina
toukokuun 22 pnä

Krimin katastroofi

T.k. 9. pnä Punainen armeija valtasi rynnäköllä Sevastopolin, tärkeän sataman Mustanmeren rannikolla ja kohta sen jälkeen suomen loppuun Krimin niemimaan puhdistamisen saksalaisista ja romanialaisista anastajista.

Krimin taisteluiden aikana huhtikuun 8 päivästä toukokuun 12 päivään

saksalaiset ja romanialaiset menettivät yksistään kaatuneina yli 30.000 sotamiestä ja upseeria;

Punainen armeija otti vangiksi yli 61.000 sotamiestä ja upseeria, joukossa kenraaliluutnantti Böhme, kenraaliluutnantti Grüner ja useita everstejä.

Punaisen armeijan ilmavoimat ja Mustanmeren laivasto upotti 191 miehiä ja sotakalustoa kuljettanutta vihollisalustaa;

vihollinen menetti: 299 hyökkäysvaunua ja moottoroitua tykkiä, 578 lentokonetta, 3.079 tykkiä, 7.086 autoa ja paljon muuta sotakalustoa.

ANKARA VAROITUS

Neuvostoliiton, Suur-Britannian ja Yhdysvaltain hallitusten julkilausumassa Hitler-Saksan vasalleille Unkarille, Romanian, Bulgarialle ja Suomelle sanotaan:

„Vaikkakaan nämä valtiot eivät voi välttää edesvastuutaan siitä, että ovat osallistuneet sotaan natsi-Saksan puolella, niin mitä kauemmin ne jatkavat osallistumistaan sotaan yhteistyössä Saksan kanssa, sitä tuhoisimmat niille tulevat olemaan seuraukset ja sitä ankarammat ne ehdot, jotka niille tullaan sanelemaan”.

Pako Suomesta Ruotsiin

Tukholmasta ilmoitetaan, että Ruotsiin saapuu yhtämittaa suomenalaisia pakolaisia. „Arbeta” -lehti kertoo, että Pohjanlahden

Kotkaa pommitettu

Neuvostoliiton Tiedotustoimisto ilmoitti toukokuun 19 päivänä:

Itämeren laivaston ilmavoimat tekivät tänään hyökkäyksen Kotkan satamaan. Pommitus aiheutti satamassa tulipaloja ja muita vaurioita. Yksi pommeista räjähti laiturissa seisovan kuljetuslaivan vieressä. Laiva syttyi palamaan.

Kaikki lentokoneemme palasivat tukiasemiinsa.

UMPIKUJASSA

Se asema, johon Suomen kansa on joutunut vallanpitäjiensä rikollisen pelin johdosta, on kuvattavissa yhdellä ainoalla sanalla: umpikujassa.

Sota on hävitty, se on selvää. Sodan jatkaminen on sulaa järjettömyyttä. Paluutietä takaisin ei ole. Luulisi johtopäätöksen olevan selvän: on irtaannuttava sodasta, tehtävä siitä loppu hinnalla millä hyvänsä. Neuvostokansan ja sen hallituksen jaloimielisyys antoi siihen otollisen tilaisuuden. Ehtoja, joilla Neuvostohallitus oli valmis solmimaan aselevon, piti koko maailma kohtuullisina ja jaloimielisinä.

Näin ollen Suomen kansalle oli ovi avoinna pois verisestä umpikujasta. Mutta Suomen vallanpitäjille olivat heidän Saksan fascistien kanssa solmimansa kaupat rakkaammat kuin Suomen kansan edut. He lyödytkä paukuttivat kiinni oven, joka oli avattu heidän omasta pyynnöstään.

Sen jälkeen mainittujen herrojen kaikki ponnistelut ovat olleet tähdätyt heidän omituisen menettelynsä puolustelemiseen. Ensimmäinen sanottiin, että Suomessa olevien saksalaisten joukkojen internointi on „teknillisesti” mahdotonta. Sitten kun huomattiin, että tuollaista juttua ei kukaan ota vakavalta kannalta, tulitiin yhtäkkiä „joustaviksi” ja alettiin hokea vallan toista, että Neuvostoliiton korvausvaatimukset ovat muka „mahdottomat hyväksyä”.

Mikä Suomen vallanpitäjille on „mahdollista hyväksyä”, se on sodan jatkaminen saksalaisten puolella, vaikka on aivan selvää, että se tulee monta kertaa kalliimmaksi kuin mitkään sota-korvaukset. Koko juttu onkin siinä, että he eivät halua eivätkä

(Jatkoa 2. siv.)

UMPIKUJASSA

(Jatkoa 1. siv.)

voi katkaista välejäan saksalais-ten kanssa. Siinä on asian ydin, ja puheet Neuvostoliiton ehtojen „mahdottomuudesta“ ovat verhoamistempu, viikunanlehti, jolla häpeää peitetään.

Eikö teille, suomalaiset soti-laat, ole selvää, että on turha odottaa teidän nykyisiltä vallan-pitäjiltänne, Hitlerin apureilta, sodan lopettamista. Te saatatte turmioon itsenne ja kansanne,

jos edelleenkin alistutte tuon hallituksen määräyksiin, totte-lette Mannerheimin käskyjä.

Jos tahdotte kunnialla päästä irti sodasta, ettekä halua joutua vastaamaan yhdessä vararikkou-tuneiden vallanpitäjienne kanssa heidän rikoksistaan, niin kieltäy-tykää tottelemasta Suomen halli-tuksessa ja Suomen armeijan johdossa olevien saksalaiskäty-rien käskyjä.

Hillitöntä rosvousta selustassa Rintamamiesten omaisetkaan eivät säästy virkanyrkkiä mielivallalta

Äskettäin Punaisen armeijan vangiksi joutunut Koskelta ko-toisin oleva Suomen armeijan sotamies kuvaa, miten hillittömästi selustassa rosvotaan väestöä. Sotavanki, jonka nimeä emme hänen pyynnöstään julkaise, kertoo suuttuneena, että häikäilemättömiltä valtion virkamiehiltä eivät säästy rintamamiesten omaisetkaan. Esitämme otteen hänen kertomuksestaan:

„Vielä vuosi sitten minun äi-dilläni oli 15 kanaa. Ne eivät munineet niin paljon kuin piti luovuttaa valtiolle ja äidin täytyi tappaa kaikki kanat. Samana päivänä tuli meille kansanhuol-lon virkamies ja määräsi luo-vuttamaan kanat „valtiolle“.

Meillä oli lehmä, mutta se lypsi niin vähän, että äiti ei voi-nut luovuttaa käskettyä määrää maitoa. Tämän vuoden maalis-kuun alussa n.s. „kansanhuolto“ otti lehmän teurastettavaksi ja antoi äidille mitättömän summan rahaa.

Äidillä oli porsas. Joka kuu-kausi kävi meillä valtion virka-

mies, mittaili ja punnitsi porsasta sekä kirjoitti kaikki tiedot muis-tikirjaansa. Helmikuussa, kun äiti tappoi porsaan, tuli meille taas viranomaisia ja ne ottivat enemmän puolen lihasta.

Äiti oli hyvin loukkaantunut ja sanoi, että enempää hän ei karjaa kasvata, kun lihat ja mai-dot kuitenkin menevät herroille, mutta itse pitää kärsiä nälkää. Kuunnellessani äitini kertomusta minä ajattelin: ei siinä kylliksi, että herrat ajavat meidät rintamalle vuodattamaan vertamme, vaan lisäksi he rosvoavat meidän omaisiamme ja jättävät heidät näkemään nälkää“.

„HITLER-LINJAN“ MURTO

Liittoutuneiden armeija hyök-kää Italiassa koko rintamalla suomatta viholliselle hengähdys-hetkeä. Taistelu „Hitler-linjas-ta“ on alkanut. Liittoutuneiden joukkojen nopean etenemisen vuoksi vaikeassa murtomaastos-sa vihollinen ei ole voinut va-kimmuttaa rintamaansa tällä puo-lustuslinjalla. Liri-joen etelä-puolella. Amerikkalaisen 5. ar-

meijan joukot ovat tällä loholla jo vallanneet hallitsevat kukku-lat. Englantilainen 8. armeija käy ankaria taisteluja pitkin ko-ko „Hitler-linjaa“.

Toukokuun 20 päivänä liittou-tuneiden yleisesikunta Italiassa ilmoitti virallisesti, että „Hitler-linja“ on murrettu. Amerikkalai-set joukot ovat vallanneet Ga-tan.

Asiasta jos toisestakin

Mikseivät he iloitse?

Hitlerin pää-äänenkannattaja Suomessa, „Uusi Suomi“, totesi t.k. 18 p:nä, että venäläi-set eivät viime päivinä ole jat-kaneeet hyökkäystään. Mutta „Uusi Suomi“ ei iloinnutkaan tästä asiaintilasta. Päinvastoin, se oli hyvin surumielinen. Se ei, omista kyllä, edes yrittänyt uskotella Punaisen armeijan hyök-käyksen pysähtyneen sen vuoksi, että saksalaiset olisivat keskey-täneet „suunnitelmallisen vetäy-tyksensä“. Ei, se näytti ymmär-tävän, että pian koittaa saksalaisten „suunnitelmallisen vetäy-tyksen“ aika sekä idästä että lännestä Berliiniin saakka.

Tästä siis mamma „Uuden Suo-men“ sydänsurut. Kipeätä se te-kee. Mutta mitäs roikkuu saki-mannin kaulassa!

Ajat muuttuvat

„Kahden rintaman so-dasta Saksaa vastaan ei voi olla puhettakaan“.

Näin julisti Saksan suuriruini-nen propagandaministeri Göbbel vuonna 1941.

„Invasio (liittoutuneitten maihinnousu Euroopan mante-reelle) ei voi olla tule-matta“.

Näin sanoo Saksan propaganda-ministeriön valvonnassa oleva „Uusi Suomi“ haikealla mielellä toukokuussa 1944.

Göbbelsille oli selvä jo vuonna 1941, että kahden rintaman sota on Hitler-Saksan loppu, mutta saksalaisten nenän alla sissiliik-keen johtajien neuvottelukokous suunnitelman laatimiseksi tulevia vaihtoehtoja varten. Ilman aseita, joita minkäänlaista apua alettiin luovuttaa armeijaa, jossa tällä hetkellä on 300.000 miestä.

Olkoön! Jota jumalat tahtovat rangaista, sen ne lyövät sokeu-della...

Ne ei joo-kortit

Rakkaus vie rääsytkin päältä, sanotaan. Tämä sananlasku to-teen nyt Suomessa omalestui-sella tavalla: Hallitusherrojen

SAKSALAISTEN VIIMEISET HETKET KRIMILLÄ

Vangiksi joutuneen upseerin kuvaus

Saksalainen kenraali Dittmar piti äskettäin radiopuheen, jossa väitti, että saksalaisten joukko-jen murskaaminen Krimillä ei ole mitään muuta kuin „Saksan sotilasjohdon huomattava saavu-tus“. Hän sanoi: „Meidän onnis-tui evakuoida ei ainoastaan pää-voimat, vaan myöskin huomatta-va osa jälkivarmistusjoukkoja, jotka suojelivat päävoimien eva-kuointia“. Mutta Dittmar jätti vaatimattomasti sanomatta, mil-laisiin joukkoihin — päävoimiin vai varmistusjoukkoihin — on laskettava ne 111.000 saksalaista ja romanialaista sotamiestä ja up-seeria, jotka Punainen armeija tuhosi tahi otti vangiksi Krimillä.

Vangiksi joutuneet saksalaiset upseerit antavat aivan toisenlai-sen kuvan siitä, miten saksalais-ten joukkojen „evakuointi“ Kri-miin niemimaalla tapahtui. Van-giksi joutunut 111. saksalaisen jalkaväkidivisioonan esikunta-

päällikkö everstiluutnantti Ale-xander Franz kertoo: „Krimillä olleet saksalaiset joukot saivat Hitlerin määräyksen pitää hin-nalla millä tahansa Sevastopol-käsissään. Meille tuli jatkuvasti lisäjoukkoja. Mutta venäläiset murtivat kuitenkin puolustuslin-jat ja ottivat Sevastopolin. Sil-loin sotilasjohto antoi selvästi myöhästyneen käskyn pitää kä-sissä Hersonesin niemekkeen lu-jat asemat ja yrittää sillä aikaa evakuoida hajallelyötyjen jouk-kojen rippeet Krimiltä.

Meidän lohkollemme keskittyi noin 30.000 sotilasta. Niistä eh-dittiin kuljettaa pois tuskin enem-pää kuin tuhannen miestä. Tou-kuukuun 10 p:nä minä näin, miten Kamyshevajan lahteen tuli neljä kuljetuslaivaa, mutta sieltä lähti pois vain kaksi. Venäläiset ilma-voimat olivat upottaneet toiset kaksi. Sen jälkeen en nähnyt

(Jatkuu 4. siv.)

JUGOSLAVIAN SISSIT

Englantilaisen „News Chro-nicle“ kirjeenvaihtaja kertoo belgialaisten sissiryhmien elämästä:

Kolme vuotta sitten huhti-kuussa pidettiin Zagrebissa aivan saksalaisten nenän alla sissiliik-keen johtajien neuvottelukokous suunnitelman laatimiseksi tulevia vaihtoehtoja varten. Ilman aseita, joita minkäänlaista apua alettiin luovuttaa armeijaa, jossa tällä hetkellä on 300.000 miestä.

Olkoön! Jota jumalat tahtovat rangaista, sen ne lyövät sokeu-della...

Rakkaus vie rääsytkin päältä, sanotaan. Tämä sananlasku to-teen nyt Suomessa omalestui-sella tavalla: Hallitusherrojen

saksalaiselta, takki oli tehty ita-lialaiselta otetusta takista, silkki-paita laskuvarjosta, jolla sissee-lle oli heitetty elintarvikkeita. Revolveri oli italialainen.

Eräs sissi kertoi minulle, mi-ten 8-henkinen sissiryhmä, jolla oli aluksi vain lataamaton revol-veri, pysähtytti poliisijoukon ja otti poliiseilta kiväärit. Tästä 8-henkisestä ryhmästä on kasva-nut suuri joukkoyksikkö, jolla on käytettävänään kaikkein ny-kykaisin aseistus, joukossa 4 hyökkäysvaunuakin.

Jugoslavian vapautetut alueet käsittävät satoja mailleja. Va-pautetulla alueella on muodostet-tu valtio, jossa hallitsee sissien valitsema komitea. Sissit hallit-sevat suurta osaa Bosniaa ja Kroatiaa sekä suurta aluetta Montenegrossa. Vapautettu alue on suurempi kuin Sveitsi. Jugo-

slavian sissit toteuttavat kansan-valtaa käytännössä. Hallintojär-jestelmä on suunnilleen seuraava: On olemassa kyläkomiteat, sitten piirikomiteat, jotka valvo-vat kokonaisia suuria alueita Kroatiaassa ja Bosniaassa. Sitten valitaan korkein fascisminvastai-nen vetsyhe, joka vastaa väliai-kaista hallitusta.

Jokaisessa kylässä on vapaut-tamiskomitea. Jugoslavian mie-hitetyillä alueilla ne ovat salaisia järjestöjä, jotka järjestävät sis-siosastoja ja huoltavat elintar-vikkeilla vuoristossa olevia sis-sejä. Komitean jäsenet valitaan yleisissä kokouksissa salaisella äänestyksellä. Vaaleihin saavat ottaa osaa kaikki 18 vuotta täyt-täneet. Kaikilla sissiarmeijan so-tilailla, joiden joukossa on paljon 15—17 v. ikäisiä tyttöjä ja pol-kia, on myöskin äänioikeus.

Saksalaisten viimeiset hetket Krimillä

(Jatkos 3. siv.)

enää minkäänlaisia laivoja. Mutta tilanne tuli yhä kriittisemmäksi. Divisioonan komentaja kenraali Grüner määräsi ottamaan puolustusasemat Maksim Gorkin kylän alueella. Muita sotamiehet eivät enää totelleet. Kaikki juoksivat meren rantaan siinä toivossa, että viime hetkellä ilmaantuisi joku laiva.

Upseerit yrittivät ase kädessä pakottaa sotamiehiä aseisiin, mutta siitä ei tullut mitään. Me menetimme vallan alaistemme sotilaiden yli. Ympärillä vallitsi sekasorto. Meidän menetyksemme kasvoivat hetki hetkeltä yhä suuremmiksi. Silloin vanhemmat upseerit päättivät antautua. Meidän joukko-osastomme, noin 10.000 miestä laski aseensa. Pian antautuivat muutkin osastot. Se oli saksalaisten joukkojen täydellinen katastroofi Krimillä.

Tämä lausunto, jossa kerrotaan totuudenmukaisesti Saksan armeijan murskaamisesta Krimillä, paljastaa täydellisesti saksalaisen valehtelijä-kenraali Dittmarin.

Sissit sanovat, että jos sinä ikäsi puolesta kykenet taistelemaan, niin sinulla on myös oikeus äänestää. Komitea johtaa kylän kaikkia asioita sekä itsepuolustusryhmää. Vanhemmat miehet ja naiset, jotka eivät voi taistella sissien riveissä, vartioivat teiden risteyksiä pitäen silmällä, että vapautetulle alueelle ei tunkeutuisi saksalaisia tahi heidän kätyreitä. Komitea järjestää elintarvikkeiden jakelun. Puolet sadosta jää kylän asukkaiden käyttöön, osa siitä kätetään, kun pelätään saksalaisten tuloa. Toinen puoli sataa joutuu armeijan tarpeisiin.

Tunnuslause, joka yhdistää sissit ja jonka täytyy olla jokaisen Saksaa vastaan taistelevan soturin tunnuslause Euroopassa, kuuluu: „Kuolema fascisille, vapaus kansalle!“

IRMARI RANTAMALA,

monien kuolemattomien teosten kirjoittaja, jonka lahtarit murhasivat 26 vuotta sitten, toukokuun 21 päivänä 1918 kostoksi siitä, että tuo suuri kirjailija oli mennyt työtätekevän kansan puolelle hetkellä, jolloin se ase kädessä puolusti vapautta sen kimppuun karanneita saksalaisia imperialistiroistoja ja näille nahkansa myyneitä mannerheimiläisiä vastaan.

Eräiden tietojen mukaan hankiutuvat jotkut mannerheimiläiset herraspiirit pystyttämään muistopatsasta Irmari Rantamalle. Toisin sanoen, lahtarit, silloiset ja nykyiset saksalaishätyrit, haluavat kunnioittaa eläimellisellä raakuudella murhaamansa verivihollisensa muistoa. Miten se on selitettävissä? Onko se ehkä ritarillisuutta?

Ei, se on tavallinen hitleriläinen silmäkääntötemppu. Samanlainen temppu oli tunnetun saksalaishätyrin ja lahtarin Talvelan johtaman „Aseveljiön“ äskettäin järjestämä seppelien lasku Malmin punakaartilaiden haudoille.

Mannerheimiläiset konnat ovat valmiit hiukan silittelemään entisiä rikoksiaan, johtaakseen huomion pois nykyisistä rikoksistaan. Vuonna 1918 murhattujen vapautustelijain haudalla vuodatetaan pari krokodiliin-kyneltä, kun tahdotaan saada heidän poikansa tappamaan itsensä isänsä murhaajien tykinruokana.

„ARBETARBLADET“ elintarviketilanteesta Suomessa

„Arbetarbladet“ on joutanut kaissut pääkirjoituksen elintarviketilanteesta Suomessa. Lehti kirjoittaa:

„Meidän on oltava valmiita siihen, että tuontimahdollistemme vaikentuvat, sillä tilanne Euroopan mantereella nopeasti muuttuu. Saksan elintarvikeministeri lausui joku aika sitten, että Saksa joutuu tänä vuonna paljoka rempien elintarvikevaikenteen kuin tähän asti. Ukrainan, joka esitti huomattavaa Saksan huoltamisessa, on nyt menetetty. Meidän elintarviketilanteemme voi muodostua vieläkin vaikeammaksi.“

Näin „Arbetarbladet“. Eräät muut Suomen lehdet ovat sanoneet saman karvaan totuuden vieläkin selvemmin, nimittäin että Suomi ei voi tänä vuonna

toivoa saavansa Saksasta kukaan viljaa. Mutta samaan aikaan koetetaan perheittensä toimeentulosta huolestuneita talonpoikaissotilaita jymäyttää sillä „vihdyttävällä“ leuhkimisella, että kyllä Saksasta muka viljaa tulee. Noin tunnottomaan pettämiseen voivat alentua ainoastaan kaikki paatuneimmat Saksan hätyrit, nahkansa myyneet luterilaiset, jotka makaavat niinkuin Berliinistä käsketään, oivaltaneet, että heidän pelinsä on kuitenkin pelattu natsien romahduksen mukana.

SOTAVANKIEN NIMIÄ EI JULKAISTA ILMAN HEIDÄN SUOSTUMUSTAA

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Torstaina
toukokuun 25 pnä

Varoitus Saksan vasalleille

Neuvostoliiton, Englannin ja Amerikan Yhdysvaltain antama varoitus Saksan vasalleille Suomelle, Romanian ja Bulgarialle on todistus siitä, että saksalaisten anastajien tilinteon hetki lähestyy.

Liittoutuneiden kolmen jäsenen varoitus Saksan vasalleille on merkittävä tapaus. Se langettaa väijäämättömän tuomion kaikille, mutta pitää mahdollisena tuomion lievennämistä sille vasallille, joka eroaa sodasta. Varoitus on julkaistu sellaisten tapahtumien aattona, joiden valtava luonne on vasalleille selvä.

Moskovassa ilmestynyt „Izvestija“ kirjoitti samasta asiasta:

„Ottakootpa Hitlerin vasallit minkälaisen asenteen tahansa sodan jatkuessa, sen kulku on ennakoita ratkaistu. Ne voivat nykyistä rikollista politiikkaansa jatkamalla pitkittää sotaa ja siten raskauttaa syyllisyyttään ja edesvastuutaan ja siis tehdä ankarammiksi ne ehdot, jotka niille tullaan sanelemaan. Ne voivat, jos ne rikkovat välinsä Hitlerin kanssa, helpottaa taistelua natsi-Saksaa vastaan ja siten osaksi sovitaa syyllisyyttään, lieventää edesvastuutaan.“

VAPAUTUS LÄHENE

Englannin ja Yhdysvaltain hallitusten sopimukset Hollannin ja Belgian kanssa

Toukokuun 16 päivänä ilmoitettiin Lontoossa, että Englanti ja Yhdysvallat ovat solmineet sopimukset Alankomaiden ja Belgian hallitusten kanssa toimenpiteistä siviilihallinnon ja oikeudenkäytön järjestämisestä näissä maissa silloin kun liittoutuneiden sotajoukot ovat ne vapauttamaan.

Samanlaisen sopimuksen ovat Neuvostoliiton, Englannin ja Yhdysvaltain hallitukset solmineet Norjan hallituksen kanssa, kuten aiemmin ilmoitettiin.

UPOTUSSOTA SUOMENLAHDELLA

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO ILMOITTA:

Kämeren laivaston lentäjät havaitsivat toukokuun 22 päivänä Suomenlahdella saksalaisen kuljetuslaivan, jonka kantavuus oli 6.000 tonnia, ja ryhtyivät pommittamaan sitä. Täysosuma upotti kuljetuslaivan.

Toukokuun 23 päivää vasten yöllä meidän lentovoimamme upottivat vihollisen toisen kuljetuslaivan, jonka kantavuus oli 3.000 tonnia.

SUOMEN ITSENÄISYYDEN VIHOLLISET

Nykyisen Suomen itsenäisyydestä ei voida puhua vakavassa mielessä ja kirjoitettaessakin on sana „itsenäisyys“ tässä tapauksessa pantava ehdottomasti lainausmerkkien väliin.

Suomen entisestä itsenäisyydestä on jäänyt jäljelle vain „itsenäisyyden“ irvikuva. Kun maassa on vilisemällä vieraan vallan sotaväkeä, upseereita, ohranaita ja jos jonkinlaisia muita virkamiehiä, niin mitä itsenäisyyttä se on? Kun hallitus ei halua eikä voikaan toiminnassaan katsoa oman kansansa etua, vaan orjamaisesti täyttää Berliinistä tulevat määräykset, kun lehdistö esittää totuudenmukaisen tiedotuksen asemesta saksalais-fascistista valhepropagandaa, niin mitä tekemistä sillä on Suomen itsenäisyyden kanssa? Millainen „itsenäisyys“ sopii yhteen sen tosiasian kanssa, että Suomen armeija jatkaa yhä sotaa Hitler-Saksan puolella, jonka kiertämätön romahdus on nyt jo kaikille selvä.

Suomi menetti itsenäisyytensä sinä hetkenä, jolloin se päästi saksalaisen sotaväen alueelleen. Tuosta kohtalokkaasta hetkestä lähtien Suomen hallitus lakkasi olemasta isäntä omassa talossaan, muuttui pelinappuloiksi, sätkyäijiksi Saksan fascististen vallanpitäjien käsissä.

Rydin, Tannerin ja Mannerheimin ansiosta saksalaiset istuvat Suomen kansan harteilla. Saksalaisten „takuumiesten“ kutsumuksena on pitää huoli siitä, että suomalaiset sotamiehet tulevat tapetuiksi viimeiseen mieheen Hitlerin tykinruokana. Saksalaiset ohranat, Gestapon miehet, ovat huolehtimassa „uuden

(Jatkuu 2. siv.)

SUOMEN ITSENÄISYYDEN VIHOLLISET

(Jatkoa 1. siv.)

järjestyksen" soveltamisesta, se on urkinan järjestämisestä sodan vastustajien kintereille, sensuurista y.m.

Ei ole vaikea käsittää, että ei voi olla puhettakaan Suomen itsenäisyyden palauttamisesta ennenkuin saksalaisten isännöimisestä on tehty loppu. Olisi lapsellista luulla, että saksalaiset lähtevät Suomesta vapaaehtoisesti. Saksalaisista päästään vain karkoittamalla ne väkivalloin.

Askeiset aseleponeuvottelut osoittivat, että nykyiset Suomen vallanpitäjät eivät halua rikkoa

väljään saksalaisten kanssa. He vastustavat saksalaisten karkoittamista Suomesta. Täten he ovat osoittaneet valheiksi kaikki puheensa „taistelusta Suomen itsenäisyyden puolesta". He ovat paljastaneet itsensä Suomen itsenäisyyden vihollisiksi.

Eikö teille ole selvää, suomalaiset sotilaat, että teidän on otettava omiin käsiinne maanne vapauttaminen saksalaisen saappaankoron alta, jos te haluatte, että maanne olisi vapaa ja itsenäinen todellisuudessa eikä sanoissa.

HUKKAAN MENNEET UHRIT

Eräs JR 56 1. pataljoonan entinen sotamies kertoo:

„Kun näimme sanomalehdissä olleista kirjoituksista, että Suomen hallitus oli korskeasti hylännyt Neuvostoliiton esittämät rauhanehdot, niin synnytti se sotamiehissä suurta katkeruutta hallitusta kohtaan.

Aina kun näistä kysymyksistä syntyi keskustelu, alkoivat suojeluskuntalaiset puolustella hallitusherrojen menettelyä. Alker-santti Vainio paasasi: „Ei noilla ehdoilla kannattanut tehdä rauhaa, sillä uhrut, jotka olemme

antaneet näiden alueiden valtaamiseksi, olisivat menneet silloin hukkaan".

Pojat vastasivat, että kun ker-ran Suomen hallitus ei halua rauhaa, niin venäläiset alkavat hyökkäyksen. Meidät ajetaan kuitenkin näiltä mailta ja silloin saamme maksaa pois lähtiessä vielä samanlaiset uhrut kuin tän-ne tullessa. Uhrut menevät huk-kaan joka tapauksessa. Ne tulevat vain kaksinkertaisiksi, jos ei lähdetä pois itse, vaan odotetaan, kunnes ajetaan".

Tapattamissyötti

Eräs Punaisen armeijan vangiksi joutunut JR 30 1. komppanian sotamies kertoi, että upseerit ovat taas alkaneet lupailla sotamiehille maapalstoja „vallatulla" Karjalan alueella. Tällä kertaa ei maata luvata kaikille, vaan ainoastaan niille, jotka erikoisesti kunnostautuvat taisteluissa. Sotavanki sanoi tämän lupailun johtuvan siitä, että viime aikoina on huomattavasti laskenut sotamiesten taisteluinto — jokainen haluaa pysytellä kauempana rintamalinjoista ja vaarallisista partioreisuista, säilyttääkseen henkensä.

Huonolla tolalla näkyvät olevan asiat JR 30:ssä, kun sen upseerien täytyy koettaa narrata sotamiehiä tappamaan itseään

tuota kelvotonta syöttiä käyttäen, jolle sotamiehet monessa muussa joukko-osastossa jo nauravat. Eikä tuo tapatussyötti sotavangin lausunnon mukaan tepsii JR 30:ssakaan sillä ymmärrettäänhän sielläkin, että juuri ne, jotka pyrkivät „kunnostautumaan", menettävät kaikkein var-mimmin henkensä. He saavat tosiaankin maata Karjalasta, mutta vain kolme kyynärää sel-känsä alle.

Tämän määrän, mutta ei tuu-maakaan enempää takaa Punai-nen armeija jokaiselle Suomen armeijan sotilaille, joka yrittää estää sitä täyttämästä tehtä-väänsä: Neuvosto-Karjalan puh-distamista vierasmaalaisista anas-tajista viimeistä kolkkaa myöten.

*Asiasta
jos
toisestakin*

Sama edessä kuin takanakin

„Kaikkein pahin on jo takana".

Näin lohduttelivat kaikkien korkeimmat hallitusherrat suomaalaista sotamiestä parisen vuot-ta sitten.

„Raskaat koettelemuk-set ovat edessä".

Näin sanovat samat herrat nyt. Jos nämä kaksi „arvotai-sta" lausuntoa lasketaan yhteen, saadaan tulokseksi, että se „kaikkein pahin" on sekä edessä että takana.

Noin purevan arvostelun tulevat Suomen herrat antaneeksi omasta vararikostaan!

Kyllä sen muuten arvaa, että se on eri „raskas koettelemus" kenraali Waldenille ja muille Suomen tukkipapitalisteille, kun täytyy luopua niin rasvaiseista palasta kuin Karjalan metsästä ovat. Mutta ei siinä nyt mikään avita.

„Liikuttavaa" huijausta

Sunnuntaina t.k. 21 p:nä Suomessa vietettiin „sankarivainajien muistopäivää". Kaikkein ylhäisimmät hallitus- ja sotavä-kaalit, Rydit ja Mannerheimit, laskivat tai lasketuttivat adju-tanteillaan seppeleitä kolmessa sodassaan tappamiensa uhrien haudoille, jopa Mannerheimin tahtariikaarten teloittamien puna-kaartilaistenkin joukkohaudoille. Ylhäiset Saksan renkit olivat ilmaisevinaan „myötätuntoa" leskille ja orvoille ja „osoittoa" näiden suureen suruun.

Tämä „liikuttava" ulkokult-taus ei voi olla tuomatta mie-liin yhtä „liikuttavaa" tarinaa rikollisesta, joka puolustuspu-heessaan koetti vedota tuoma-n tunteisiin, pyytäen näitä

huomioon sen seikan, että hän oli aivan orpo. Mainittu rikollinen oli tosiaan orpo, sillä hänet oli asetettu vyyhteeseen — isänsä ja äitinsä varhain.

Ymmärtäväinen"

Tannerin poppoon lehti „Suomen Sosialidemokraatti" julkaisi t.k. 22 p:nä sen tosiasian, että kansanvaltaisten maiden kan-tatuntevat vihaa Suomea koh-taan. Mutta samassa hengenve-rossa mainittu lehti tunsii tar-vea vakuuttaa, että esiintyy sellä ulkomailla sentään „ym-märtämystäkin". Lehti ilmoitti toimituksen, että muuan lady oli kirjoittanut erääseen lehteen kir-jotuksen, jossa oli selittänyt „ym-märtävänä" Suomen „monimut-kaisista" asemaa.

Eikä siinä muuta tarvittu, kun Tannerin äänitorven tuomio oli tämä: Tämä lady on ainoa ym-märtäväinen ihminen, mutta Eng-landin ja Amerikan hallitukset ja kansat ovat „vihan sokaise-mia".

Tuostapa tunnet Saksan ren-tien: Se ei voi sanoa mitään, ymmärtämättä asioita pääläelleen.

„Joustava" saksanni

Ennen liittoutuneiden hyök-äyksen alkamista Italiassa sak-salaiset koettivat pelotella vas-tustajiaan rehentelemällä, että siellä on siellä kaksi hirmuista puolustuslinjaa, ensin „Gustav"-linja ja sen takana vielä hirvit-tämpi, oikein „Adolf Hitler"-linja.

Kun „Gustav"-linja oli mur-tettu ja liittoutuneiden joukot saivat „Adolf Hitler"-linjaa, tuli saksalaisille hoppu vastavasti „visertämään, että ei se „Adolf Hitler"-linja olekaan, vaan vain ilman aikaakaan laainen vaatimaton „Dora".

Tämä opettavainen esimerkki näyttää, mikä arvo on annetta-saksalaisten leuhkimisille „At-tien välleista" y.m. y.m.

Italian taistelut

„Gustav"-linja Apenniinien eteläosassa on lakannut ole-masta ja taistelut ovat alka-neet „Adolf Hitler"-linjasta, jonka liittoutuneet murtivat toukokuun 20 päivänä. Liit-toutuneilla on kapealla rinta-malohkolla Italiassa keskitetty 2.000 tykkiä ja 3.000 lento-konetta, joten voidaan odottaa taisteluiden kiihtymistä enti-sestään.

Arvioidessaan tilannetta Ita-liassa englantilainen „Daily Express" kirjoittaa:

„Kenraali Alexanderin so-tatoimet ovat vain osa suu-resta suunnitelmasta, sillä lähiviikkoina tullaan alka-maan hyökkäys hitleriläistä Eurooppaa vastaan idästä ja lännestä, jonka vuoksi sota-toimilla etelässä on suuri merkitys".

Syväri kammottaa

Saksalaisten murskaava tappio Leningradin luona on vielä nytkin pataljoonamme keskuste-lun aiheena. Aina kun upseerit eivät ole läsnä, pojat puhuvat keskenään, että kohta tulee meillekin lähtö Neuvostoliiton alueelta. Kaikkien tekee mieli pois, ennenkuin Punainen armeija alkaa hyökkäyksensä. So-tilaiden pelko Punaisen armeijan hyökkäystä kohtaan esiintyy monissa pikkuasioissa. Ahkerasti pohditaan kysymystä, kuinka nykyisistä asemista päästään par-haiten karkuun vaaran uhatessa, montako kilometriä pitää Syvä-riitä juosta, ennenkuin ollaan Suomen puolella j.n.e.

Monet sotilaat kiroilevat kat-kerasti Mannerheimiä, nimittäen sitä jos jonkinlaiseksi perkeleek-si. Jotkut sanovat aivan suoraan, että tuo vanha sotahullu se on ollut kaiken synnin alku.

Minä, joka sotavankuteni ai-kana olen ehtinyt pikkusen kat-selemaan sota-asioita toisesta kiikarista kuin Suomen armeijas-sa palvellessani, haluaisin antaa entisille ruotukavereilleni hyvän neuvon:

Haikailemalla ja kiroilemalla ei asiat parane. On iskettävä re-puut selkään ja lähdettävä jou-kolla kotipuoleen Suomeen tai siirryttävä Punaisen armeijan puolelle. Muuten on hengen me-no varma.

Sotamies Terho Hänninen
RJP 4.

SAKSALAISTEN UHREJA

Viime keväänä hävisi Rova-niemen Kauppalassa Namman-kylästä kotoisin oleva Piittisjär-ven tyttö. Sen jälkeen ei hänes-tä ole kuulunut mitään, vaikka tytön omaiset ovat yrittäneet saada sitä selville.

Niinikään löydettiin huhti-kuussa 1943 Rovaniemen Kaup-palan läheltä, ponsari Hyvösen heinäladosta pistimellä raa'asti tapetun nuoren tytön ruumis. Tämäkin murha on vielä selvit-tämättä.

Paikkakuntalaiset ovat kuiten-kin varmoja siitä, että Lapinlää-nin maaherran Kaarlo Hillilän komennossa oleva poliisikunta tietää mainiosti mainittujen ro-vaniemeläisten tyttöjen murha-jat. Poliisit tietävät, että auto, johon Piittisjärven tyttö kaapat-tiin Rovaniemen torilta, oli sak-salaisten, tietävät auton nume-ron ja joukko-osaston, missä se oli, mutta syyllisiä ei vaan „löy-dy". Samoin nämä tietävät, että Hyvösen heinäladosta löydetyn tytön murhaan osallistui se saks-manni, joka oli tehnyt tytön kanssa julkisesti seuraa.

Ei korppi korpin silmää puh-kase. Hillilä poliiseineen koettaa peittää saksmannien roistonte-koja. Samassa tarkoituksessa pannaan lehdet kirjoittamaan kuinka „moitteettomasti" ja „korrektisti" saksannit muka käyttäytyvät Suomessa.

Rovaniemen poika.

PUNAISEN ARMEIJAN SUURET VOITOT TALVIKAMPPAILUN AIKANA 1943-1944

Talvikamppailun aikana 1943-1944 Punaisen armeijan saavuttamista voitoista mainitsemme tärkeimmät.

— **Taistelu Shitomirin—Korostenin luona.** Joulukuun lopulla 1943 murskattiin kuudessa päivässä 22 vihollisdivisioonaa, joutokossa 8 hyökkäysvaunudivisioonaa.

— **Valko-Venäjän rintaman** joukot valtasivat marraskuun 18 päivänä Retshtitsan, saksalaisten tärkeän puolustustukikohdan Dnieprin keskijuoksun oikealla rannalla, ja marraskuun 26 päivänä Homelin, tärkeän rautatie-solmun ja saksalaisten puolustuksen lujan tukikohdan.

— **Kirovograd.** Tammikuun 8 päivänä 1944 Punaisen armeijan joukot valtasivat suuren teollisuuskeskuksen Kirovogradin Ukrainassa. Saksalaiset menettivät täällä yksistään kaatuneina 15.000 sotamiestä ja upseeria.

— **Leningradin rintaman** joukot murtivat tammikuun puolivälissä 1944 saksalaisten lujasti linnoittamat puolustuslinjat ja kuukauden kestäneen hyökkäyksensä aikana karkoittivat vihollisen 150-250 kilometrin päähän Leningradista. Taisteluissa Leningradin edustalla saksalaiset menettivät kaatuneina, haavoittuneina ja vankeina 600.000 sotamiestä ja upseeria, 1.642 hyökkäysvaunua, 3.144 lentokonetta, 3.644 tykkiä ja 5.873 kranaatinheitintä.

— **Isku Nikopolin luona.** Neljä päivää kestäneen hyökkäyksen aikana neuvostojoukot löivät hajalle vihollisen armeijaryhmän ja helmikuun 8 päivänä valtasivat Nikopolin kaupungin, tärkeän teollisuuskeskuksen Ukrainassa.

— **„Uusi Stalingrad Dnieprin oikealla rannalla“.** Helmikuun

alussa Punaisen armeijan joukot saartoivat ja tuhosivat Korsun-Shevtshenkovskin alueella 10 saksalaista divisioonaa ja 1 prikaatin. Saksalaiset menettivät kaatuneina 55.000 ja vankeina 18.200 sotamiestä ja upseeria.

— **Krivoi Rog.** Helmikuun 22 päivänä neuvostojoukot valtasivat Krivoi Rogin malmialueen.

— **Izjaslavl—Shumskin alueella** maaliskuun alussa marsalkka Shukovin joukot murtivat saksalaisten lujat puolustuslinjat. Saksalaiset jättivät taistelukentälle yli 15.000 sotamiestä ja upseeria kaatuneina. Yli 3.000 hitleriläistä otettiin vangiksi.

— **Ingulets-joella** maaliskuun alussa kenraali Malinovskin joukot tuottivat raskaan tappion saksalaisille. Vihollinen menetti yksistään kaatuneina lähes 8.000 ja vankeina noin 1.000 miestä.

— **Umanin taistelu.** Maaliskuun alussa marsalkka Konevin joukot valtasivat Umanin kaupungin. Sotasaaliksi otettiin yli 500 hyökkäysvaunua ja moottoritykkiä, lähes 600 kenttätykkiä ja yli 12.000 autoa. Vihollinen jätti taistelukentälle yli 20.000 sotamiehen ja upseerin ruumiit. Vangiksi otettiin yli 2.500 hitleriläistä.

— **Saksalaisten 6. armeija** murskattiin täydellisesti maaliskuun 6 ja 16 päivän välisenä aikana Ukrainassa. Saksalaiset menettivät vankeina ja kaatuneina 50.659 miestä. Se oli 6. armeija N:o 2, jonka Hitler oli muodostanut Stalingradin luona vuoden 1943 alussa tuhotun 6. saksalaisen armeijan tilalle.

— **Tarnopolin—Proskurovin** lohkolla maaliskuun lopussa neuvostojoukot siirtyivät yllättäen hyökkäykseen ja neljä päivää kestäneiden taisteluiden aikana etenivät 60-100 kilometriä. Vihollinen jätti taistelukentälle noin 20.000 sotamiehen ja upseerin ruumiit; 3.500 hitleriläistä otettiin vangiksi.

— **Punaisen armeijan saapuminen Neuvostoliiton rajalle.** Maaliskuun 26 päivänä marsalkka Konevin joukot saavuttivat Neuvostoliiton valtakunnanrajan Prut joella. Huhtikuun 8 päivänä neuvostojoukot tuottivat viholliselle tappion Karpaattien edustalla ja tulivat valtakunnanrajalle Tšekko-Slovakian ja Romanian kohdalta 200 kilometriä leveällä rintamalla.

— **Razdelnajan motti.** Huhtikuun 5 päivänä neuvostojoukot valtasivat Razdelnajan kaupungin ja suuren rautatiesolmun. Saksalaisten joukkojen rippeet saarrettiin ja tuhoitiin Razdelnajan pohjoispuolella. Saksalaiset jättivät taistelukentälle yli 7.000 sotamiehen ja upseerin ruumiit. 3.200 hitleriläistä otettiin vangiksi.

— **Odessan** valtasivat neuvostojoukot huhtikuun 10 päivänä.

— **Tarnopolin motti.** Huhtikuun 15 päivänä Punainen armeija valtasi Tarnopolin Ukrainassa. Saksalainen varuskunta, 16.000 miestä, saarrettiin ja tuhoitiin täydellisesti, lukuunottamatta niitä 2.400 miestä, jotka antautuivat.

— **Krimin vapauttaminen.** Huhtikuun alussa murrettiin saksalaisten puolustuslinjat Perekopin kannaksella, ja toukokuun 9 päivänä neuvostojoukot valtasivat rynnäköllä Sevastopolin linnoituksen ja kaupungin, tärkein meritukikohdan Mustanmeren rannikolla. Siten oli hävitetty saksalaisten vastarinnan viimeinen pesäpaikka Krimillä.

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Sunnuntaina
toukokuun 28 pnä

Miten saksalaiset ryöstävät Suomea

Joka kerta, kun ulkomailla puhutaan siitä, miten saksalaiset ryöstävät Suomea, kiirehtii Suomen sotapropaganda selittämään saksalaiset tiedot „naurettaviksi“. Tiedot, joita viime aikoina on tullut esiintyä Suomen omissa lehdissä, osoittavat kuitenkin, ettei näin ole kaukana. Suomen lehdet julkaisevat aineistoa, joka osoittaa, että Suomen puu- ja paperiteollisuus on katastroofimaisessa tilassa. Saksalaisten ryöstäminen hintapolitiikalla on johtanut sen vararikkoon ja partaalle. „Helsingin Sanomien“ tietojen mukaan Saksan viettävien tarvikkeiden hinnat ovat nousseet

vain 9 %:lla samanaikaisesti kuin Saksasta Suomeen tuotavien tavaroiden hinnat ovat nousseet 200 %:lla ja ylikin. Sitäpaitsi saksalaiset ostavat Suomen puutavaraa velaksi.

Tuo „Helsingin Sanomien“ tunnustus antaa valaistusta siihen, millaisilla keinoilla saksalaiset Suomea ryöstävät. Heidän ei tarvitse Suomessa käyttää tavallisia maantierosvon otteitaan, sillä heillä on uskollisia apureita Suomen hallituksessa, joiden avulla he voivat ryöstää Suomea „hienommin“. Mutta se ei muuta asiaa. Rosvovous on rosvovous, tapahtukoonpa se sitten millä keinoilla tahansa.

MAIHINNOUSUN EDELLÄ

Sitä mukaa, kun käy selväksi, että liittoutuneiden valmistukset maihinnousta varten Euroopan mantereelle ovat päättymässä, Hitlerin kopla tuntee olonsa yhä rauhattomammaksi, ja sille on tullut valmistaa saksalaisia kiertämättömien tapahtumien varalta. Eräs Saksan ulkoasiain ministeriön edustaja lausui näin seuraavaa:

„Liittoutuneilla on riittävä määrä laivoja ja aseistusta mestyksellistä maihinnousta varten. Me emme epäile, etteikö englantilaisilla ja amerikkalaisilla ole huomattavaa ylivoimaa ilmalla ja merellä ja etteivätkö he voi muodostaa ja pitää käsissään lujia tukikohtia selkäpuolella lännessä, siellä missä haavoittuvat. Heidän ilmavoimansa voivat pommittaa mitä kohdetta tahansa. Heillä on sitä paitsi parempi asema aloitteeseen pähtäen, sillä he voivat käyttää hyväkseen yllätyksellistä hyökkäystä“.

Asia on mennyt niin pitkälle, että hitleriläiset ovat alkaneet puhua siitä, kestävätkö paljon puhuttu „Atlantin valli“ ja niin sanottu „Euroopan linnoitus“. Kaikkein räikeimmin on niistä puhunut saksalainen radiokenraali Dittmar, joka toukokuun 9 päivänä lausui:

„Me voimme puhua Euroopan lujuudesta vain kuvannollisessa mielessä. Meidän asemamme muistuttaa piirittetyssä linnoituksessa olevan asemaa“.

Saksalaiset pelkäävät kuin kuolemaa rynnäköä tätä „linnoitusta“ vastaan yhteisillä iskuilla idästä ja lännessä, mikä on pian to-
nuva.

„Maltillisuudesta“

Puhuessaan liittoutuneitten lähestyvistä maihinnouksista Euroopan mantereelle ja Punaisen armeijan uuden hyökkäyksen mahdollisuudesta „Uusi Suomi“ kehoitti johtavassa kirjoituksessaan t.k. 19 pnä yleisöä säilyttämään „maltillisen harkintansa“. Samantapaisia kehoituksia on viime aikoina tavan takaa esiintynyt muissakin hallituslehdissä.

Siellä, missä kansa on levollinen, ei ole mitään tarvetta tuontapaisien kehoitusten antamiseen. Hallituslehtien kehoitukset „maltillisen harkinnan“ säilyttämiseen ovat siis osoitus siitä, että nekin huomaavat kansan olevan levottoman.

Muuten ei voi ollakaan. Suomen kansalla ja suomalaisilla sotilailta on enemmän kuin kylliksi syytä levottomuuteen. Jos Suomen armeijan sotilaat vielä joku kuukausi sitten olivat sellaisten ennako- ja harhuluojien vallassa, että heidän onnistuu joten kuten säästyä ankarilta iskuilta, niin nyt tuollaiset haihattelut ovat kuin pois pyyhkäistyt. Yksinpä Suomen virallinen propagandakin on katsonut asiakseen selittää sotamiehille, että raskaat koettelemukset ovat edessä. Se ei enää pidä mahdollisena, kuten aikaisemmin, „viihdyttää“ eli toisin sanoen pettää sotamiehiä uskotteluilla Neuvostoliiton ja sen liittolaisten välillä muka vallitsevista „erimielisyyksistä“ ja sillä, että Amerikka

(Jatkuu 2. siv.)

„Maltillisuudesta”

(Jatkoa 1. siv.)

muka tulee auttamaan Suomea Neuvostoliittoa vastaan.

Äskettäin julkaistu Neuvostoliiton, Englannin ja Amerikan hallitusten vetoamus Hitler-Saksan vasalleille on viimeinen varoitustien niiden ratkaisevien sotatoimien edellä, jotka pian alkavat hitleriläistä leiriä vastaan sekä idästä että lännestä. Tästä vetoomuksesta käy ilmi, että liittoutuneet suurvallat, siis myöskin Amerikka, aikovat kohdella Suomea Hitler-Saksan vasallina, jonka on joko luovuttava isännistään tai kestettävä näiden kohtalo.

Suomalaiset sotilaat! Ne, jotka kehoittavat teitä säilyttämään „maltillisen harkintanne”, tarkoittavat noilla sanoillaan, että te edelleenkin odottaisitte, pysyisitte toimeettomina ettekä ryhtyisi tekoihin henkenne pelastamiseksi. Tuollainen „maltillisuus” olisi teille sama kuin itsemurha. Viivittely on nyt tosiaankin kuolemaksi, sillä ratkaisevien iskujen hetki lähenee.

OPETTAVAINEN KERTOMUS

kahdesta alikessusta ja yhdestä äänilevystä

Eräänä huhtikuun päivänä JR 56:n 3. pataljoonan 9. komppanian pojat tekivät omituisen havainnon: Kaksi sotahullua ja muutenkin hooponpuoleista alikessua, Aro ja Virtanen, jotka „vaikuttavat” eri joukkueissa, piti kumpikin aivan samalla kellonlyömällä saman puheen, vaikka kumpikin esitti sen omana viisautenaan. Puhe kuului näin:

„Saksalaiset käyttävät nyt itärintamalla uutta taktiikkaa. Ne perääntyvät suunnitelmien mukaan ja houkuttelevat venäläisiä ansaan. Ja sitten kun venäläisten huoltotiet venyvät pitkiksi ja saksalaisten lyhenevät, niin saksalaiset ryhtyvät hyökkäykseen ja alkavat taas painua Venäjän sisäosiin”.

mat, eikös ne ole sotasalaisuuksia. Samanlaisia epäilyä herätti alikessu Virtasen puhe 4. joukkueen korusu.

Mutta kun 1. ja 4. joukkueen pojat jäljestäpäin kohtasivat toisensa, totesivat he, että kumpikin alikessu oli lausunut prikulleen samat sanat. Heidän siis oli täytynyt opetella läksynsä ulkoa kuten isämeidän. Tästä pääteltiin, että Aro ja Virtanen eivät esittäneet omia mielipiteitään, vaan antoivat valua suustaan ulos sen viisauden, jonka joku viskaali, luultavasti komppanian päällikkö luutnantti Ruusuvaara tai pataljoonan valistusupseeri luutnantti Kaartinen oli heidän kalloihinsa pumppanut.

Suomen armeijan upseereille

„Menestyksellisen hyökkäyksensä tuloksena Punainen armeija on tullut valtakuntamme rajoille yli 400 kilometrin pituudelta, vapauttaen saksalais-fascistisesta ikeestä yli kolme neljäsosaa miehitystä neuvostomaasta. Nyt on kysymys koko meidän maamme puhdistamisesta fascistisista anastajista ja Neuvostoliiton valtakunnanrajan palauttamisesta koko pituudeltaan Mustamerestä Barentsin mereen asti”.

(Stalinin päiväkäskystä toukokuun 1 päivästä 1944).

HITLERILÄISTEN RIEHUNTA UNKARISSA

Unkarin nukkehallitus panee Gestapon valvonnan alla toimeen Hitler-Saksan haluamaa „järjestystä”. Vankiloihin ja keskitysleireille on teljetty yli 200.000 unkarilaista, jotka ovat kieltäytyneet kannattamasta nykyistä fascistista valtakomentoa. Koko maassa on käynnissä n.s. „suursiivous”. Unkarin korkeille virka- paikoille nostetaan saksalaisten erikoista luottamusta nauttivia henkilöitä.

Yliopistoista karkoitetaan professoreita, jotka „eivät ymmärrä

uutta tilannetta”. Yksistään Budapestin kouluista on karkoitettu useita satoja opettajia mukaan „väärän opetusmetodin vuoksi”. On hajoitettu Unkarin kuvanveistäjien, taidemaalareitten ja säveltäjien liitot. Vangitsemisia ja ajojahteja pannaan toimeen kaikkialla.

Unkarin viranomaiset antavat melkein joka päivä lakkauttamismääräyksiä lehdille, jotka „eivät vastaa ajan henkeä”. Yli 150 sanoma- ja aikakauslehteä on jo lakkautettu ja toimittajat vangittu.

aikoinaan annetuissa salaisissa propagandaohjeissa sanotaan, että „propagandaa on tehtävä niin, että se kaikki on ollutkin vain uutta taktiikkaa”, ja että „kohdasta te alatte taas painua takaisin Venäjän sisäosiin”. Se propagandaturho, joka etelä-Venäjän selkeät huomattaisiin heti propagandaksi, pannaan joku korppi, alikessu tai kessu, sanalla sanoen „kansanmies”, puhumaan saksammienn pussiin.

Jos Ruusuvaaran komppanian pojat ymmärtäisivät saksaa ja olisivat joutuneet kosketuksiin saksalaisten sotamiesten kanssa, olisi heidän ollut helppo huomata, että mainittujen alikessujen puhe oli pelkkä suomenkielinen laitos siitä propagandalevyä, jota samaan aikaan on pyöritetty kaikissa Karjalan ja Muurmannin rintamaloikoilla olevissa saksalaisissa joukko-osastoissa.

Otettakoon huomioon, että tämä levyä ei saksammi soitata muualla kuin Suomen kolkalla. Eihän niille saksammielle, jotka

Miehitetyistä maista

Saksalaiset miehittävät Slovakiankin.

Sveitsistä tiedotetaan, että saksalaiset ovat ryhtyneet Slovakian miehittämiseen. Kaikki koulut suljettu. Koulutalot on otettu Saksan armeijan käyttöön. Slovakialaisen quislingin Tison ja hänen hallituksensa eräiden ministerien äskeinen käynti Hitlerin päämajassa on yhteydessä Slovakian miehityksen kanssa. Suuri osa slovakialaisia pakee vuoristoihin yrittäen sieltä lähtä Punaisen armeijan puolella taisteleviin tshekkoslovakialaisiin joukkoihin.

Katutaistelu Oslissa.

Tukolmasta ilmoitetaan, että Oslon keskikaurungilla on sattunut katutaistelua väestön sekä quislingilaisten ja saksalaisten poliisien välillä. Vangitsemis- ja karkoitustoimien johdosta, että norjalaisia tullaan kutsumaan sotaväestöön. Taistelu kesti useita tunteja.

Mannerheimin kustannuksella pidettiin lystiä

Eräs Syvärin lohkolle Panaisen armeijan vangiksi joutunut suomalaisen sotamies kertoi seuraavan tapauksen:

„Uuden vuoden aattona, kun pojat olivat pikkusen hiprakassa, minä hain „Hakkapeliitan” joulunumeron sisällä olleen Mannerheimin kuvan ja kysyin: „Tunnetkos te pojat tätä äijää?” „Kun kapa tuota perkeleen koiraria ei tuntisi”, vastasi sotamies P. siepaten samalla kuvan minun kädestäni ja polkien sen korsun lattiaan. Minä nostin kuvan lattialta ylös ja pistin sen piruuttani seinään sotamies P:n nukumapaikan kohdalle. Tästä suuttuneena sotamies P. repäsi kuvan seinältä irti ja sytytti sen tulitikkulla palamaan, sanoen:

„Mannerheimi sanoi, että nyt sitä lähtään”.

Tämän jälkeen eräs toinen sotamies lauloi:

„Sotapoikia nauratti, mutta poliisit ne itki, kun Mannerheimiä kuljettiin likaröörin pitkin”.

Ja tosiaankin, koko korsukunta nauroi makeasti, eikä kukaan kannellut upseereille”.

Kertomus on kirjoitettu sanasta sanaan, niinkuin sotavanki sen esitti. Kyseessä olevien sotamiesten nimiä emme julkaise siksi, etteivät virkaintoiset upseerit pääsisi syyttämään heitä korkean esivallan loukkaamisesta.

MITEN PRESIDENTTI KALLIO KUOLI?

Eräs sotavanki, joka ei halua saattaa nimeään julkisuuteen, kertoo:

„JR 56 sotamiesten keskuudessa puhutaan, että entinen presidentti Kyösti Kallio ei kuollut luonnollisella kuolemalla, vaan hänet raivattiin murhaamalla tieltä pois siksi, kun hän vastusti sodan alkamista Neuvostoliittoa vastaan”. Jos tämä JR 56:n sotamiesten

Mihin Saksa tarvitsee jäkälää?

Viime aikoina on pohjois-Suomessa ajettu lapset ja naiset keräämään jäkälää Saksaa varten. Ne Suomen lehdet, jotka tämän tiedon ilmoittavat, vaikenevat siitä, mihin tarkoitukseen tuo Saksaan vietävä jäkälä menee. Ne vaikenevat siksi, että jäkälän keruu Saksaa varten on hälyyttävä merkki Saksaa ja kaikkia sen vasallimaita uhkaavasta katastroofimaisesta elintarviketilanteesta.

Suomessakin on jäkälää aikoinaan käytetty leivän korvikkeena. On siis selvää, että saksalaiset tarvitsevat jäkälää samaan tarkoitukseen. Saksa on menettänyt Ukrainan. Sotaa käydään jo Romanian alueella ja lähellä Unkarin rajoja. Näiden maiden viljalla ei saksalaisia tänä vuonna ruokita. Edessäoleva liittoutuneiden suurhyökkäys Hitler-Saksaa vastaan kaikilta suunnilta tekee Saksan ja sen liittolaisten tulevaisuudennäköalatkin elintarvikkeiden saantiin nähden synkääkin synkemmiksi.

Siksi saksalaisille haalitaan jäkälää pohjois-Suomen tuntureilta. Herää kysymys: Mitä Suomessa ensi talvena suuhun pannaan, kun jäkäläkin viedään Saksaan? Se on ainakin selvää, että Saksasta ei viljaa tipu.

Taavetti Tietäväinen.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 51
1944

Torstaina
kesäkuun 1 pnä

ME NEUVOSTOLIITON sotavankileirillä
N:o 158 olevat entiset Suomen armeijan sotilaat,
jotka olemme kotoisin Oulun ja Lapin lääneistä,
käännyimme teidän puoleenne, Pohjolan pojat.
Askettäin leirillemme saapuneet uudet sota-
vankit kertovat meille yhä uusista saksalaisten
sotavankileiriteoista meidän rakkaassa Pohjolas-
sammme.

Kaikki nämä saksalaisten konnantyöt ovat saaneet tapahtua rytiläis-hallituksen tietien ja sen suosiollisella myötävaikutuksella. Neuvostoliiton hallituksen ehdottaman avun asemesta saksalaisten pois ajamiseksi Suomesta hallitus on päättänyt lopullisesti alistaa Suomen fascisti-Saksalle ja tapattaa loputkin Suomen miehet.

Tämän vuoksi kehoitamme teitä kieltäyty-
mään tottelemasta tuollaista hallitusta, joka ei
aja oman kansansa asiaa, vaan toimii Saksan
fascistikihojen määräysten mukaan. Pohjolainen
ei ole tottunut alistumaan toisen orjaksi, eikä
hän voi sallia vieraiden isännöimistä omassa ko-
dissaan. Meidän pohjalaisten tehtävä on yhdessä
koko Suomen kansan kanssa puhdistaa maamme
saksalaisista sotajoukoista.

Ainoastaan tällä me voimme turvata kotiemme rauhallisuuden ja perheitemme turvallisuuden. Tämä on ensimmäinen ehto Suomen pääsemiseksi pois tästä toivottomasta sodasta.

Pohjolaiset sotilaat! Ottakaa johto käsiinne saksalaisten ajamiseksi pois Suomesta ja Suomen kansan vapauttamiseksi sodan kiroista.

Pohjolasta kotoisin olevien entisten Suomen armeijan sotamiesten ja ali-upseerien puolesta sotavankileirillä N:o 158:

Rakkaat omaiset!
Parhaimmat terveiseni teille
täältä sotavankileiriltä. Viides
vuokausi on jo menossa ja voin-
ni on mitä parhain. Tämä leiri
ijaitsee kauniin koivikon kes-
ellä. Kohtelu on mitä parhain.
Täällä on elokuvat kerran vii-
kossa. Meistä sotavangeista on
nuodostettu oma orkesteri, joka
ntaa konsertteja usein. Esitäm-
me itse näytöskappaleita ja har-
astamme urheilua vapaa-aikoi-
na. Työssä käymme 8 t. vuoro-
taudessa ja pyhät on vapaata.
Minä käyn työssä satamassa.
Olen työryhmän vanhimpana.
Ruoka on ollut hyvää ja riittä-
ästi, ja työssä kävijät saavat
vielä enemmän. Ei täällä nälkä
le eikä pahasti ikäväkään. Kyl-
ä täältä vielä sinne tullaan ter-
veempänä ja viisaampana kuin
hädettiin.

Terveiset kaikille tutuille.
Älkää olko levottomia puolesta-
ni. Sodan loputtua tavataan.
Sim. Valdemar Melto,
7 div. Er. Pion. P. 35 1. kompp.
1 Kpk 4043.

Emäntä Katri Huhtanen
Vuoksenniska, Mausa-
mäki.

Terveiseni täältä Neuvostoliitosta, jossa olen sotavankina. Varmaan te siellä kotona olette ajatelleet kohtalostani kaikenlaisia tällä aikaa, vaan minä voin sanoa, että minulla ei ole täällä mitään hätää, olen ollut terveenä ja syödä olen saanut aivan tarpeeksi. Töissä olen käynyt ja hyvin pärjännyt. Vaan toista se on niitten kaverien, jotka ovat siellä rintamalla. Heidät kohtaa ennen pitkää venäläisten luoti, elleivät huomaa ajoissa lopettaa taistelua. Minä olen päässyt sodan ulkopuolelle ja olen iloinen

siitä, sillä pääsen sodan jälkeen
takaisin kotiin. Siis vain monin
rakkain terveisin.

Kotpr. Miikka Huhtanen,
Er. os. P. 6 Kpk 5670.

Oskari ja Selma Kokkonen
Sodankylä, Kierinki.

Parhaimmat, terveiset täältä Neuvostoliitosta sotavankileiriltä. Olen terveenä ja voin oikein hyvin ja sitä samaa toivon teillekin sinne kotiin. Tällä leirillä on paljon suomalaisia sotavankitovereita. Sodankylän poikia meitä on kolme tällä leirillä, Hyötylä, Ponka ja minä. Kaikki voimme hyvin. Työ on kevyttä. Eloku-
vissa käymme kerran viikossa,

joskus useamminkin. Asumiset
on hyvät, saamme hyvää ruokaa
ja aika kuluu joutuun.

Toivon hyvää voimtia tälle
sinne kotiin ja kaikille sukula-
sille ja tuttaville. Monin terveisin
Vilho.

Stm. Vilho Kokkonen,
JR 12.

Anna Suikeli
Orimattila.

Lähetän terveiset Teille täältä
Neuvostoliitosta. Olen ollut kol-
matta vuotta sotavankina. Van-
giksi jouduin vaikeasti haavoit-
tuneena. Olen saanut hyvän ho-
jon. Erkki

Erkki Suikeli,
JR 42 jääkäreitä.

Sotavanti kirilla № 158 18 p. ma. Loukhovitsa 1944.

Me Suomalaisten laulat:

Oili Kellioinen, Martta Lestikka, Anni Takkala
ja Kusti Ruuskaheinä sekä sotilaskokkeina
Raisa Aala olemme täällä Neuvostoliitossa
sotavankina ja olemme parhailaan Sotavankileirillä N:o 158. Ystävämme täällä
sotavankisairaaloissa ja meitä hoitellaan
ystävällisesti ja potilaita hoitetaan hyvin.
Olemme kaikki terveitä ja tienaamme so-
dan pikaista leppumistä ja odotamme
vapautekseen. - Terveä ja te siitä
kolona Louhaanne että pian tulisi
Rauhan odotetta rauha.

Rauhan soatetta rauha.
Lakettiin kaikille onniskille
ja lottakavereille parhaimmat
pöykimme.

Lotta Pil. Kallioinen

Martta Lastikka.

Ann's Tekalta

Sat. 10. 1841. Kista Ruotsalainen.
Kaisa Agela.

Sim.	Kaattari Ennio	Oulu	Jr 11.
Sim.	Paadon Matti	Raumanen	Jr 12.
Sim.	Kusti Toivo	Kustila	R. P. 18.
Sim.	Korpimäki Eeli	Mari	E. O. 17.
Sim.	Ruha Väinö	Pyskajärvi	Jr 52.
Sim.	Kiveli Pauli	Kolari	Pbk. 12.
Sim.	Tervo Olavi	Kantola	J. R. 12.
Sim.	Estelinen Yrjö	Talla	J. R. 33.
Sim.	Hoikanen Antti	Pudajärvi	P. O. 10.
Sim.	Kolappa Toivo	Puolanka	Simp. 3.
Sim.	Pöllänen Toivo	Kuhmo	Jr. 31
Sim.	Kemppainen	Kalle	JR 33.
Sim.	Toivonen	Lee Hajaani Mäntä	R. P. 5
Sim.	Raponiemi Ali	Kärpäsnäkki	JR. 53.
Sim.	Mannila Heiti	Lukajoki	Jr. 33.
Sim.	Niemelä Pekka	Lemi	R. P. 18.
Sim.	Nikkonen Eino	Yli-Kuiminen	15 P. 18.
Sim.	Kemppainen Suomas	Ristijärvi	Jr 11.
Sim.	Kaasalaainen Edvard	P. Hietala	JR. 10.
Sim.	Pakkonen Tuomo	Pavola	Jr 12.
Sim.	Vattulainen Lauri	Rovaniemi	J. R. 12.
Sim.	Hyötylä Arvi	Sodankylä	Jr 12.
Sim.	Solonen Lauri	Ruukki	Tait. 10.
Sim.	Kokkonen Eino	Kemijärvi	R. P. 18.
Sim.	Kokkonen Vilho	Sodankylä	JR 12.
Sim.	Vattonen Viljo	Talla	R. P. 5

Kers. Kontio Toivo Uusijoki. R. J. P. 6.
 Stm. Holkinen Sauli Rönkäniemi. R. P. 7.
 Stm. Koski Herron Käärämäki Jr. 11.
 Stm. Leinonen Martti Paltama Jr. 15.
 Kers. Rönkä Veikko Kemi LER 4.
 Stm. Orvola Pekka Käärämäki R. P. 8.
 Stm. O'Hanniskki Kalle Kuusama Jr. P. 15.
 Stm. Hänninen Antti Tarvakkala R. P. 3.
 Kers. Toijama Viljami Rönkä Jr. 12.
 Stm. Anttonen Yrjö Suomessalmi Jr. P. 7.
 Stm. Karjalainen Antti Särkänniemi Jr. 14.
 Kers. Mäkelä Eino Järvelä Keskmo. Jr. 10.
 Kers. Huotari Juho Toikkamo. Jr. 11.
 Stm. Kujala Eino Keskmo Jr. 11.
 Stm. Hänninen Matti Aulio Jr. 3.
 Stm. Niskanen Eino Keskmo Jr. 52.
 Kers. Seppälä Severi Rytajoki Jr. P. 2.
 Stm. Korhonen Toivo Paltama Jr. 52.
 Kers. Karjalainen Edwin Kemi Jr. 12.
 Stm. Herron Pentti Aulio 137 ker. It. pt.
 Stm. Kuitunen Viljo Pajola Jr. 53.
 Stm. Mänttä Ville Pöytä 68 P. 7.